

МАЈЧИНСТВО НА ИСПИТУ

Каква је судбина
четири
остављене бебе

— страна 11.

НЕВЕНА РИСТИЋ, ГЛАВНИ ЛИК
У СЕРИЈИ „ЦВАТ ЛИПЕ
НА БАЛКАНУ”

Наше дете чедног
осмеха

— страна 16.

КГ КУЛТУРА 2011.

Креативни
појединци
осветлали образ

— страна 18.

Конзервиране грађевинске зоне Крагујевац

Војска држи град под окупаацијом

• **SMALLVILLE** •
KRAГУЈЕВАЦ
034 352 641
www.smallville.rs

ФИЛИГРАН
ЗЛАТО - СРЕБРО
УНАТОКО ДВОРИШТЕ - ПЕШАЧКА ЗОНА - КРАГУЈЕВАЦ

ВОДА ЈЕ
ДРАГОЦЕНА

VK
КРАГУЈЕВАЦ

ТРОШИТЕ ЈЕ
РАЦИОНАЛНО

Reciklaža kertridža i tonera

dobar kertridž
mir u kući

www.refillm.com
Tel: 0341 33 77 98, 0341 34 01 03, 0341 287 64 60

auto centar
BAKI

PROJEKTOVANJE
prodaje svih vrsta guma
AUTOMOBILSKE
mekaničarske usluge
DIZELSKA PUMPA
i zamena delova trape
PROMETOM I PROMENOM
i sigurne vožnje
AUTOMOBILSKE
i njihova ugradnja

www.bakido.com
Tel: (034) 324-001 ; 310-297

Карикатура: Горан Миленковић

ДРУГА СТРАНА

Ајел српској прасећа

Пише Драган Рајићић

Господине Председнице,

ја долепописано српско прасе од 20 кила, најпонижније молим да ме узмете у заштиту. Видим да бринете о свима, од беба до пензионера, па рачунам да ћете имати разумевање и за овај мој апел. Ја сам после Срба на Косову тренутно најугроженија врста у Европи у коју сте, искрено се надам, повели и мене и моју премладу сабраћу. За поменуто Србе знам да сте ономад учинили колико сте могли тиме што сте им помогли да заложите бадњак, те Вас зато молим да се сада фокусирају само на мој случај, односно на моју врсту.

Наша демократска прасећа права су брутално угрожена. Ономада нама се не само миран и спокојан живот, него и право да дочекамо дубоку старост тј. сто кила. Ево, ономад баш уочи Нове године и Божића, док су припадници наше врсте широм Европе весело гротали, над нама је извршен још један геноцид. Ја сам једва побегло од мог домаћина и сад Вам ово писмо пишем из дубоке илгалне. Ако сте држали отворен прозор, мора да сте чули наше крике и запомагање док су целати оштрили ножеве. Знамо да данас у овој земљи кукају сви, па ако сте нашу дреку помешали са кукавом оних који немају шта да једу, опраштам Вам то под условом да се хитно заложите за побољшање нашег прасећег положаја. А гладне опет наклекујте предизборним обећањима и они ће да се смире.

Од Вас ја и моја преживела браћа и сестре очекујемо да ову област уредите на најбољи начин, разуме се, у складу са европским стандардима. Најпре, нашим узгајивачима треба да забраните да нас псују на сва уста. Ево овај мој газда из чијег тора сам ономад побегло главом без обзира, док нас храни псује прво Вас, па министра пољопривреде па онда нас и нашу матер јер га много коштамо. А кад треба да нас истера на пијак, онда псује исто то, само сад обрнутим редом јер му се рачуница никако не уклапа. Ако никако другачије, заштитите од таквог понашања барем нас, а вас нека помиње и даље. Мислим, ако и сељаци престану да вас псују могло би вам се учинити да сте ову земљу стварно довели у ред, па бисте се сувише опустили.

Даље, заложите се за то да се донесе закон по коме ће нам бити гарантована дубока старост, тј. живот до бар сто кила. Идеално би било да нас нико не дира док нас све не уведете у Европу јер бисмо онда са овог света наредних деценија одлазили искључиво природном смрћу. Како ипак није реално да нам толико учините, тражимо да бар на ножеве заборавите. Кад баш осетите неодољиву потребу за нашим чварцима и кавурмом, изволите нас успавати ињекцијама за безболни растанак. Распитајте се код ваших коалиционих партнера како иде то са тендерима за њихову набавку и ето још једног споја лепог са корисним. Лепо ће бити нама јер више нећемо морати да гледамо докле смо сви заједно стигли, а њима корисно јер, ако се могу милиони зарадити на вакцинама против грипа што не би и на ињекцијама за нас „глупе“ свињчиће.

Ово „глупе“ сам, господине председнице, ставило под наводнике, јер иако вам пишем у име оних који имају тек по 20 кила, уверавам Вас да ни ми нисмо сисали весла. А то даље значи, ако под хитно не удесите наш статус у складу са европским стандардима, као што сте удесили све остало, шаљем ово писмо и Вашим пријатељима у Брисел, па Ви онда видите шта ће бити са вама, а шта са нама. Цаба сте испунили све њихове захтеве, ако сада паднете на испиту због овако бруталног кршења наших прасећих права.

Поздравља Вас српско шарено прасе

П.С.

Ви свакако будите у приправности јер ако вас ја и не тужим Бриселу, они ће се већ сами сетити како да их даље задовољите.

АНКЕТА ЈЕСТЕ ЛИ ПРИМЕТИЛИ НИЖЕ ЦЕНЕ ПОСЛЕ ОГРАНИЧЕЊА МАРЖИ НА ОСНОВНЕ ЖИВОТНЕ НАМИРНИЦЕ?

М. Ивковић

Ђорђе Ђорђевић,
угоститељ:
- Никад код нас цене основних намирница нису пратиле стандард.

Валентина Ковачевић,
агроном:
- Нисам још имала прилику да се уверим у смањење цена.

Љубодраг Шљивић,
дипломирани машински инжењер:
- Нисам приметио разлику у ценама.

Нагиб Исмаиловић,
уметник пејзажне архитектуре:
- Био сам још прошле године у радњи, нисам се информисао шта је појефтинило.

Братислав Ристовић,
бравар:
- За динар је појефтинило млеко, то сам видео.

Милица Пауновић,
студент права:
- Једина разлика у цени коју сам видела је у мегамаркетима - на акцијама.

Мила Оташевић,
пензионер:
- Чекам пензију, па да одем у радњу.

Небојша Стојковић,
машински техничар:
- Пазарио јесам, али нисам приметио разлику у ценама.

Зоран Ракић,
књиговођа:
- Видео сам да је јогурт нешто јефтинији.

Житопродукт
Крагујевац, Војводе Путњина 70
Телефони: 034 370 303
370 215, 370 072, 370 135, 370 192
zitoprodukt@nadlanu.com

Брашно по произвођачним ценама

Произвођачке цене, гарантовани квалитет белог, пшеничног, пченичног, амбразног пченица

Све врсте хлеба и пецива у нашим објектима: ТЦ Аеродром, Мала пијаса, код улаза у Житопродукт, у кругу Заставе, у Улици Драгослава Срејовића 5

SUNCE Prozori i vrata u dekorima drveta uz 10 godina garancije

gratis staklo za 4 godišnja doba

www.suncemarinkovic.com +381 34 330 870

КАСНИ ЛИ ИНФРАСТРУКТУРА ЗА „ФИЈАТ“

Рокови кратки, али достижни

За наставак радова на магистралама ка Коридору 10 су обезбеђене паре, саобраћајнице до фабрике и коопераната у Граошници биће завршене на време, „ФАС“ и кооперанти добијају гас и струју, а делови и готова возила транспортоваће се и пругом Крагујевац – Лапово

Вест да је из Националног инвестиционог плана обезбеђено 950 милиона динара за наставак изградње три километра пута, који Крагујевац треба да повеже са Коридором 10, изазвала је различите коментаре. Најчешћи су да ће завршетак радова на овој саобраћајници каснити и да Република Србија неће успети да испоштује преузете обавезе из уговора о заједничком улагању са „Фијатом“. До сада је на овој деоници дугој око 25 километара ура-

ГРАДИ СЕ УБРЗАНИМ ТЕМПОМ: НЕБОЈША ЗДРАВКОВИЋ

ђено само 11 и то кроз територију града Крагујевца. Према уговору са „Фијатом“ до краја ове године треба да се заврши целокупна траса, а то значи још око 15 километара.

Према речима члана Радне групе и координатора са „Фијатом“ испред Скупштине града, заменика градоначелника Небојше Здравковића, посао на повезивању Крагујевца са Коридором 10 биће завршен на време.

Рокови јесу веома кратки, али су достижни, јер је много тога урађено, а оно шта није ради се убрзаним темпом. Пред крај прошле године за ова три километра је изабран извођач радова, извршена је експропријација земљишта, а пројекат је прошао државну ревизију. Та деоница треба да буде завршена до 1. априла. У НИП-у је обезбеђено око милијарду динара за наставак радова и тренутно се спроводи експропријација на додатних 6,7 километара пута. План је да

НАСТАВЉЕНИ РАДОВИ НА ПУТУ КА БАТОЧИНИ ПРЕД НОВУ ГОДИНУ

почетком фебруара пројекат за 6,7 километра прође државну ревизију, а да се потом распише тендер и изабере извођач радова. Остаје да се уради пројектна документација за последњих пет километара пута и повезивање са Коридором 10, објашњава Здравковић.

Кроз Баточину ће бити урађене две коловозне траке, а проток саобраћаја биће регулисан семафорима. Са „Путевима Србије“ постигнут је договор да се не мења место прикључења на Коридор 10 код Мотела „Кошута“, што ће у многоме олакшати изградњу последње деонице, али и снизити трошкове.

Према Здравковићевим речима, план је да до 1. јула буде завршена пројектна документација за ту последњу деоницу, да се изабере извођач и да радови почну и буду завршени до краја грађевинске сезоне, односно до краја ове године.

Путеви до фабрике

Колико је за „Фијат“ и његове кооперанте важна саобраћајница од Крагујевца до укључења на аутопут, толико је значајна и за целокупну привреду града, али и грађане и госте. У овој фази, међутим, за компанију „Фијат аутомобили Србија“ и кооперанте важније су градске саобраћајнице које повезују фабрику и кооперанте међусобно и са улазом у Крагујевац из правца ауто пута. Радове на овим саобраћајницама финансира Министарство економије из средстава НИП-а.

Прилази Ердечу и до „Заставине“ Медицине рада су завршени. Ових дана извођач радова требало би да почне са радовима у Улици Октобарских жртава која води од Железничке станице Грошница ка овом насељу, јер је комплетан пројекат урађен, а спроведена је и експропријација. Треба да се уради и 170 метара пута, односно силазак са белошевачке петље. На реду је да се изгради и саобраћајница кроз матичну локацију. Ту смо морали да подигнемо подземне каблове, јер су пролазили 40 сантиметара испод површине земље. Те радове

је са два милиона динара финансирао град. Каблови треба до краја недеље да буду подигнути да бисмо и ту улицу почели да радимо. Она је дугачка 860 метара и морамо да померимо портирницу „Заставе безбедност“ и један објекат. Све је већ договорено и ми ћемо извођача радова увести у посао већ почетком наредне недеље, каже Здравковић.

Предстоје радови и у Улици Раје Вуксановића, која спаја радну зону Грошница и матичну локацију. Изабран је извођач и он ће већ наредне недеље почети са радовима. Поред тога локална самоуправа треба да изгради још три моста.

Према Здравковићевим речима, за мост на Ждралци унутар круга бивше „Заставе“ већ је изабран извођач, а водоводну и канализациону мрежу која пролази испод моста изместиће крагујевачки „Водовод“. За мост на Лепници код грошничке станице урађена је пројектна документација, док је за мост на Грошничкој реци пројектовање у току. Према договору са „Фијатом“ сва три моста треба да буду завршена до 1. априла ове године. Према уговору са компанијом „ФАС“ пре почетка серијске производње новог модела аутомобила радови на комплетној инфраструктури треба да

ИЗГРАЂЕНА НОВА ТРАСА УЛИЦЕ КА ЕРДЕЧУ

буду завршени и све стављено у функцију.

„Зелени талас“ ће бити уведен у Булевару Краљице Марије и Улици Шукиној код „Електрошумадије“, а према договору „ФАС“ ће доставити време проласка камио-

на, док ће даље одлуку о интервалима „таласа“ доносити саобраћајна полиција. Држава је за саобраћајнице и мостове, које фабрику повезују са кооперантима и изласком из града, издвојила око три милиона евра.

Гас стиже на време

Уговором са „Фијатом“ регулисано је и питање гасификације фабрике. Италијани су тражили да добијају 30.000 метара кубних гаса на сат.

Координатор града са „Фијатом“ Небојша Здравковић каже да је и то питање решено.

Одлуком Владе Србије тај посао ради „Србијагас“. Град је дао локацију у насељу Љубине ливаде, код уласка у фабрику, за мерно-регулациону станицу. Гас ће да се разведе од Дивостина до станице код „Шест топола“, а одатле ће да се напајају производни погони на матичној локацији и фабрике ко-

операната у Грошници. Компанија „ФАС“ развела је своју гасну инсталацију, а тренутно се ради мрежа која ће од Дивостина до мерне станице да обезбеди тих 30.000 кубика на сат. То тече по плану и рокови ће бити испоштовани, објашњава Здравковић, додајући да ће у почетку, пре него што „ФАС“ достигне пуну производњу од 200.000 аутомобила годишње, гас у фабрику и код коопераната стизати у нешто мањим количинама, а када фабрика проради пуним капацитетом обезбедиће се уговорене количине.

„Фијат“ је, подсетимо, тражио и да „Застава енергетика“ не буде више снабдевач електричном енергијом, већ да фабрика струју добија директно од Електропривреде Србије и да њој плаћа рачуне.

Према Здравковићевим речима и то питање је скинуто са дневног реда, јер је за напајање „ФАС“-а електричном енергијом направљена нова трафостаница.

Закључком Владе Србије донета је одлука Електропривреда направи нову трафостаницу за снабдевање струјом „Застава оружја“, „Застава камиона“, „Униор компоненти“, „Ковачнице“ и осталих, а укупно их је 20 фабрика проистеклих из некадашњег система „Застава“. План је да се она уради у наредних годину дана, када ће „Енергетика“ престати да буде снабдевач електричне енергије. Новац за трафостаницу предвиђен је буџетом ЕПС-а, рапортира Небојша Здравковић, додајући да ће све бити како је уговорено, као и да ће „ФАС“ запослити још око 1.500, а кооперанти ове компаније још око 2.000 радника.

Милуштин ЂЕВИЋ

ПРУГА ЛАПОВО-КРАГУЈЕВАЦ

Траже аутоматизоване прелазе

Од доласка „Фијата“ у Крагујевац много се говорило о реконструкцији пруге Лапово – Крагујевац и повећању просечне брзине са неких 40 на преко 100 километара на сат. О томе се у последње време, међутим, више не говори. По свему судећи од ове пруге су одустали не само Италијани, него и држава Србија. Упућени кажу да је реконструкција овог пружног правца веома скупа и да вероватно у државном буџету нема пара за ту намену.

Небојша Здравковић, међутим, демантује да је „Фијат“ одустао од идеје да овом пругом допрема аутомобилске делове и моторе, као и да њом транспортује произведена возила.

„Фијат“ никада није тражио реконструкцију ове пруге. Они само траже да она буде безбедна и да се поједини пружни прелазни аутоматизују. Колико знам треба аутоматизовати четири пружна прелазна. Они су тражили да људи са железнице провере колико је пруга безбедна и да се, ако буде требало, неки прагови замене. Иначе, мислим да њима не значи много да ли ће воз тих 29 километара ићи 100 или 50 километара на сат. „Фијату“ је најважнија безбедност, објашњава Здравковић.

Поред касарне „Војвода Путник”, где се води спор око цене локације, велика препрека за урбано сређивање града је и одлука Војске да све своје објекте у централној зони задржи за своје потребе, јер их је прогласила за „војно перспективне”, мада су сада празни и ван функције касарне „Милан Благојевић” и Дивостин, као и Дом војске и Војна болница, а није познато где ту Војска Србије види „перспективу”

КОНЗЕРВИРАНЕ ГРАЂЕВИНСКЕ ЗОНЕ КРАГУЈЕВЦА

Војска држи град под окуи

КАСАРНА „МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ” ЗАУЗИМА ПРЕКО 20 ХЕКТАРА ГРАДСКЕ ПОВРШИНЕ

ВОЈНА БОЛНИЦА - НЕ ЗНА СЕ КОМЕ ДАНАС СЛУЖИ

Пише Милош Пантић

Пред Нову годину објављено је да у спору града и Војске Србије око касарне „Војвода Путник” нема ништа ново, односно да је свако остао на својим почетним позицијама. Војска остаје при томе да касарну прода на аукцији по почетној цени од 30 милиона евра, а град да је та цена неприхватљиво висока и да не жели да учествује у куповини док она не падне на реалан ниво, јер по овој цени, како је објављено, већ два пута није било заинтересованих и она ће морати да иде доле.

Тако за разлику од многих градова у Србији, где је постигнута погодба и војни комплекси продати локалним управама, у Крагујевцу 10 хектара у централном градском језгру остаје локација која је конзервирана за било какве даље планове и градњу јавних зграда потребних граду. Но, ово није и једина грађевинска „сива зона” града, јер се Војска Србије определила да све своје преостале објекте у централној зони задржи за своје потребе, пошто их је ставила у категорију потребних за војне намене, односно „војно перспективних”.

Према допису који је Војска упутила прошле године на адресу Ди-

реkcије за урбанизам у Крагујевцу, перспективни за војне намене су касарна „Милан Благојевић” код Великог парка, Дом Војске у центру града, Војна болница на Бубњу и војно складиште у Дивостину. У такозвани „мастер план”, односно међу објекте које је Војска спремна да уступи за друге намене граду, сврстани само земљиште у Илиној води и Касарна „Грошница”, која је већ уступљена за изградњу нове индустријске зоне за потребе „Фијатових” коопераната.

Другачији планови

Већ десет година у градској управи и Дирекцији за урбанизам спремају се савим други планови за урбанистичко сређивање града који полазе од тога да сви војни објекти у централној градској зони, па делимично и комплекс у Дивостину, треба да пређу у власништво града, уз адекватну накнаду, и послуже за задовољавање његових потреба. По речима Мирјане Ђирић, директорке Дирекције за урбанизам, након бомбардовања 1999. године постало је јасно на нивоу земље да касарнама и другим војним зградама није место у градским центрима и да датле треба да буду измештени.

- За сваки од ових комплекса у оквиру Генералног урбанистичког плана урађена је програмска анализа, односно оквирни план у коме се наводи који садржаји потребни граду би ту могли да се граде када се локације имовински реше. За касарну „Војвода Путник” је познато шта је по програму планирано, то

но-математичког факултета, предвиђена за потребе Универзитета, односно стварање још једног универзитетског корпуса, поред оног који већ постоји код Правног и Економског факултета на другом крају града.

За Дом Војске, који поред зграда има и три хектара земљишта, у плановима је намењена делатност из области културе, док је за Војну болницу на Бубњу, која се простире на 1,87 хектара земље, предвиђено да град ту развија сек у н д а р н у здравствену делатност, односно да би то могла да постане градска општа болница. Најзад, и за комплекс

буде изграђена радна зона за потребе привреде.

Једина локација коју Војска практично нуди граду је појас од 40 пута 400 метара у Илиној води, која је делом служила као војни полигон, али је ван централне зоне и за град није посебно интересантан, па је ту остављено да се нађе нека алтернативна намена. По речима Мирјане Ђирић, став Војске да су јој ови објекти у будућности потребни не само да обара планове и визије урбаниста унутар самих комплекса, већ постоје и мере заштите које условљавају изградњу у такозваним заштитним појасима око тих локација.

Тако, на пример, комплекс у Дивостину има појас заштите од 500 метара и у том кругу не могу да се граде објекти високоградње, док је за нискоградњу, у коју спада и путна мрежа, потребна сагласност Војске. За касарну „Милан Благојевић” појас заштите је 100 метара и важе исти услови, док је за Војну болницу ширина безбедносног појаса 50 метара.

По мишљењу директорке Дирекције за урбанизам, опредељење Војске да у свим овим објектима види перспективу за војне намене је ограничавајуће за град и ставља га у немогућу позицију када су у питању потребе да се централна градска зона заокружи и уреди.

- Верујем да ће се ова одлука временом мењати, јер је у списку објек-

” Мирјана Ђирић: Одлука Војске Србије да у свим објектима у граду види перспективу за своје намене је ограничавајућа за град и ставља га у немогућу позицију када су у питању потребе да се централна градска зона заокружи и уреди

су објекти намењени култури, образовању, управи и администрацији, каже Мирјана Ђирић.

И за касарну „Милан Благојевић” у програму је предвиђена намена која је примерена централној зони града, а то је високо образовање и мањим делом стамбена градња. Ова касарна која се простире на 20 хектара између града и Шумарица у том програму је, с обзиром на близину Машинског и Природ-

војног складишта у Дивостину, који заузима чак 178 хектара, у програмској анализи предвиђено је да део локације послужи за потребе града, и то онај од око 80 хектара који улази у простор обухваћен Генералним урбанистичким планом. Пошто је планирано да траса будуће северне обилазнице практично иде по ободу овог комплекса, у програму урбаниста предвиђа се да на тој површини која би припала граду

ИМАЊЕ ЦЕНТРА ЗА СТРНА ЖИТА НАМЕЊЕНО СТАМБЕНОЈ ИЗГРАДЊИ

ДОМ ВОЈСКЕ У КРАГУЈЕВЦУ

ацијом

ката којима они виде војну намену прошле године била и касарна „Грошница“, па је након пар месеци такав став промењен јер су потребе „Фијата“ превагнуле. Сматрам да није реално да Војска на тим локацијама нешто гради, на пример станове, јер за то немају новца, а за било шта друго што би се градило дозволу издаје градска управа, на основу програма који је дат у Генералном плану, па ту никако не може да дође до решења, каже Мирјана Ђирић.

■ Шта са Центром за стрна жита

Но, ако се изузму локације око којих се ломе копча са Војском, у граду има још грађевинских комплекса велике површине који још нису урбанистички до краја дефинисани због разних препрека. Највећи од њих простор од око 30 хектара између Центра за стрна жита и „Електрошумадије“, оивичен Шукином улицом и будућом Петровачком магистралом, где је по Генералном урбанистичком плану предвиђена изградња станова велике густине и мањим делом пословног простора уз Шукину улицу. Што се у овом тренутку не ради детаљни план како би то насеље изгледало разлог су нерешени имовински односи.

Наиме, земљиште припада Центру за стрна жита које је у власништву државе и већ месецима се води битка за његов опстанак. Град Крагујевац је заинтересован да преузме Центар и обезбеди средства за његов даљи рад, под условом да држава измири садашња дуговања те фирме и око тога се са Министарством образовања и науке, чији је ово ресор, воде исцрпљујући преговори. У случају да Центар коначно припадне граду, ово земљиште би могло да се употреби за намену која је планирана, с тим што би се Центру обезбедила друга парцела за његове делатности.

Недефинисан је тренутно и велики простор обрастао жбуњем између круга Клиничког центра и Грудног одељења, али у Дирекцији за урбанизам уверавају да се на планирању тог комплекса ради. У току је израда плана парцелације на овој локацији, у оквиру којег ће се одредити парцеле за изградњу нове зграде Хитне помоћи и зграде Центра за матичне ћелије, чију ће градњу финансирати држава. На том простору има места и за изградњу новог објекта Медицинског факултета, уколико се град и држава одреде да треба подизати нову зграду уместо проширења постојеће.

Има и простора који су плански до краја дефинисани, али стоје у затеченом стању и на њима се ништа не гради, јер власници не налазе купце плацева. Такав је случај са грађевинским комплексом од више хектара у градској индустријској зони који је некада припадао Фабрици меса и месних производа „Црвена звезда“. Након увођења стечаја комплекс са зградама и земљиштем је пре неколико година купио крагујевачки предузетник Драган Јововић, власник „Таково осигурања“. За ову локацију Дирекција за урбанизам је урадила план детаљне регулације, који предвиђа реконструкцију старе зграде и изградњу нових објеката, јер је земљиште подељено на више грађевинских парцела, с тим што је намена тих објеката производна делатност.

Да ли овде нема никакве градње зато што власник не може да нађе купце за парцеле, или по новом закону мора да доплати цену јер је до земљишта дошао кроз приватизацију, нисмо успели да сазнамо.

Највећи проблем за Националну службу за запошљавање и ове године биће како упослити старије од 50 година, а на руку им не иде то што је буџет за подстицај запошљавања „скресан“ на половину

Списак незапослених у Крагујевцу дужи је него 2010. године. На евиденцији филијале Националне службе за запошљавање у децембру се налазило 22.101 лице, што је за 500 више него годину дана раније. Па ипак, по оцени Љиљане Петровић, директорке ове установе, тржиште рада је током претходних 12 месеци било врло активно.

У протеклих годину дана било је отпуштања, технолошких вишкова, али и новог запошљавања. У јануару 2011. је, да подсетим, у фабрици „Застава аутомобили“ 1.566 радника постало технолошки вишак. Крајем године стотинак људи из фирме „Арена моторс“ доживело је исту судбину. По социјалном програму на нашој евиденцији нашло се и неколико десетина радника „Ерозије“, Медицине рада и „Аутосаобраћаја“, каже Љиљана Петровић.

Истовремено било је и новог запошљавања. Компоненташа „Цонсон контрол“, „Мањети марели“, па сам „Фиат“, затим трговински ланци „Идеа“ и „Темпо“ само су неки од послодаваца који су лани примали нове раднике. Да ће и ове године бити новог запошљавања већ се назире. „Мекдоналдс“ је већ упослио 15 лица са евиденције Националне службе за запошљавање, а до краја фебруара овај фаст-фуд ресторан најавио је пријем још 40 Крагујевчана. Тренутно се тражи и 35 радника који ће по уговору о привременим пословима радити на рашчишћавању терена у Грошници.

„ЗАСТАВА ОРУЖЈЕ“ ПЛАНИРА ДА ПОВЕЋА ИЗВОЗ

Повратак у Америку

Адути су полуаутоматски карабин, малокалибарска пушка „москито“, унапређене верзије пиштоља ЦЗ 999, војна пушка М 21 и потцевни бацач граната. Планирано је да се на страна тржишта извезе робе вредне 25 милиона долара

Крагујевачка „Застава оружје“, прошлу годину завршила је са скромним извозним резултатима. На страна тржишта извезено је производа вредности око 11 милиона долара. Менаџмент Војне фабрике оцењује да су релативно лошем извозу допринела дешавања на северу Африке, али и турбуленције у политици на глобалном нивоу. Не треба занемарити ни финансијско-економску кризу која је захватила не само Америку, него и један број земаља Европске уније.

И поред свега тога ове године планиран је извоз ловачко-спортског, војног и наоружања за личну одбрану више него двоструко већи од прошле године, вредан око 25 милиона долара.

Оружари планирају повратак на америчко тржиште, на коме би пласирали полуаутоматске ловачке ка-

СПИСАК НЕЗАПОСЛЕНИХ ДУЖИ

Листа увећана за 500 лица

РЕД У ЗАВОДУ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ

Планирамо да 9. и 10. фебруара организујемо велики сајам запошљавања на који ћемо довести јаке приватне фирме, „Фиатов“ компоненташе, али и све оне који ће отворити своја представништва у „Плази“, најављује наша саговорница. Ипак, и током ове године биће за Националну службу за запошљавање велики проблем како упослити старије од 50 година.

На жалост, од 5.153 лица на нашој евиденцији који имају први и други степен стручне спреме, односно нижу квалификацију, 30 одсто су старији од 50 година. У прилог

им не иде ни стручна спрема, ни знања и вештине које поседују, а, на жалост, ни године старости, па је за њих најтеже наћи посао.

Млади који су на нашој евиденцији се, међутим, брже запошљавају иако спадају у једну од угрожене категорије према националном плану запошљавања. Наиме, од 1.635 незапослених са факултетским образовањем половина има мање од 30 година, објашњава Љиљана Петровић.

Старији од 50 година најчешће су током протеклог периода до посла долазили кроз активне мере

Националне службе за запошљавање. Међутим, пре неколико дана најављено је да ће буџет установе за ове програме бити преполовљен.

За активне мере запошљавања током прошле године утрошили смо 300 милиона динара. Половина ове своте отишла је на програме „Прва шанса“ и „Стручна пракса“ кроз које је први пут до запослења дошло нешто више од 500 младих људи. Успех је свакако то што је полови-

на младих запослених кроз „Прву шансу“ остала да ради код истог послодавца и након завршетка програма. За самозапошљавање издвојено је 20 милиона динара, за подстицај послодавца за отварање нових радних места око 51 милион, а јавни радови су у два наврата финансирани са по 24 милиона динара.

Питање је, међутим, како ће ти програми бити финансирани током ове године уколико будемо добили половину те своте. Код програма запошљавања висина буџета директно опредељу-

је врсту и обим активности када је реч о активним мерама запошљавања, каже директорка Националне службе за запошљавање, напомињући да ће неким другим мерама покушати да предупреде последице „кресања“ буџета.

Корисници новчане накнаде, додуше, могу да буду мирни пошто је буџет за ове намене остао на истом нивоу. У Крагујевцу у сваком тренутку ову надокнаду преко Националне службе за запошљавање прима око 5.500 лица, за шта се на годишњем нивоу издвоји око две милијарде динара.

М. ОБРЕНОВИЋ

изазвала велико интересовање купаца и да су за њу посебно заинтересовани партнери из САД, Новог Зеланда и Аустралије.

Поред ловачког и спортског оружја у Војној фабрици рачунају и на већи извоз војног наоружања и опреме. Према информацијама из фабрике ускоро би могао да буде потписан уговор о пласману веће количине пешадијског наоружања на тржишта Блиског Истока. Према, још увек, незваничним информацијама једна блискоисточна земља заинтересована је да купи све количине војне пушке М 21 и потцевног бацача граната са стокова Војне фабрике. Вредност овог посла је око 12 милиона долара. Стручњацима и мајсторима „Заставе оружје“ предстоји и наставак реализације уговора о трансферу технологије за потребе војске и наменске индустрије Азербејџана.

За потребе Војске Србије планирана је испорука пушке М21 и потцевног бацача вредна између 150 и 200 милиона динара.

Према договору са министарствима одбране и економије држава би у модернизацију фабрике у наредне три године требало да инвестира око 22 милиона евра. У менаџменту кажу да држава деценијама није инвестирала у занављање опреме и нову технологију, али да је фабрика и даље конкурентна на тржишту, иако се ради на машинама старим више од 30 година.

У „Застави оружје“ тренутно је запослено 1.945 радника, а прошле године је, уз још један круг социјалног програма, фабрику напустило око 200 радника. Сада је просечна старост запослених 48 година. Уз обнову кадрова неопходна су и знатна улагања у опрему.

М. Ђ.

НОВИ – СТАРИ АДУТИ ЗА АМЕРИЧКО ТРЖИШТЕ

рабине, нову малокалибарску пушку „москито“, чија би серијска производња могла да почне средином године, као и модификоване и унапређене верзије пиштоља ЦЗ 999. Већ сада су потписани предговори за извоз ловачког и спортског оружја у вредности око 16

милиона долара, а очекује се потписивање још најмање једног уговора вредног преко два и по милиона долара.

У маркетингу Војне фабрике истичу да је нова малокалибарска пушка „москито“, чија је презентација била на сајму оружја у Нирнбергу,

ЈКП „ВОДОВОД И КАНАЛИЗАЦИЈА“, Крагујевац, ул. Краља Александра I Карађорђевића бр. 48, на основу Одлуке Управног одбора бр. XXXVII/1 од 27.12.2011.год., као Продавац оглашава

ЈАВНИ ПОЗИВ

ПОНОВЉЕНИ ЈАВНИ ПОЗИВ ЗА ПРОДАЈУ РАСХОДОВАНИХ ОСНОВНИХ СРЕДСТАВА, ПУТЕМ ЈАВНЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Предмет купопродаје су:

а) Расходована транспортна средства:

Р. бр.	Назив средства	Бр. шасије	Бр. мотора	Година Произво-дње	Почетна цена продаје (дин. без ПДВ)	Почетна цена продаје (дин. са ПДВ)
1.	Wolks vagen-продужена кабина тип 245	WU2ZZZ24Z HH004094	CS244716	1986.	67.796,61	80.000,00
2.	Југо ТЕМПО 1.1 РЛХ	VX1145A0001 050879	128A0641534362	1997.	12.711,86	15.000,00
3.	Цистерна Mercedes KUKA-4-0-3 тип 1519	360091142086 80	360.941-10- 066978	1976.	169.491,53	200.000,00
4.	Цистерна Mercedes KUKA-4-0-3	360091142317 82	36009411006834 1	1976.	169.491,53	200.000,00
5.	Комби RIVAL тип 30.8H(NPK)	ZCFC305010Z 003585	SOFIM81400727 001380605	1992.	25.423,73	30.000,00
6.	Комби RIVAL тип 30.8H (SKZ)	pus7201/03000 52	SOFIM81406120 0-0926995	1988.	25.423,73	30.000,00
7.	Застава OM35.8NPK	BO74335	FIAT804069- 791986	1987.	25.423,73	30.000,00
УКУПНО:					495.762,71	585.000,00

б) Расходоване грађевинске машине:

Р. бр.	Назив машине	Бр. шасије	Бр. мотора	Година произво-дње	Почетна цена продаје (динара без ПДВ)	Почетна цена продаје (динара са ПДВ)
1.	Ровокопач тип JCB-807 B	772781816	9732360	1977.	305.084,75	360.000,00
2.	Ровокопач тип JCB-7D	71497	11112	1971.	305.084,75	360.000,00
УКУПНО:					610.169,50	720.000,00

ц) остало (отпадно гвожђе)

- Дуваљка „ТРУДБЕНИК,, -Добој тип ЗП 80ТЕКЈ
* број 103
* год. пр. 1997
* орјентациона тежина: 1.500 кг
- Дуваљка „ТРУДБЕНИК,, -Добој тип ЗП 80ТЕКЈ
* број 139
* год. пр. 1995
* орјентациона тежина: 1.000 кг
- Вијачни компресор „Ингерсол Ранд,,
* Р 175 W D
* орјентациона тежина: 1.200 кг
- Полима, тип 16-9
* број шасије: 48487
* број мотора: VW 122A210471
* год. пр. 1976
* орјентациона тежина: 1.800 кг

5. Противпожарни апарати – количина: 72 комада (орјентациона тежина: 600 кг.).

6. Отпадно гвожђе (на системима) орјентациона количина: 15.000 кг.
Укупна орјентациона тежина отпадног гвожђа (под ц.): 21.100 кг.
Почетна цена продаје за отпадно гвожђе (без ПДВ-а): 20,00 дин./кг
Укупна почетна продајна цена за отпадно гвожђе (са ПДВ-ом): 497.960,00 динара.

д) Расходоване гуме:

Р. бр.	Грађевинска машина	Дим.	Про-извођач	Те-жина по гуми (кг)	К.	Укупна тежина гума (кг)	Почетна продајна вредност (дин. без ПДВ)	Почетна продајна вредност (дин. са ПДВ)	
1.	JCB 3CX	18,4-26	GOOD-YEAR	95	4	380	760,00	896,80	
2.	JCB 3CX	18,4-26	MITAS (RUMA)	95	4	380	760,00	896,80	
3.	JCB 3CX	18,4-26	REKORD	95	3	285	570,00	672,60	
4.	RAKO-VICA 60	14,9/13-28	REKORD	80	1	80	160,00	188,80	
5.	IMT 542	14,2-28	REKORD	60	1	60	120,00	141,60	
6.	ULT 100	17,5-25	HENAN	90	4	360	720,00	849,60	
УКУПНО:						17	1.545	3.090,00	3.646,20

Почетна цена за продају отпадних гума: 2,00 дин./кг без ПДВ-а.

е) Пластика у орјентационој количини од 800кг.
Почетна цена пластике (без ПДВ-а) износи: 14,00 дин./кг.
Укупна почетна продајна цена за пластику (са ПДВ-ом): 13.216,00 дин.

Уговор се закључује за количину која ће се накнадно утврдити мерењем.
Тачна количина секундарних сировина одређује се мерењем на колској ваги уз присуство овлашћених представника Купца и Продавца. Измерене количине су једино меродавне за фактурисање.
Расходована основна средства и други отпадни материјал се продају у виђеном стању, без права на приговор.

1. Право учешћа:
имају сва правна и физичка лица која су обавезна да доставе све доказе који су тражени у првом јавном позиву од 29.12.2011.год. У члану 1. **Услови за учествовање у поступку лицитације члану 2. Лицитациона гаранција, гаранција за уредно извршење посла, и уредно измирење обавеза.** Банкарска гаранција мора бити са роком важности до 10.02.2012.год.

2. Датум спровођења поступка лицитације
2.1. Поступак лицитације ће се спровести **19.01.2012. год. у 10 часова**, у просторијама продавца: Пословна зграда ЈКП „Водовод и канализација,, Краља Александра I Карађорђевића бр. 48 Крагујевац, сала за састанке.

3. Ток и поступак лицитације
3.1. Лицитациони поступак спровешће се у складу са правилима из јавног позива од 29.12.2011.год.

4. Закључење и реализација купопродајног уговора
4.1. Закључење уговора у складу са правилима из јавног позива од 29.12.2011.год.
4.2. Разгледање расходованих основних средстава и другог отпадног материјала који је таксативно набројан у огласу заинтересовани Купци могу разгледати сваког радног дана у термину од 08-15 часова у Погону ЈКП „Водовод и канализација,, Крагујевац ул. Краљевачког батаљона бб.
4.3. Особа за контакт: Владимир Драгаш, тел. 034-335-745, лок.128.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА, ГРАД КРАГУЈЕВАЦ, Градска управа за просторно планирање, изградњу и заштиту животне средине

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

О ПОСТУПКУ ОДЛУЧИВАЊА О ПОТРЕБИ ПРОЦЕНЕ УТИЦАЈА ЗАТЕЧЕНОГ СТАЊА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Градска управа за просторно планирање, изградњу и заштиту животне средине, Служба за заштиту животне средине, обавештава јавност да је на захтев носиоца пројекта „VIP mobile“ д.о.о., спроведен поступак одлучивања о потреби израде студије о процени утицаја затеченог стања на животну средину Пројекта – инсталација радио - базне станице за мобилну телефонију «KG3014 KG Крагујевац Звезда», Крагујевац, чија се реализација планира на катастарској парцели број 4694/1 КО Крагујевац 1 (ул. Индустриска бб), на територији Града Крагујевца.
У спроведеном поступку донето је Решење да за предметни објекат није потребна израда студије о процени утицаја на животну средину, будући да се за планиране карактеристике

пројекта, уз примену важећих техничких норматива и стандарда прописаних за изградњу, коришћење и одржавање ове врста објеката, као и одговарајућих мера заштите које су утврђене наведеним решењем, односно услова које су утврдили други овлашћени органи и организације, не очекују значајни негативни утицаји на чионице животне средине у току извођења и коришћења пројекта.
Донето решење заснива се на анализи захтева носиоца пројекта и података о локацији, карактеристикама и могућим утицајима пројекта на животну средину, при чему су узети у обзир прописани критеријуми за пројекте наведене у Листи II Уредбе о утврђивању Листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и Листе пројеката за

које се може захтевати процена утицаја на животну средину („Службени гласник РС“, број 114/08) и и Извештај о испитивању електромагнетног зрачења бр. ЕМ-2011-79, у локалној зони радио - базне станице «KG 3014 KG Крагујевац Звезда».

Представници заинтересоване јавности могу изјавити жалбу на донето решење у року од 15 дана од дана објављивања овог обавештења. Жалба се изјављује Министарству животне средине и просторног планирања Републике Србије, а подноси се преко првостепеног органа.
Обавештење се објављује на основу чл. 10. став 7. и чл. 29. Закона о процени утицаја на животну средину («Службени гласник Републике Србије», бр.135/04, 36/2009)

Пише Слободан Цупарић

У СУСРЕТ ПАРЛАМЕНТАРНИМ ИЗБОРИМА

Србија је уморна од једноличности

Избори су централни политички догађај у Србији ове године, али се већ сада поуздано може проценити да ће они донети мање промена него што је Србији потребно. Мада су неизвеснији од свих одржаних после септембра 2000. године, извесно је да нова влада, каква год била, неће имати капацитет да значајније мења садашњу политику. Што би афористичари рекли: „Да би се овде могло кукурикнути, неки би певци морали рикнути“.

За разлику од Хрватске и Словеније, где су бирачи добро искористили могућност да бирају између сигурног зла и потенцијалног добра, у Србији готово сигурно неће бити сличних постизорних изненађења, јер ће грађани моћи да бирају између актуелне власти огрезле у бахатости и корупцији и напредњачке алтернативе – која је паметнија кад ћути и кориснија кад не ради.

Много људи с којима сам разговарао не знају за кога ће гласати, јер не виде ко им може донети добро, каже за „Крагујевачке“ Љубиша Рајић, професор Универзитета у Београду. – Отуда ће тог дана остати код куће. Велики је проблем што се политички живот у Србији заглавио, па људи губе поверење у парламентаризам као институцију.

Мирко Чикирић, потпредседник СПО и први човек Окружног одбора ове странке, тврди да су све препреке на путу ка бољем животу Србије унутрашње природе, па нам заиста треба један радикалан преокрет у унутрашњој политици. Ако смо се одлучили да је наш врховни државни и национални интерес Европска унија, онда би требало да тај пут ка њој прокрчимо јасно, одлучно и бескомпромисно – што до сада није урађено, оцењује Чикирић.

Да је власт почела да губи контролу над самом собом, то је одавно јасно, примећује Милета Поскурица, председник Окружног одбора Српске напредне странке. – У власти су се десили велики ломови, пре свега велики неуспеси у погледу остваривања предизборних обећања, а ја бих рекао и обавеза. Трбало би да свака политичка партија, када иде на изборе, крене са листом предизборних обавеза, а не обећања.

Разлике у нијансама

Постоје најаве да би могло доћи до масовне апстиненције уз најчешће образложење „да су сви исти“.

И јесу и нису, каже Мирко Чикирић. – Јесу због тога што су се сви опробали у власти, а нису због тога што странке имају различите политичке циљеве. Нису у истој равни странке које желе да нас врате у деведесете и оне које желе да нас воде ка Европској унији. Разочарење за СПО је сазнање да је Коштуница, од кога се много очекивало, прокоцкао све шансе и да актуелна владајућа већина све више и у унутрашњој и у спољној политици подсећа на Војислава Коштуницу. А кад водите државу, морате да је водите, да слушате паметније од себе – или да се сконите. Најгоре је када се не ради ништа од то троје.

Разлике су, по Рајићевим речима, више у нијансама него у некој суштини. Корупција је и даље јако висока, судство је и даље под политичком управом, образовање се у великој мери урушило због неорганизованости, па неку јасну перспективу тога шта и ко хоће, сем да остану на положају ови, а они други да дођу на положај, људи не виде – и због тога та поменута жеља за апстиненцијом.

Увек се вртимо око тога да су људи разочарани јер сматрају да нису добили оно што су очекива-

На политичкој сцени у Србији годинама су исти актери и не види се да ће се на предстојећим парламентарним изборима појавити нека нова опција са изгледима за добар изборни резултат. Значи да ће се послеизборне комбинације правити од „већ виђеног“, а то у бирачком телу већ производи апатију и најаву да многи грађани свој глас никоме неће дати

Мирко Чикирић: У предизборној кампањи неће се појавити посебно утицајни нови људи, али ако њих нема, потребне су нам нове политичке идеје

ли, каже Љубиша Рајић. – То може да се деси једанпут или двапут, али чак и просечан српски бирач, кад му се то деси неколико пута узастопце, почиње да размисља да ли уопште у томе вреди учествовати.

Милета Поскурица апострофира да је идеја о апстиненцији кренула пре два месеца од стране појединих аналитичара који претендују да политику гледају неутрално, да на бази истраживања или теоријског знања о политичком животу предвиђају како ће се одржати избори у Србији. Тешко

је, сматра, да ће народ остати неопредељен и неутралан.

Пре сам присталица друге поделе, да они који мисле да им је овакав начин живота добар и да у овим околностима не могу више да очекују, изађу и гласају за постојећу власт, а сви они који влашћу нису задовољни треба да изађу и гласају за ону политичку опцију за коју верују да ће донети промене у Србији.

Деценија неуспешности

У јавности се често може чути мишљење да су нам потребни нови, одлучни и неупрљани људи. Има ли таквих и да ли их очекује изборни успех?

Таквих има на све стране, тврди Љубиша Рајић. – Свугде има добрих, способних и поштених људи, вољних да се изборе за нешто боље. Али, не видим такве да су на неким положајима одакле то стварно могу да учине. Нису у вођству странака, нису у вођству државне администрације... Ако бих издвајао неко име, поменуо бих Гордану Матковић, коју бих радо видео и као министра и као председника владе. Али, није она која чини Демократску странку, њу чини већина која се не понаша на тај начин.

Милета Поскурица тврди да увек има нових и неупрљаних људи, али је чињеница да је актуелна власт, правећи различите компилације и актуелизујући у своме саставу оне који у власти нису учествовали, покушавала да оживи себе, да себи да нову конотацију, нови призив – макар кроз то да је демократична, да је проевропски оријентисана, а све у циљу да намакне неопходну већину како би функционисао парламент и извршна власт. То се

показало неуспешним и читава деценија такве неуспешности, са свим њеним последицама, јасно је видљива и стоји иза нас.

Тачно је да се наше бирачко тело заситило од актуелне политичке сцене, оцењује Мирко Чикирић. – Верујем да се у овој предизборној кампањи неће појавити посебно утицајни и нови људи. Мислим да су нам потребне, ако нема нових људи – нове политичке идеје. Ако ме питате зашто нема нових људи, мој одговор гласи да свако има шан-

Милета Поскурица: Ако Демократској странци буде потребан део „моћи“ који на изборима добије „Преокрет“, врло радо ће га узети, као што су узели Дачића

Љубиша Рајић: Много људи с којима сам разговарао не зна за кога ће гласати, јер не виде ко им може донети добро

су да се опроба у политичком животу.

Истрошен кредибилитет

Трачак наде назире се у Преокрету. Да ли „антипреокретна“ паника, која је захватила и власт и опозицију, говори да је та нада реална, иако слабашна?

Ту панику нисам препознао у СНС, а нисам сигуран да је као такву препознаје и сама ДС, одговара Милета Поскурица. – Пре свега, верујем да ако ДС буде потребан глас или део моћи који на политичком сучељавању добије „Преокрет“, врло радо ће га узети код себе, као што су узели Дачића и многе друге политичке организације. Дакле, пре бих рекао да је „Преокрет“ један део политичке наде опстанка садашње гарнитуре власти. Ми, наравно, с том политичком групацијом немамо додирних тачака, не бисмо с њима ни били у коалицији, никада тако нешто нисмо најављивали.

Мирко Чикирић не мисли да је „Преокрет“ слабашна нада, већ да је ова политичка организација апсолутно алтернатива и власти и опозицији.

Постојећој власти се нуди као алтернатива СРС „број два“, која себе назива напредном странком и која каже да их од Коштунице разликује само то када ће прекинути преговоре са ЕУ, што значи да је то ипак странка која би нас вратила у деведесете и да су и они у души радикали.

Чикирић сматра да је актуелна владајућа већина у великој мери истрошила европски политички кредибилитет и да „Преокрет“ окупља странке, појединце, удружења и нестраначке личности које на европски начин размишљају и кадре су да направе радикално боље потезе у односу на актуелну власт, које би Србију заиста што пре увеле у Европску унију.

Преокрет има неке добре идеје и чињеница је да би нешто од тога ваљало остварити, одмах сада, каже Љубиша Рајић. – Не видим зашто те идеје не преузме и одмах не спроведе владајућа коалиција и тиме себи обезбеди нове поене у политичкој борби.

Како се приближавамо априлу и мају, предизборна кампања ће бити све жешћа и углавном ће протицати у узајамним оптужбама и доказивању да смо „ми“ можда лоши, али су они други „много гори“. Како време одмиче, у Србији више нема недоумица – ни у званичним круговима, ни међу грађанима – мале су шансе да се у 2012. години остваре уобичајена новогодишња очекивања и жеље: да нова година буде боља, лепша, успешнија, да буде више пара и посла...

У Србији се, тврде реалисти, „све врти у затвореном систему изанђалих матрица“. Нема рада, нема ризика, нема одговорности, нема изненађења, али нема ни напретка.

ОГРАНИЧАВАЊЕ МАРЖИ ЗА ОСНОВНЕ НАМИРНИЦЕ

Боље ишта...

Купци су углавном задовољни, а у Националној организацији потрошача хвале потез Владе јер је просечна трговинска маржа у Србији дупло већа него у Европи. Удружење послодаваца, међутим, указује да може доћи до затварања великог броја малих радњи и да су највећи проблем монополи и картели на тржишту

Пише Јаворка Станојевић

Нова година је почела добро. Влада је одржала реч и натерала трговце да, у наредних шест месеци, смање марже на основне намирнице. Према ономе што се могло чути од представника власти ограничавање зараде трговаца у продаји брашна, шећера, уља, неких врста меса, свеже речне рибе, основних врста млека и јогурта на највише 10 процената требало би коначну цену основних животних намирница да снизи за 10 до 15 процената.

Крагујевчани који су првих дана 2012. били у радњама заиста су могли да уштеде који динар. Колико новца им је остало у новчаннику зависи од тога шта су пазарили. Најбоље су прошли купци меса и јогурта, јер су трговине ове производе највише маржирале, док уштеде на уљу и шећеру готово да и нема. Ниже цене дочекале су нас у свим радњама јер су владине мере усмерене ка довођењу у ред трговачког уграђивања у цену, које код нас иде и до 23 посто, а на европском нивоу је 10 процената, озбиљно схваћене.

■ Марже веће од европских

О томе да је народ оберучке прихватио појефтинјење хране не треба много говорити. Стручњаци, међутим, имају опречна мишљења, па док једни у уредби виде настојање да се ограниче незајамљиви апетити трговаца због којих трпе и грађани и они који храну производе, други сматрају да је реч о јефтином предизборном маркетингу који ће довести до затварања малих радњи, гашења радних места, смањења прилива новца у државну касу.

МЛЕЧНИ ПРОИЗВОДИ НАЈВИШЕ ПОЈЕФТИНИЛИ

У групи оних који сматрају да је влада коначно направила прави потез налази се потпредседник Националне организације потрошача Србије, члан владине Комисије за праћење цена, Новица Ранђеловић. Иако оцењује да ће ова мера довести само до благог побољшања животног стандарда, овај економиста сматра да је уредба била неопходна пошто наше тржиште, још увек, није довољно развијено да би његови механизми могли ефикасно да регулишу цене.

- Наши трговци су се толико забавили у надградњи цена да су направили велики раскорак између онога што зарађују и дела који остаје произвођачу, паралелно се удаљавајући од праксе у другим земљама. Тако смо дошли у ситуацију да потрошач у Србији за маржу издваја више него дупло новца од житеља неке од земаља Европске уније. Мада већина економиста исправно заступа становиште да административне мере никада нису најбоље решење, у нашем случају реч је о једино могућем потезу. Јер, на једној страни имамо недовољно ефикасно тржиште где цене, уместо односа понуде и тражње, одређују договори разних монополских структура, а на другој потрошача који је, за разлику од европског који има ефикасне механизме заштите и велики утицај, немоћан. Иако се не може рећи да се ради о мерама које ће значајније утицати на животни стандард, сматрам да ће грађани од њих имати користи. Оно од чега ми у НОПС-у страху-

јемо је да ће трговци врло брзо наћи начин да надокнаде профит. Бојимо се да ће, осим поскупљења робе која није обухваћена Уредбом, ићи и на „дилове“ са произвођачима и прерађивачима да подигну цене како би, у крајњој рачуници, и са умањеном маржом на скупљим производима зарађивали више, каже Ранђеловић.

Иако сматра да ће владине мере мање погодити велике трговинске ланце који умањење профита могу надокнадити захваљујући могућностима да робу, због велике количине, набављају јефтиније и под повољнијим условима плаћања, овај економиста сматра да ће и власници малих радњи наћи начине да се успешно уклопе у нове услове пословања. Упркос позитивном ставу према најновијој мери усмереној ка обуздавању цена хране, Ранђеловић оцењује да то неће бити могуће без ефикасних антимонополских мера.

Да су монополи, картелски и корпорацијски интереси, а не трговци, мета у коју је требало, али се није смело гађати, сматрају у Унији послодаваца Србије. Ова асоцијација најављује потезе за стављање уредбе ван снаге због тога што њени доносиоци нису поштовали слово закона који административне мере ограничавања маржи дозвољава само у случају поремећаја у снабдевању и доказаног постојања монопола. У Унији сматрају да на делу имамо само јалов и јефтин предизборни маркетинг.

Према речима представника Уније за односе са јавношћу Драгољуба Рајића, реч је о смишљеном потезу сваљивања одговорности на трговце, јер власт нема храбрости да се ухвати у коштац са онима који су заиста одговорни за чињеницу да је храна у Србији скупља него у многим европским земљама.

■ Куповина са социјалном картом

- Два месеца пре него што је донета Уредба народ је свакодневно бомбардован информацијама о томе како га трговци бесомучно пљачкају. То је ишло дотле да су појединци доживљавали непријатност да их незадовољни грађа-

ТРЖИШНА ИНСПЕКЦИЈА

Остале још неке недоумице

Шефица крагујевачког Одсека Републичке тржишне инспекције Јелена Кидишевић каже да у контролама које су започете 4. јануара нису уочени озбиљнији пропусти, па су инспектори до Бадњег дана написали само 13 пријава. Према њеним речима, иако су вољни да поштују закон, трговци нису довољно информисани о детаљима уредбе, пошто још увек није објављена у Службеном гласнику.

- Већина није знала да се, према уредби, нове мере не морају применити на робу која се затекла на залихама, него само на оно што је набављено у овој години. Има недоумица како маржирати, рецимо, чоколадно млеко, пробјотичке и воћне јогурте... Због тога инспектори још увек не прибегавају санкционисању, већ опомињу и остављају тродневни рок да се цене, односно марже, ускладе са прописима, каже наша саговорница.

Иако би било логично очекивање да сада у свим радњама роба истих произвођача има исту цену, Јелене Кидишевић објашњава да то не мора бити тако.

- Оно што уноси забуну је несхваћање да су уредбом ограничене само марже, а да се цене, осим брашна и хлеба, и даље могу слободно формирати. То значи да, ако нека трговина успе да набави робу по нижој цени, може је продати јефтиније од конкуренције. То иде на руку великим трговинским ланцима који, због тога што купују велике количине, углавном добијају повољније услове. Они, такође, због великог обрта могу себи да дозволе да имају и нижу маржу од прописане, и да, смами тим, роба код

њих буде јефтиније. Ни исти производ у оквиру истог трговинског ланца не мора исто да кошта. Јер, ако трговина процени да у неком делу града има слабији промет тамо може спустити цену, задржавајући вишу онде где је продаја боља, објашњава шефица Одсека тржишне инспекције.

ни заустављају и грде на улици. Народу, међутим, нико није рекао да на једном литру млека, за које произвођач добије између 25 и 28 динара, млекар зараде 35, а да трговцу, чија маржа подиже цену за 14 до 18 динара по литру, остале између педест пара и три и по динара. Остатак му оде на оно што ми зовемо државно маржирање, јер се тиме што се народу представља као енормна трговачка добит, уз редовне трошкове, покрива више од 40 разних држа-

посегне за таквим мерама онда то уради стидљиво да не угрози оне од чије моћи страхује, каже Рајић.

Према његовом мишљењу недостатак државне храбрости да се ухвати у коштац са стварним проблемима довешће до озбиљних последица које ће осетити мали трговци који се и онако тешко носе са нелојалном конкуренцијом великих трговинских ланаца. Резултат ће бити гашење великог броја радњи, губитак радних места и празнија државна каса. Рајић каже да су у посебно тежак положај доведени месари који имају сопствену продају, јер све трошкове морају уградити у дозвољених 10 процената марже. Због тога ће, каже, многи бити принуђени да ставе катапац у браву и тако увећају цифру од 7.500 прошле године угашених радњи.

Мере које Унија предлаже, осим одлучног обрачуна са монополима, су увођење посебних врста производа, на којима ни трговци ни произвођачи не би остваривали профит, а које би, уз одговарајуће картице, могле да купују социјално угрожене и осетљиве категорије становништва. Други предлог је отварање продавница са робом из робних резерви које, за разлику од постојећих СОС, не би биле профитне и у којима би се базирало на основу социјалне карте.

Пошто држава није спремна да разматра овај предлог, али ни да седне за сто са свима који утичу на цену основних животних намирница, Рајић оцењује да власт и нема озбиљну намеру да решава проблем, него жели да на овај начин освоји јефтине политичке поене.

Грађани који на изборе излазе довољно дуго знају да што је излазак на биралишта ближи они све боље живе, и зато, махом, и не очекују да им се стандард преко ноћи поправи. Знају где живе, али вајдица је макар и док прође гласање.

УЉЕ 112, ШЕЋЕР 89

них намета. На сличан начин би се могло објаснити и због чега је, до пре пар месеци, шећер у Србији био скупљи него у Немачкој, али пошто се зна ко држи више од 40 одсто производње шећера властима није у интересу да укажу на правог кривца. Народ, такође, има право да зна због чега сви перески обавезници ове земље финансирају робне резерве, ако се оне не користе да би се њима интервенисало када дође до поремећаја на тржишту. Логично би, наиме, било да се, уместо ограничавањем маржи, трговци, али и они који држе монополе, контролишу избацивањем робних резерви на тржиште. Наша влада, међутим, то ретко чини, а и када

МЕСО СА НОВИМ ЦЕНАМА

Првог радног дана испред Градске агенције за саобраћај нови корисници бесплатних карти, али и досадашњи, чекали су у дугачком реду, због чега су добили извињење градоначелника, а Агенција критику за лошу организацију. Директорка Агенције тврди да су учинили све да гужве не буде

Градоначелник Крагујевца Верољуб Стевановић упутно је јавно извињење свим суграђанима старијим од 65 година због лоше организације посла у Градској агенцији за саобраћај. „Због непријатности проузроковане гужвом на само једном пункту у Агенцији многи су одустали од покушаја да добију легитимацију за повлашћени превоз у јавном градском саобраћају. Образложење да је у питању први радни дан није никакав изговор за лошу организацију посла. Руководство Градске агенције за саобраћај добило је налог да издавање карата за повлашћени превоз организује примерено интересовању”, каже градоначелник.

Истовремено, Стевановић је наложио Агенцији за саобраћај да припреми легитимацију у фебруару нико од заинтересованих суграђана старијих од 65 година не чека дуже од пет минута. У супротном сву одговорност сноси руководством Градске агенције за саобраћај.

НЕСПРЕМНОСТ ГРАДСКЕ АГЕНЦИЈЕ ЗА САОБРАЋАЈ

Пала оштра критика

РЕД ЗБОГ КОЈЕГ ЈЕ „ГСА“ ПОПИО КРИТИКУ

И поред критика које су упућивали грађани и градоначелник директорка ГАС-а Бранка Ивковић каже да су, заправо, били потпуно спремни да изађу у сусрет свим корисницима услуга, али да је за гужве крива наша нарав. Због очекиване гужве у јануару замена годишњих карата за превоз за суграђане старије од 70 година почела је још 12. децембра. Претпостављало се да ће до краја године они искористити прилику и у 2012. ући са замењеним легитимацијама, али одазвало се тек нешто више од 3.000 корисника, што није ни половина грађана са овом влашћом, објашњава директорка.

Радили смо и у суботу, 31. децембра, не може се рећи да смо били неорганизовани, али нису сви искористили прилику у децембру. Покушали смо да избегнемо да се преклопи термин. Раније су старији од 70 година до краја јануара узимали карте, али сада су првог радног дана ове године и стари и нови корисници у великом броју дошли по легитимације. Уједно, то је термин када нам долазе и грађани који купују месечне карте. Радило је свих пет шалтера, отворили смо још један нови, и није било паузе јер смо ангажовали 12 запослених који су се смењивали. Од пола осам ујутру до 17 сати услужено је

1.600 грађана, а од тога су издате 903 месечне карте, објашњава директорка Ивковић.

И наредног дана, 5. јануара, након јавног извињења градоначелника суграђанима, услужен је отприлике исти број људи.

Као и претходног дана на два шалтера продавали смо месечне карте, а на четири давали повлашћене легитимације. Лица старија од 70 година већ имају легитимације, користимо исту фотографију, брже се уносе подаци и брже им можемо пружити услугу. Жао ми је што је тако, али морам рећи, револутирани су били нови корисници бесплатног превоза, старији од 65

КРИТИКОВАН И РЕД ВОЖЊЕ

Између празника - субота

Између новогодишњих и божићних празника градски превоз је функционисао по реду возње за суботу, што је изненадило многе суграђане. Директор сектора саобраћаја у ГАС-у Александар Поповић каже да је то први пут примењено ове године.

Највећи број наших корисника су запослени, студенти, ђаци, грађани који градски превоз користе због завршавања административних обавеза и куповине. Када знамо да је су многа предузећа и институције спојили празнике одлучили смо се за суботњи ред возње. Има нешто мање полазака, међутим, задовољене су потребе у вршним периодима, ујутру, подне и увече, наводи Поповић.

година, сматрајући да само они треба да заврше посао, а осим тога било је тешко објаснити да је издавање прве легитимације нешто дужи процес. Треба узети фотографију личне карте, унети све податке, израдити потпуно нову карту, пластифицирати.

Такође, било је критика зашто ГАС није на више пунктова организовао пружање ових услуга, али директорка Ивковић подсећа да се база података налази у седишту фирме, а осим тога на иступним пунктовима не би биле могуће предузети све мере финансијског обезбеђења, проверити новчанице и признанице.

Александар ЈОКИЋЕВИЋ

НОВЕ ЦЕНЕ ЈКП „ВОДОВОД И КАНАЛИЗАЦИЈА“

Од почетка године 10 посто скупље

За воду, канализацију и пречишћавање отпадних вода грађани од првог дана 2012. године уместо 47,44 динара по кубном метру плаћају око 52 динара, а привреда 102 динара, што је поскупљење од 10 одсто, односно само усклађивање са инфлацијом

Нову годину „Водовод“ је потрошачима „честитао“ новим ценама које су веће 10 одсто, тако да домаћинства уместо донедавних 47,44 динара по кубном метру плаћају око 52 динара, а привреда 102 динара. И поред тога, Крагујевац ће, утврдили су у „Водоводу“, и даље бити на 41. месту од 49 градова Србије по висини цене за грађане, а за привреду на 47. месту. Такву тврдњу у овом предузећу поткрепљују посебном рачуницом - ценом воде без урачунате услуге за канализацију и прераду отпадних вода.

Наиме, уместо досадашњих 28,7 динара по метру кубном, грађани ће воду плаћати око 30 динара, док ће цена комплетне услуге - воде, канализације и прераде отпадних вода за грађане износити, као што је речено, 52 динара.

Како је објаснио директор „Водовода“ Обрен Ђетковић, није реч о поскупљењу воде, већ о усклађивању њене цене са пројектованом инфлацијом за 2012. годину.

Цену нисмо повећавали већ пет година, али смо морали да је усклађујемо са инфлацијом, која је увек била већа од пројектоване. У претходних годину дана поскупеле су и хемикалије, гориво и електрична енергија, па је реална калкулација трошкова показала да цена воде треба да се повећа најмање 25 одсто, али је са локалном самоуправом договорено да се због тешке економске ситуације у којој се налазе грађани и привреда повећа за 10 одсто, појаснио је Ђетковић.

Иначе, грађани и привреда „Водоводу“ дугују око 740 милиона динара, што је скоро целокупан приход тог предузећа у 2011. години. Од домаћинстава се за воду потражује 500 милиона динара, а од привреде 240 милиона. Иако кажу да се избегавају непопуларне мере, апелујући да дужници прихвате репрограма, односно отплату дуга на рате, до сада је тужено 2.800 потрошача из обе категорије за збирни дуг од око 150 милиона динара. Са половином дужника у привреди договорена је отплата на најдуже пет година. Такође, репрограма је закључен са 25 одсто домаћинстава, при чему су грађани одређивали број рата како би отплатили дуг у складу са својим могућностима.

А. ЈОКИЋЕВИЋ

НОВИНЕ У ПОСЛОВАЊУ „ЧИСТОЋЕ“

Ускоро откуп електронског отпада

Од прошле седмице одвози се смеће са комплетног сеоског подручја које гравитира Крагујевцу, а и граду ће ускоро почети откуп електричног и електронског отпада и градња Рециклажног центра који ће моћи да прихвати веће количине амбалаже, папира, картона, стакла...

Од шестог јануара „Чистоћа“ је почела одвоз смећа са сеоског подручја и са, последњег, четвртог реона на правцу Трмбас - Дулене. Од октобра прошле године ова делатност заживела је у претходна три реона, тако да су напокон покривена сва села која гравитирају Крагујевцу. И новим корисницима подељене су црне кесе за комунални и зелене за амбалажни отпад, а према речима директора „Чистоће“ Дејана Раонића, напокон је утврђена и цена ове услуге. Кошта два динара по квадрату стамбеног простора, што је скоро дупло јефтиније него у граду, али и сходно томе камион смећар одлази на трасу сваке друге седмице.

Раонић тврди да се не очекује да наплата ове услуге знатније увећа приходе, јер је ценовник и формиран тако да покрије трошкове, али

КОНАЧНО И САКУПЉАЊЕ ЕЛЕКТРОНСКЕ СТАРУДИЈЕ

се убудуће очекују уштеде јер механизација „Чистоће“ неће морати да се периодично ангажује на уклањању дивљих депонија из околних села.

Ово предузеће добило је и дозволу Министарства животне средине за сакупљање и транспорт опасног отпада, па ће ускоро почети да врши откуп електричног и електронског отпада, који ће предавати овлашћеним оператерима, а ценовник и откупна места ће накнадно бити утврђени.

Такође, ове године требало би да се изгради и Рециклажни центар, који ће се налазити између дворишта „Чистоће“ и „Нискоградње“, у Индустриској зони.

Изградња овог објекта била је планирана за 2011. годину, али по-

што је тек у јулу потписан уговор са надлежним министарством, које је за ову намену определило 45 милиона динара, пројектна документација ће, очекујемо, бити готова до средине јануара. Вероватно већ у јуну, пошто је реч о монтажној хали, можемо отворити Рециклажни центар, каже Раонић.

Прошле године сакупљено је и предато овлашћеним рециклерима на даљи третман 580 тона папира и картона, 205 тона ПЕТ амбалаже, 120 тона тврде пластике, пет тона најлона, 120 тона стакла, две тоне лименки, укупно 912 тона, што је знатно више него 2010., када је сакупљено тек 280 тона. Изградњом Рециклажног центра прикупљене количите амбалажног отпада биће још веће.

А. Ј.

ДИВЉА ДЕПЕНИЈА ОЈАДИЛА ПОРОДИЦУ ШАМАНОВИЋ ИЗ РОГОЈЕВЦА

Да комшији цркне коза

Ко је бацио затровани семенски кукуруз на путу који води ка Забојници највероватније ће остати непознаница. Власнику 23 угинуле козе биће делимично надокнађена штета, али због несхватљивих навика, лоше контроле и одсуства казни, сасвим сигурно биће још много оваквих случајева

Пише Никола Стефановић

КОЗЕ ПОЈЕЛЕ САМО ЗРНО-ДВА И УГИНУЛЕ

У пределима централне Америке постоји легенда о чудној зверци, чуакабри, која ноћу тумара селима, напада искључиво козе и убија их исисавањем крви. Бројна су сведочења мексичких сељана да им је ово митско биће уморило стоку, при чему мртвих коза нема више од седам-осам. Неке од ових крволочних животиња су и устрелене, но тамошњи научници и ветеринари су, након истраживања, тврдили да није реч о неком створењу из пакла већ дегенеративно оболелим којотима.

Којоти или чуакабре, тек оба предатора, постојали или не, могла би само позавидети појединим мештанима српских села за које ни 23 козе са све јарићима у утроби нису превелик залогај. Наиме, управо их је толико, почетком ове године, Жарко Шамановић из Рогојевца изгубио захваљујући дивљој депонији која у његовом суседству „станује“ већ 15 година и баченом цаку семенског кукуруза обогаћеног отровом месуролом, намењеном штеточинама.

Има пет депонија, да је само ова једна. Овде је пут за Забојницу па је прометан и баца ђубре ко стигне. Чак је човек чија је ово земља ухватио једног са фрезом из Забојнице на делу, питао га што то ради, а овај само рече - извини. И каже му човек да је дао мајдан људима да прокопају пут, а не да истоварују ђубре, ал' шта вреди. Не мож' нико овде да дежура дан и ноћ. Лети је још горе кад почне да се шири смрад на врућини, јер бацају људи коже, свиње, ма бацају чуда Божја, каже Шамановић.

Сељани из Рогојевца тврде да је овде бацан и отпад произведен у појединим фабрикама које се баве прерадом метала, а не негирају да има и људи из Рогојевца који се смећа ратосиљају управо овде, и ако је то њихово село.

Долазили су из неке невладине организације и обећали да ће да изврше притисак на неког, појма немам кога, ваљда су дали неке паре за уклањање депонија, па оће да провере шта је с тим парам било. Овуда иде и вода којом се напаја неколико кућа ниже, а да ли је овај отров из кукуруза допнео у земљу и затровао је - нико није проверавао.

Бацају у јаруге и пале

Шамановић каже да је ситуација нешто боља откако је „Чистоћа“ почела да посећује и села, али народа има свакаког па се опет брзо накупи, а ето сада и примера да ни опасни отрови нису нешто што би појединце натерало да промене навика.

- Двадесет три су липсале, а скоро све су биле сјарне и имале већ по два-три јарета. Жена их је одвела у брдо, а у повратку је један део њих измакао напред и стигле су до кукуруза. Где су стигле ту су и остале. Оне нешто јаче успеле су да пређу десетак метара. Само су се подуле и попадале. Инспектор који је био овде и радио испитивања рекао је да су појеле свега два-три зрна. Јак је то отров, убацују га у кукуруз због врана и других штеточина. Кажу да врана кљуње једно зрно, замахне двапут крилима и падне на земљу. Не стигне ни да полети колико је јак отров.

Штета због угинулих коза за њега је, каже, ненадокнадива, иако ће му Одељење за заштиту од елементарних непогода исплатити одређену новчану надокнаду.

- Шта знам, вредност је око две

НЕ ЗНА СЕ КО ЈЕ БАЦИО ЗАТРОВАНИ КУКУРУЗ

ЖАРКО ШАМАНОВИЋ НА ДЕПЕНИЈИ У РОГОЈЕВЦУ

и по, три хиљаде евра. За мене је и више, не може нико да ми надокнади љубав коју сам уложио у претходне три године откад их узгајам. Остатак стада нећу више пуштати док се депонија не уклони, а колико знам послат је неки захтев „Чистоћи“ да се ово очисти. Један од мештана, који нам се представио именован Љубиша, додаје да има депонија и слева и десна кад се крене ниже ка рогојевачком пољу. Његова кућа се налази одмах подно овог отпада где је бачен отровни кукуруз.

- Да Бог сачува колико људи бацају. То је право ругло. Па дај, ако треба, ми ћемо да платимо да неко дође да очисти ово, мајку му. Ово нема нигде, да сами себе трујемо. И шта сад да радим? И даље се нападам овом водом одавде, а не знам је ли затрована.

Питамо га где Рогојевчани, међу њима и он, иначе одлажу смеће.

- Мени снаја скупи на гомилу и спали. Ономад је, рецимо, попалила неке старе фрижидере и замрзиваче, неће као други да их догна овде и баци. Раније смо бацали, има доле једна јаруга испод нас, али смо прекинули јер доле исто има водовод па нема смисла да загађујем воду људима.

Ни надлежних, ни одговорних

Међутим, поједини сељаци мишљења су да је неко ово починио намерно, па се из тога изводи и теорија завере да је неко знао где Шамановић напаса козе. Нагађа се и да је неко увидео колико је отров снажан, па се предомислио не желећи да њим трује своју земљу. У сваком случају, коришћење овакве токсичне супстанце у природи не може бити добро, без обзира ко је последња карика у производно-трговинском ланцу.

У „Чистоћи“ су нам потврдили да је захтев за уклањањем ове депоније у Рогојевцу примљен, али се због празника застало са чишћењем депонија у селима, те да се наставља радова очекује у другој половини јануара. Због тога је и ова депонија на истом месту, а у смећу се могу видети зрна црвеног кукуруза које је заостало након уклањања цакова и лешина угинулих коза.

Најзад, стиже се и до, у уређеним друштвима најбитнијег, код нас неважног питања - ко ће одговорати због овога? Јер неко је истовремено загадио природну средину опасном материјом, што је законски кажњиво, а Жарку Шамановићу нанео велику личну штету. Сем тога, градски буџет, део предвиђен за надокнађивање оваквих штета, нечијим немаром или намером мањи је за извесну

Два дечака и две девојчице, рођени у Клиничком центру у децембру, нису имали среће да их мајке из породилишта са собом поведу кући, јер то оне нису желеле. Једна беба смештена је у хранитељску породицу, три су још увек на Педијатрији, али ће и оне, уколико им се мајке не предомисле, бар за прво време, уточиште пронаћи под хранитељским кровом.

У Центру за социјални рад сматрају да је пука случајност да се у тако релативно кратком року остави толики број новорођенчади. С тим се слаже и Нада Јефтић, социјална радница Клиничког центра, која, ипак, каже да скоро да не прође месец а да нека беба не буде остављена. Ако једног и не буде, другог буду остављене две. Просечно се годишње остави 10 до 15 беба, али нису све са територије Крагујевца. Раније је било много мање остављене деце и углавном су била са посебним потребама.

Тешке одлуке и пре порођаја

Остављене бебе на неонатологији чекају да се заврши процедура и онда бивају смештене у хранитељске породице.

- Тренутно имамо троје деце, здраву новорођенчад пребачену из породилишта. Некада имамо децу која су остављена и ван неонаталног периода. Имали смо случај да су доведена деца која су остављена код деде или рођака на чување, па онда, пошто се мајка није вратила, доведу их нама, јер више нису у стању да брину о њима. То понекад буде и дете од годину дана, али углавном су остављена новорођена деца. Годишње их буде од три до пет, каже Зоран Игрутиновић, директор Педијатријске клинике.

На Клиници не улазе у детаље због чега су деца остављена, јер је то поверено социјалном раднику КЦ-а, кога ангажују, а он после контактира Центар за социјални рад.

- Наше је да му пружимо лечење уколико му је потребно, негу и исхрану, док Центар за социјални рад не реши шта ће учинити. Углавном се остављају деца која имају тешке мане или оштећења, али има и потпуно здравих. Најчешће се ради о девојкама које су нежељено зачеле и неће још да заснивају породицу, неће децу, али има и случаја попут једног од четири поменутих, где је у питању трећеротка, која има већ двоје деце код куће, али која због материјалне ситуације не може више да издржава. У питању су различите судбине, објашњава др Игрутиновић.

Ниједна од четири мајке које су у децембру оставиле своје бебе није малолетница нити им је то прво дете. Све су образоване, али без сталног запослења. Изјавиле су да их издржавају родитељи, те да су се на овакав корак одлучиле пошто о бебама не могу да се старају због тешких материјалних прилика, а да трудноћу нису прекинуле раније зато што су мислиле да ће се све завршити браком. Тек касније, када би трудноћа подмакла, сазнале су да веза не иде у том правцу, па је одлука да остаје децу пала још док су она била у стомаку.

- Не знам да ли је по среди и неки психолошки моменат, али мислим да је пресудан материјални, јер немају од чега да живе, не могу да изнајме стан, да издржавају децу, па то наводе као оправдање, каже социјална радница Клиничког центра.

Она објашњава да то није ни мало лака одлука и разуме да је мајкама тешко да причају о томе. Она увек покуша да обави неколико разговора с њима не би ли боље размислиле и пронашле неко решење. Говори им да и ако бе-

своту која је могла бити адекватније употребљена. С обзиром да је више оштећених страна, логично би било да се истрази приђе озбиљније, како би се предупредиле сличне штете у будућности.

Запослене у Ветеринарској инспекцији округа питали смо да ли је поднета нека пријава, за сада, против НН лица, али су нам они рекли да се обратимо министарству, а на питање ко би требало да поднесе пријаву због овог случаја упућени смо на Комуналну полицију.

- У принципу, човек чије је стадо требало би да поднесе пријаву или би то требало да уради МУП по службеној дужности, а ја сматрам да би то требало да учини Ветеринарска инспекција. Ми још увек нисмо овлашћени да подносимо пријаве, али пошто смо дали налог за уклањање угинулих животиња и детаљно смо упућени у овај случај, радо ћемо пружити све информације Ветеринарској инспекцији и суду уколико случај буде покренут, каже начелник Комуналне полиције Саша Миленковић.

Након консултација са главним комуналним инспектором, Миленковић је појаснио да је градска комунална инспекција задужена за градску средину, док је сеоско подручје у надлежности Ветеринарске инспекције.

Но, и сам Миленковић сматра да ће, и ако истрага буде покренута, бити тешко пронаћи кривца после толико времена. Слабо ко је и до сада показивао да је превише погођен овим и свим досадашњим сличним случајевима. Једини кога искрено боли када се овако шта деси јесте Жарко и многи други Шамановићи.

МАЈЧИНСТВО НА ИСПИТУ**Каква ће бити судбина четири остављене бебе**

бе оду у хранитељске породицу то не мора да буде трајно, можда се нешто у међувремену промени, да сачекају мало са коначном одлуком и да их се одмах не одричу.

■ На Педијатрији неколико месеци

- Мајка има право да се изјасни да не жели своје дете и остави га у породилишту без икаквих законских последица, каже Миона Станковић правница Центра за социјални рад.

Иако можда није етички, боље је и тако него да их остављају у контејнерима, испред туђих прагова или почине чедоморство. Овако се деци оставља шанса за неки можда бољи живот од оног који су могли да добију од својих биолошких родитеља, али последице свакако постоје.

Колико ће се деца задржати на педијатрији зависи од Центра за социјални рад. Раније, пре увођења хранитељских породица, она су слата у домове за назбринуту децу - Звечанску, Кулине или „Колевку“ у Суботици. Проблем је, каже др Игрутиновић, што Кулине не прихватају тако малу децу, а „Колевка“ наплаћује услугу. Због тога деца код њих проведу и по неколико месеци. Са њима се поступа као са свом другом болесном децом тог узраста, отвара им се историја болести, имају сву негу и пажњу, али се од Фонда наплаћују само трошкови боравка. Води се рачуна и да не буду са децом која имају преносиве болести.

Остављено дете на Педијатрији може да борави највише пет-шест месеци. По толико дугом боравку био је „чувен“ дечак Срећко, кога

ДР ЗОРАН ИГРУТИНОВИЋ, ДИРЕКТОР ПЕДИЈАТРИЈСКЕ КЛИНИКЕ

је мајка оставили близу железничке станице у Лапову, а понашао га је неки човек у помоћној згради. И оне, на крају, завршио у хранитељској породици.

После одласка са Педијатрије лекари ове клинике више не прате шта се са том децом догађа. Можда се доцније појаве као пацијенти, када их доведу хранитељи и то предоче. Када их оставе мајке се обично више се не враћају да их виде, то им тешко пада, па избегавају контакте, јер сваки контакт би значео везивање и после би теже доносиле одлуке да их дају на уствајање или дом. Понекад их обилазе блиски сродници, најчешће баке.

■ Сложена правна процедура

Након обавештења социјалног радника Клиничког центра да мај-

СРЕЋОМ, НАЈВИШЕ БЕБА РОДИТЕЉИ ЖЕЛЕ

ка не прихвата новорођенче, стручни радници Центра одлазе у породилиште и обављају разговор с породицом. Уколико она остане при том ставу да не жели дете узима се њена изјава одмах у породилишту или по изласку из њега, међутим та изјава тада нема никакву правну снагу, али ће свакако послужити у даљем раду збрињавања детета и саветодавног рада са мајком, објашњава Миона Станковић из Центра за социјални рад.

После отпуштања мајке из породилашта дете се премешта на Педијатрију, а уколико не мора да се лечи следи смештај у хранитељску породицу, јер је закон забранио да се деца испод три године смештају у установе. У даљем поступку у Центар се, поред мајке која је оставила дете, позивају њени родитељи и најближи сродници, на разговор да ли прихватају дете. Главни циљ у овом поступку је да се дете врати у примарну породицу - породицу мајке.

Уколико мајка нема стамбених могућности, а то је један од разлога да не прими дете, њој се као опција предочава смештај у матерински дом. Једина установа таквог типа се налази у Београду. Неке мајке су ту могућност прихватале у неким случајевима и привремено се ту смештале са дететом.

То је привремена мера, док се

НАДА ЈЕФИЋ, СОЦИЈАЛНА РАДНИЦА КЛИНИЧКОГ ЦЕНТРА

мајка не снађе. Уколико је проблем што мајка оставља дете материјалне природе указује се могућност да оствари право на новчану и материјалну помоћ, родитељски и дечији додаток. Упоредо, тим стручњака Центра за социјални рад, који чине психолог, педагог, правник и социјални радник, саветодавно делују на успостављању родитељских функција код мајке, којој се омогућавају контакти са дететом док је оно у хранитељској породици.

- Уколико све те активности не уроде плодом онда од мајке узимамо њену сагласност за усвајање детета, која не може да се да пре него што дете наврши други месец живота. Њој се указује и на могућност да ту сагласност може

У децембру су четири мајке после порођаја оставиле своје бебе у породилишту и сада је њихова судбина у рукама Центра за социјални рад. Толики број деце остављене само у једном месецу није забележен за последњих десет година, тврди Нада Јефтић, социјална радница КЦ-а

ПОСЛЕДИЦЕ ОСТАВЉАЊА У НАЈРАНИЈЕМ ДЕТИЊСТВУ**Институционални синдром**

ПСИХОЛОГ ДРАГАН КАНДИЋ

Према речима Драган Кандића, психолога Центра за социјални рад, најгоре је да дете до треће године живота буде институционално збринато. У таквим условима оно заиста не постиже свој интелектуални и емотивни максимум. Истраживања су показала да је најпогубније лишавање родитељске љубави у најранијем узрасту.

- Неки од њих доцније показују дозу неповерења према свима, за њих свет није место топлоте, љубави, отворености, сигурности. већ једно неизвесно место које је хладно, празно, где они су остављени, објашњава Кандић.

Он мисли да су хранитељске породице можда решење за нижи узраст, али не и за адолесценте, али сматра да подједнаке шансе нису дате сродницима који би се појавили у улози хранитеља. Долази се у ситуацију да се новац нуди хранитељским породицама које нису у сродничком односу, а да сами сродници, који би се можда и боље бринули за ту децу, немају такву могућност.

- Дефинитивно, институционални синдром постоји. Млади који су одрасли у домовима за децу без родитељског старања показују један степен пасивности, неинвентивности, мирера без борбе, једног тешког емотивног везивања, амбиваленције и заиста има мало светлих примера, мада их има, каже Драган Кандић.

да повуче у року од 30 дана, објашњава Миона Станковић и додаје да се, уколико се створе сви законски предуслови и дата је сагласност мајке да се дете усвоји, утврђује општа подобност детета за усвојење.

Када се утврди да је дете подобно да буде усвојено орган старатељства је дужан да податке о детету унесе у јединствени лични регистар усвојења. Након тога се, на основу карактеристика детета и потенцијалних усвојитеља, врши избор између усвојеника и потенцијалних усвојитељских парова, па се дете упућује на прилагођавање код усвојитељске породице. То прилагођавање траје шест месеци и уколико протекне уредно ради се решење о усвојењу.

Елизабета ЈОВАНОВИЋ

ПРИЧА СА ПЕДИЈАТРИЈЕ**Остављају и већу децу**

Иако је најлакше оставити бебу, за коју се мајка још није доволно емотивно везала, у Педијатријској клиници кажу да има случајева и да су доводили и остављали и већу децу.

Др Игрутиновић се сећа дечака који је имао дијабет. Довео га је отац, старији човек, јер није могао да се стара о њему и другом сину, пошто му је умрла жена. На Клиници су најпре задржали оболелог дечака, а потом су им из Центра довели и његовог млађег брата. Обојица су ту била до смештаја у једну хранитељску породицу, а с обзиром да је њихов пацијент остао дечак оболео од дијабета, знају и да су се браћа у тој породици фино снашла.

BELANSKA AUTO

Tel: 034 353 968
Mob: 063 11 77 365
069 11 77 365
Ul. Zorana Dindića 27 lok 2
SRB

REGISTRACIJA VOZILA

* ZA DVA SATA NA 6 RATA *

„ШЕТАЧИ” ПОСЛЕ ПЕТНАЕСТ ГОДИНА

Исте столице, само друге гуз

Пише Зоран Мишић

Никад савременије и актуелније него данас звуче стихови песника Љубомира Симовића „Из кафане Велика Чукарица”:

*Преко чорбе јосне и несане
Гледам оне који се и осолеше,
и оследише, и ољуштише,
и омастише.*

*Нико у овој земљи
не живи јако добро
као они који је уирослестише.*

Написани још давне 1982. године, ови стихови из збирке „Ум за морем”, на нашу жалост, делују свевременски.

Али, некада смо бар имали наду да ће бити боље, али изгледа да нас је и она напустила. Баш некако са (све)општом апатијом „идеално се поклопило” и необележавања, чак и не помињање, јубилеја победе опозиције на локалним изборима 17. новембра 1996. године, изборне крађе гласова владајућег СПС-а и тромесечних демонстрација.

Сад, они „први” који су се, што би рекао Симовић, и „осолити” и „омастити” и највише „осладили” свима су већ одавно јасни, али каква је став обичних грађана који су на својим плећима изнели терет борбе против диктаторског режима, а од тога нису имали баш никакав ћар?

- Осећам се као што је рекао онај чешки политичар када су отворили тајна досијеа: „Као да си бацио бомбу у септичку јаму”. Никада више у животу не бих изашао на улицу. Наша ситуација данас је, што је причала моја баба: „Исте столице, само друге гузице”, каже Драгослав Ђорђевић (60), грађевински техничар, незапослен, који је са својим покојним другом Миодрагом Јовановићем Кигеном увек био „на улици” и „против”.

По њему, они против којих су тада „врљали” по улици бар су знали неки ред, како се краде...

- Некада је био један Тито. Данас их је безброј. И док се намири сваки „Тито” и сваки „титић” ми ћемо да поцркамо, каже Драгослав.

Истог мњења је и Дарко Ацић (35), данас домар на Медицинском факултету, који је својим бубњевима обележио крагујевачки - и грађански и студентски протест.

- Каква је сада ситуација - видим да је све то било узалудно. Тада смо се бар надали, а ја се више ни не надам, тврди он, додајући да би данас „добро размислио” да ли би икада више „бубњао”, сем на стадиону „Радничког”.

- Ја сам „лупао” бубањ њима, а запослио ме човек из СПС-а, поштен је Ацић.

■ **Порушени идеали**

Владан Живковић (55), глумач крагујевачког Театра, није пропустио ни једну „шетњу” против режима.

ЗОРАН БИНЋИЋ НА МИТИНГУ У КРАГУЈЕВЦУ

ЈЕДАН ОД БРУТАЛНИХ ОБРАЧУНА СА ПОЛИЦИЈОМ

- Осећам се индиферентно према тим догађањима. Можда је за то „кривац” и велики проток времена од тих дешавања. Док је свеже, човек је егалтиран, еуфоричан... Онда кад видиш да се неке ствари споро или уопште не мењају, почињеш да се нервираш, прво мало, па све више и више, па си затим баш незадовољан, а онда, када све то прође, дошао си у стање апатије и незаинтересованости, размишља данас Живковић.

На питање да ли би поново, одговара питањем:

- Је л’ за исте људе?

Каже, у тој причи, макар некада, нису ни сви били исти.

- Неких људи више и нема. На жалост, мислим на Ђинђића. Дошли су и неки потпуно нови, за које нисам ни сањао да ће доћи на таква места. Ипак, човек мора да има свој став. Учествовао бих поново, а и више поштујем оне који су у тој ситуацији имали свој став, па макар он био супротан, него прелетаче и фолиранте који

су се скривали, шићарили и чекали када је „погодан тренутак” за њих да се „определе”, каже Живковић.

И професорка књижевности Верослава Тодоровић (50) поново би „изашла на улицу”.

- Демонстрације деведесетих чине ми се тако далеке као да се никада нису ни догодиле. Учествовала сам у њима од првог до последњег дана и уместо као дан велике победе, 5. октобар сам доживела као дан велике збрке. Која још траје. Не осећам горчину - то нам је, што нам је. Мислим да живимо само мало боље. На улици бих изашла опет без тренутка размишљања, уколико то буде потребно. И докле год буде потребно, цени она.

Њена колегиница из Економске школе Наташа Радосављевић (47) видно је огорченија.

- Очекивања су тотално изневерена. Сваки дан сам била тамо и сада ми је жао кад помислим да сам месецима избивала ван куће и била одвојена од деце. Али, тада

Петнаест година од победе опозиције на локалним изборима и тромесечних демонстрација прошло је без икаквог обележавања, па чак и помињања. И они који су од шетњи, протеста и туча са полицијом имали користи и они који од свог „уличног” ангажмана нису имали баш никакву вајду сматрају да је тако, вероватно, боље. Само што већину ових „других” тешко да би ико више натерао на улицу

сам осећала да је то баш та неопходна енергија и да је потребно да ја учествујем у свему јер сам се искрено надала да ће нам та дешавања свима донети бољитак. Као што се не сумња да „ујутру свањава, а увече пада мрак”. То данас апсолутно не изгледа тако. Људи се мењају на власти, склапају коалиције, а ми тапкамо у месту. Много је корупције и криминала, а власт се не обрачунава са тајкунима и криминалцима. Сви медији су и даље онакви какви јесу, односно нису онакви, и зато нам је и живот такав какав јесте. Ништа бољи него онда. Тада је бар постојала нада да то не радим дабе, да ће од тога имати корист моја деца и деца мојих пријатеља. Сада мислим да ни генерацијама које долазе неће бити боље, револтирана је Наташа.

Оно што је највише „убија” је то што полако „упада” у групацију људи којих се некада гнушала.

- То су они који су неодређени, не излазе на изборе, немају за кога да гласају... Ја полако „улазим” у ту фазу, не желим више да бирам између два зла мање, у стадијуму познатом као „скувана жаба”.

Учесник свих протеста, чија је слика после пребијања на Лили-

ћевом митингу обишла читав свет, Игор Гребовић (44), радник обезбеђења у Клиничком центру, не би више никада поновио свој ангажман.

- Све наде и идеје изневерене су хиљаду посто! И то у сваком погледу. Не бих више никада за било кога на улицу. Када видим каква је данас земља, шта се у њој ради и какви људи су, не испливали на површину, већ су постали елита и власт, не пада ми на памет, искрен је Игор.

■ **Одлучно не новим ангажманима**

Слично мишљење дели и Срђан Марковић, банкарски службеник.

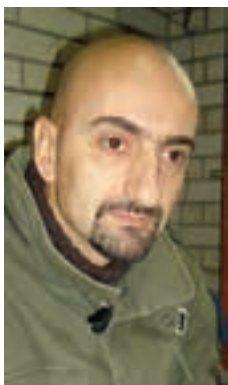
- Сигурно никада више не бих учествовао у било каквој врсти демонстрација, за разлику од тог периода када сам искрено имао осећај да „радим” нешто у име општег добра. То „опште добро” данас је изобличено и деформисано и не верујем да неко може да ме поколеба у том уверењу.

И Драган Павловић (56), запослен у Стамбеном предузећу, онда је „прошао” све митинге, закључно са петоктобарским.

- Разочаран сам јер ништа нисмо добили, систем власти остао је исти. Када бих знао да ће бити

ДРАГОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ

ДАРКО АЧИЋ

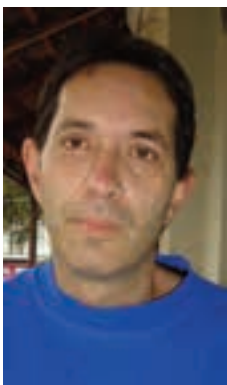
ВЛАДАН ЖИВКОВИЋ

ВЕРОСЛАВА ТОДОРОВИЋ

НАТАША РАДОСАВЉЕВИЋ

ИГОР ГРЕБОВИЋ

СРЂАН МАРКОВИЋ

ДРАГАН ПАВЛОВИЋ

Вице

боље, поново бих изашао на улицу, али са овим искуством знам да код нас не може да буде тако, зато дефинитивно и одлучно - не.

Његов блиски рођак Мирослав Радосављевић (56), машински инжењер, незапослен, прошао је исту „улично-протестну школу“ деvedесетих.

- Стање које нас је натерало на улицу, и за Београд, било је неиздрживо. Са тог

аспекта поново бих ишао. Суштина је да су све наде и очекивања изневерена. После Милошевићевих тајкуна дошли су други који су се још бескрупулозније обогатили. То је последица претходног комунизма у којем смо били „гладни свега“, а и српског менталитета где свако хоће лагодно да живи и да се обогати преко ноћи. Због тога обичан свет и живи тако како живи, оцењује Мирослав.

По њему у земљу је потпуно изгубљен осећај за било коју врсту вредности, од националних, моралних, духовних, па до пада наталитета који нам јасно показује да - изумиремо.

- Ово је тотална београдизација Србије. То је огромна главаца на

„ШЕТАЧИ“ ИЗ 1995. ГОДИНЕ

јно спречи појава нових политичких лица и опција. Не видим ко би данас могао да покрене масе. То је немогућа мисија.

■ Страдао и Радоје са „Страдијом“

Милета Милорадовић (64), карикатуриста, из свог сатиричног угла подсећа на случај Радоја Домановића који се борио да радикали дођу на власт, а када се то догодило дојучерашњи саборци послали су га у Немачку на годину дана „плаћено“ да изучава сликарство, само да не би и њих критиковао.

- Није им помогло и Радоје је одмах по повратку покренуо „Страдију“, јер је његов карактер

се” на оно какви ми и јесмо. Повремено јајаре, повремено добри. Сваки народ има власт какву заслужује. Данас имамо Дачића који се извињава за деведесете и Вељу који „шета“ како год му треба и одговара. Он је за мене парадигма српског човека, закључује Милорадовић.

Када смо код оних који се никада „нису продали“, а није да му није нуђено, ту је и Рајица Марковић, „икона“ ондашњих протеста и симбол борбе са Милошевићевим батинашима. Од хероја демонстраната у кога су се сви клели „Код крста“ (од синдиката оружара, до онога „немој да би неко помислио Рајицу да дира“), а кога је тадашња режимска штампа називала „криминалацем, наркоманом и разбојником“, данас Марковић (54) живи са шесточланом породицом, у којој нико не ради, а деца немају право ни на социјалну помоћ, са тешком болешћу плућа.

Ипак, и даље се не предаје. Пише и објављује, углавном на нету (његова збирка песама „Разбојничко јеванђеље“ налази се у познатим светским библиотекама) и себи је уточиште пронашао у вери (опција владике Артемија).

Данас се осећа искоришћено и одбачено.

- Свака власт функционише по принципу „ако ниси са нама, ти си против нас“. На време сам препознао да то није то и да смо ми учествовали у инсталирању најобичнијих марионета, које не само да раде на уништавању Србије, него и обесмишљавању чега год се дохвати. А дохватили су се свега. Њима требају тела, а не главе. Чак и ако је „криво“, а увек сам мислио „забрањеном страном мозга“, то је моје мишљење. Данас се то не прашта. Сече се све што штрчи, каже Марковић који себе није видео у окружењу лажне политичке елите, финансијске олигархије, духовне и моралне беде.

- Покушали су да ме убаци у машину. Могао сам да живим као и сви они људи које ми познајемо, а који се од њих и о њих „чешу“ и „гребу“, али нисам могао против себе, да живим у два паралелна света, у којима није исто оно што је у „излогу“ и „испод тезге“, објашњава Марковић. То би у кратку били одговори на питање „да л’ би опет ишао на ровове“ које је још 1982. године поставио један други песник и бунтовник. Џони Штулић је упозоравао, као пророк и визионар, да је „неман пред вратима“. Али, неман није остала тамо већ нас је одавно прогутала, сажвакала и испљунула, само нам још нико није јавио.

ТРИ МЕСЕЦА И ПО КИШИ И ПО СНЕГУ

атрофираном телу које се све више крати и нико не види перспективу за ову земљу и народ.

Драган Марковић (51), запослен у „Градским тржницама“, још један је из плејаде „старијих опозиционих кајли“. Каже да се показало да је идеја водиља свих странака и политичких опција било само удварање бирачком телу, добијају власти, задржавање на њој и уживање привилегија по сваку цену.

- Потпуно су неискрена настојања свих политичких опција на путу ка Европској унији, а ја бих поново изашао да подржим само неке нове људе и идеје. Ипак, власт се побринула законима о 10.000 потписа и финансирањем странака да се овакво стање „закуца“ и тра-

био такав да се бори против свих неправди без обзира да ли их чине политички неистомисљеници или опозициони саборци. Дакле стање код нас није од јуче. Увек постоје људи који су непоткупљиви, а и они други који у свему гледају искључиво своје интересе, „налазе“ се и сналазе у свему томе, каже Милорадовић.

На питање где би себе сместио, одговара:

- Не верујем да ја могу тако лако да се „купим“, а није да ми није нуђено, једноставно немам такав ментални „састав“. Увек сам против. Очекивања грађана јесу изневерена, али су она у нашем случају можда била и нереална.

- Отишао је Милошевић, ни то није мало, али све остало „вратило

ЗАБОРАВЉЕНЕ ПРИЧЕ И ЛЕГЕНДЕ

Пише Александар Бабић

Зашто попови носе мантију

Део Шумадије у коме се налази Крагујевац није у првом периоду ширења и прихватања хришћанства припадао такозваној „крштеној Србији“, већ је то постао касније. Ипак, постоје неки историјски трагови да је још у време Стефана Немање било богомоља у Лепеничкој жупи, па према томе и свештених лица која су вршила службу при црквама. На крају старе и почетку нове године, по општеприхваћеном календару који је у широкој употреби много је значајних празника и крсних слава које су незамисливе без присуства свештених лица, попова. Они посећују домове верника, свете водицу и врше друге верске обреде, а могли су се лако препознати по својој одећи: дугачким хаљинама, мантијама, које покривају читаво тело, од грла до пета.

У првим данима покрштавања народа и преласка из многобоштва у хришћанску веру под знамењем часног крста, прва свештена лица нису била тако обучена, већ су само били „одевени у чврсту и непоколебљиву веру у Господа Исуса Христа“, а оделом се нису разликовали од обичног народа коме су проповедали. Занимљива је прича како је дошло до тога да свештеници почну да носе мантије, што се држало и до данашњих дана. Елем, они би дошли у насељено место и почели да проповедају нову веру и подучавају како се врше верски обреди, то јест, како се моли и захваљује Богу. Тај ритуал је био исти као и садашњи: уз кађење, клањање и слично. Обично би проповедник узимао на једно парче црепа - глине жар, стављао смолу од бора или неког сличног дрвета (ако није имао тамјана) и говорио прикупљеном народу да чини све оно што и он чини. Изговарао је молитве и песме захвалнице Богу, крстио се, клањао (метанисао), а то је за њим понављао и народ.

Једном приликом проповеднику испадне жар са пече (кадионице) и упадне му право у чизму. Пошто је жар почео да га лопче, а и кожа чизама да прогореве, он се бацио на земљу, подигао ногу у вис и почео њом да тресе не би ли испао жар. Присутни, мислећи да тако треба да чине у молитви, сви су попадали на земљу, подigli по ногу и почели да тресу... Народ није схватио шта се десило, већ је мислио, како им је проповедник и рекао, да треба да чине све што и он чини. Да се не би више понављали такви случајеви, дошло се до закључка да је најбоље да свештеници буду обучени у хаљине које ће покривати све делове тела.

О свештеницима као божјим слугама има много прича у народу, и доста њих иду на штету самих свештених лица: о њиховој грамзивости, недостојности и другим гресима које, такође, „покрива и штити“ мантија. Прве писане податке о поповима у Крагујевцу налазимо тек тридесетих година 18. века када је турска цамија претворена у хришћанску богомољу стављањем дрвеног крста на врх цамије крај Лепенице и освећењем њене унутршњости. То сазнајемо из забелешке Д. Руварца „Митрополија београдска око 1735. г.“ Где налазимо да је протопоп Вуле дошао у Крагујевац 1721. године, а родом је из Скендерије, и Радосав, родом из Метохије, село Тихнића. Није остављена забелешка како су се они понашали, али има примера из времена Првог устанка (прве слободе српског народа и српске цркве) о недоличностима свештених лица и међусобним свађама. Тако је, на пример, због свађе једина два свештеника крагујевачке цркве није одржана божјиња литургија.

Када је књаз Милош дошао на власт, лично је одлучивао и о црквеним стварима. Свог секретара Петра Јовановића уздигао је на ранг митрополита (после смрти Мелентија Павловића) иако није имао никакве везе са црквом. Књаз га је послао у манастир као монаха, а онда је брзопотезно пролазио кроз све свештеничке чинове: за две недеље постао је митрополит. Њему се није напуштао Крагујевац, па се овај Сремац, кога су сви звали „лепи Паја“, сместио и митрополију у Крагујевац. Дужност „лепог Паје“ била је да се труди да сазида српску цркву и да „напаса стадо Христово по достојанију и по примеру предшесвеника (претходника) свога и просвети србско свештенство које је на ниском степену изображенија“.

У том времену Вуле Глигоријевић оставља белешку да је сазнао да има врло мало свештеника који би по закону служб божанствену као што треба вршили. О таквим свештеницима је писао и крагујевачки прота Јосиф митрополиту Петру (Јовановићу) 21. априла 1839. године, па је, између осталог, написао и ово:

„Сваки дан се опијају, један другог - да опрости ваша светлост - кромје чина као коњи јашу; полупали су главе, одрли образе - њина безаконија нигде у свету видио нисам и то све у посту док сам ја у исповеди био; а од васкрсенија овамо до светог четвртка у цркву и не долазе, заигравају се као мала деца по Палилули (делу вароши). Једну ноћ код једног пију, другу код другог. Кад је време за цркву - они спавају!“

Уз све ово мора се још рећи и да је, после укидања Пећке патријаршије 1766. године, грчка црква (јерархија) није водила никакву бригу о српском свештенству. У таквим приликама није се ни могао створити бољи свештенички кадар. Стога је оснивање Богословије 1836. године имало за циљ спремање младих свештеника који ће на достојан начин представљати српску цркву и народ учити вери. О томе више можемо прочитати у књизи Љубомира Дурковића Јакшића „Развитак основног црквеног закона у Шумадији у првој половини 19. века“. На Духовној скупштини 1836. године усвојено је „Начертаније о духовним властима“, или први црквени закон.

У међувремену књаз Милош је судио и пресуђивао и поповима. Обично би оног ко је згрешио позвао к себи и одржао му своју проповед. Тако је младом, тек постављеном свештенику у Лужницама рекао: „Ти као свештеник њихов да вршиш своју дужност у цркви онако како су црквене старешине прописале, а у противном случају доћи ћеш к мени и о оној крушки - показујући ми суву крушку испред ко-нака на којима су вршена вешања осуђених криваца - лепршаћеш са све мантијом!“

МИРОСЛАВ РАДОСАВЉЕВИЋ

ДРАГАН МАРКОВИЋ

МИЛЕТА МИЛОРАДОВИЋ

РАЈИЦА МАРКОВИЋ

САРАДЊА ЕМИРА КУСТУРИЦЕ И КРАГУЈЕВАЧКИХ АРХИТЕКАТА

Андрић град цртали Крагујевчани

По замисли познатог редитеља младе крагујевачке архитекте Никола Кривокућа и Јовица Милошевић радили су идејни пројекат града инспирисаног Андрићевим делом „На Дрини ћуприја”. Да је њиховим радом Кустурица задовољан потврђује и то што им је поверена и израда главног пројекта и архитектонски надзор градње

Е градићемо град који ће изгледати као да је направљен пре четрестост година, а због сталних турбуленција на овим просторима, смена власти, рушења и обнављања Вишеграда, он ће бити представљен као да му се сваких пола века нешто догађало и то остало на његовим зидинама”. Овим речима прослављени режисер Емир Кустурица обзнанио је пре годину дана своју замисао да на месту где се Рзав улива Дрину подигне град у част нобеловцу Иви Андрићу. Град инспирисан делом „На Дрини ћуприја”, чија је градња започела лани на Видовдан, ових дана полако добија своје обресе, баш онакве каквим су их својом руком нацртали двојица младих Крагујевчана – Никола Кривокућа и Јовица Милошевић.

Понуда која се не одбија

- Раније смо радили неколико пројеката за Кустурицу, између осталог и један биоскоп, који, на жалост, није направљен. Задовољан том сарадњом, позвао нас је да радимо идејни пројекат за „Андрић град”. Искрено, када нам је објаснио своју идеју, био сам затечен, почиње причу Никола Кривокућа.

На простору од три и по хектара требало је осмислити читав град и у њему све оно што чини једно градско насеље – позориште, биоскопе, факултет, градску кућу, универзитет, галерије, цркву...

- Мислим да би се много искусније и старије колеге устезале да прихвате овакву понуду, пре свега знајући који је обим посла у питању. Ми, са својом тридесет и неком годином и не бог зна колико великим професионалним искуством, признајем, у почетку тога нисмо били до краја свесни. А, свакако, у питању је била понуда која се не одбија – рад са човеком какав је Кустурица и још професионални изазов који се не нуди сваки дан, прича Кривокућа.

Свака од тридесетак грађевина које је редитељ замислио на овом простору требало је што верније да одслика дух минулих времена и стилова градње који су се на овим просторима смењивали и мешали.

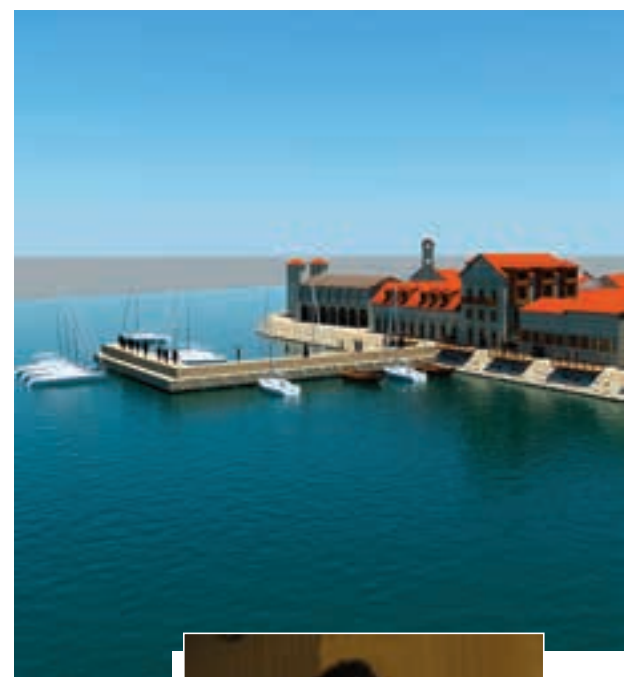
- Требало је измешати утицаје турског стила, аустро-угарског и српског неокласицизма, при том нисмо имали готово никакав почетни оквир, пошто је на том простору постојао само спортски центар изграђен седамдесетих година прошлог века. Много је лакше, уосталом, радити измене на већ постојећим објектима, ма колико стари били, него осмислити један град из темеља. Међутим, брзо смо се организовали и кренули у истраживање. Инспирацију смо тражили и нашли у Дубровнику, Херцег Новом и Требињу, градовима у којима је до данас сачуван велики број објеката старих по неколико стотина година. При том, треба рећи да ни једна од зграда коју смо осмислили није класична реплика неке постојеће, већ смо у сачуваним грађевинама само тражили инспирацију. Тач-

није, на основу карактеристичних елемената одређеног стила успели смо да осмислимо потпуно нове грађевине које ће одражавати дух прошлог времена, а пре свега дух романа „На Дрини ћуприја”, што је и била замисао Емира Кустурице, прича даље Кривокућа.

Прве скице и три-де модели јавности су представљени после само неколико месеци рада. Међутим, до почетка градње идејни пројекат је претрпео и бројне измене. У стварњу свог, може се рећи животног дела, Кустурица је, као и када су остале његове идеје у питању, био перфекциониста. Додуше, како и не би када ће „Андрић град”, по свему судећи, послужити и као сценографија за филм који по роману „На Дрини ћуприја” Кустурица намерава да снимити, а за добар кадар редитељ ће учинити и немогуће.

Изградња у три фазе

- Током рада на идејном пројекту били смо у контакту малтене 24 часа. Слали смо му планове, он их је гледао, одобравао, па би му онда синнула нека нова идеја. Нешто је требало померити, нешто доцртати, урадити мало другачије. Темпо је месецима био убиствен, пошто смо живели на релацији Међавник – Крагујевац - Вишеград. За неког ко је млад, као што смо колега Јовица и ја, заиста је у питању невероватно искуство. Успели смо и да организујемо тим статичара, електро-инжењера, машинаца и хидраша, као и младих колега архитеката као сараднике на пројекту, такође Крагујевчана, који су нам помагали у послу, објашњава наш саговорник.

РАД СА КУСТУРИЦОМ БИО ЈЕ ВЕЛИКИ ПРОФЕСИОНАЛНИ ИЗАЗОВ - НИКОЛА КРИВОКУЋА

На Видовдан прошле године уз звуке Орфове кантате „Кармина Бурана” постављен је камен темељац. Посао двојице младих архи-

ГРАЂЕВИНСКИ РАДОВИ ПОЧЕЛИ НА ВИДОВДАН ПРОШЛЕ ГОДИНЕ

ЛОВАНА-АЈА ПАНИЋ, МЛАДА СЛИКАРКА

Женски Пикасо из Крагујевца

ИДЕЈНИ ПРОЈЕКАТ
НОВОГ-СТАРОГ ГРАДА
НА ДРИНИ

теката није завршен, пошто је требало урадити још много тога, па су преузели и улогу пројектаната, а радили су и архитектонски надзор градње. Ипак, град који би требало да материјализује дух прохујалих времена, али и да представља својеврсно помирење балканских народа, ових дана већ увелико почиње да личи на Николине и Јовичине скице.

- На три и по хектара сместиће се 20.000 квадрата. Изградња „Андрић града“ планирана је у три фазе. Ова прва требало би ускоро да буде завршена. Она обухвата изградњу 6.500 квадрата, страдун са туристичко-угоститељским објектима, позориштем, синелексом и градске куће у коју ће бити пресељена администрација Вишеграда, архив града, полицијска и ватрогасна станица. Српски двор у функцији музеја Иве Андрића, хан са сахат кулом, хотел уз Дрину, универзитет и мегамаркет су грађевне које ће бити завршене током друге фазе. На послетку би, према првобитној замисли, требало да буду изграђене црква са зидинама и угоститељски објекти који ће чинити горњи град. Комплетан „Андрић град“ требало би да буде завршен до краја 2014. године, каже Кривокућа.

За годину дана током којих су били ангажовани на овом пројекту двојица младих људи у раду ипак нису имали једино задовољство.

- Радећи са Кустурицом имали смо прилике да упознамо и дружимо се са многим значајним и познатим људима. Мени лично је била велика част што сам упознао Матију Бећковића, али и највеће задовољство што сам имао прилику да разговарам и дружим се са Зораном Цвијановићем, каже Кривокућа, додајући да је у професионалном смислу рад на овом пројекту за њега непроцењиво искуство.

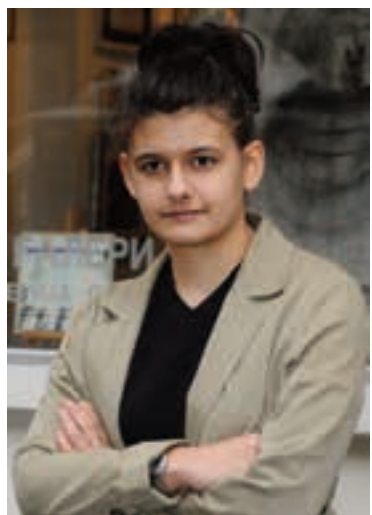
Марија ОБРЕНОВИЋ

Када неко са петнаест година има иза себе три самосталне и десет колективних изложби, на десетине слика, позиве да се са својим радовима појави у Паризу, Лондону, Прагу и већ су је прозвали женски Пикасо, онда је јасно да је реч о чуду од детета. Иако у једној ликовној колонији, и поред свих напора, нису успели да докуче одакле јој толики таленат и од кога је наследила дар за сликање, јер нико у њеној породици не уме да нацрта ни Чича Глишу, нико од оних који су посвећени овој уметности није оспорио њен вансеријски таленат.

Чак и њено двоструко име Јована-Аја, иако више воли да је зову само Аја, говори да ова девојчица-девојка носи у себи нешто што други немају.

■ У уметничкој школи са пет година

Рођена је у Крагујевцу, 1995. године, мада су јој родитељи тада већ две године живели у Прагу. Мајка Сузана морала је да дође у Крагујевац пред порођај, али када је беба напунила два месеца вратиле су се у Чешку. Тако је мала Аја прве речи проговорила на чешком. У петој години родитељи су је уписали у предшколско, а тек што је кренула директорка установе позвала је мајку на разговор. Показала јој је изванредно нацртану слику жирафе, питајући је зашто није обавестила управу да њена ћерка тако добро црта. Мајка је и сам била у чуду, не верујући да је то Аја урадила, мада је девојчица и раније умела да се забавља цртајући разне фигуре.

АЈА УЖИВА У ЦРТАЊУ И СЛИКАЊУ

Без ичије сагласности дете је одмах послато у уметничку школу, коју је похађала годину дана, цртајући најчешће ликовне из цртаних филмова. Када је напунила шест година, вратила се са мајком у град у коме је рођена и уписала се у први разред основне школе. Сама је изабрала да то буде „Мирко Јовановић“, јер је често са баком и детком шетала поред ове школе. Тада није знала ни реч српског, са другарицама се споразумевала рукама и ногама, али је брзо савладала језик и завршила разред са одличним успехом.

Цртање је, међутим и даље била њена највећа љубав. Њен таленат није могао да прође незапажено, али није желела да прихвати предлог наставнице, а касније ни професорке у Другој гимназији да се придружи ликовној секцији.

- Сликала сам само за себе, као што и данас радим. Нисам желела да ми неко намеће стил и начин цртања. Ја сам кроз слике изражавала своја осећања, расположења, бес, љутњу и нисам могла да поднесем да ми неко говори да радим другачије од онога што осећам, прича Аја.

МНОГИ НИСУ ВЕРОВАЛИ
ДА ТУ ОВО ДЕЛА ЈЕДНЕ
ПЕТНАЕСТОГОДИШЊАКИЊЕ

Без Ајиног знања слике су послате на конкурс у Загреб, где је избио прави скандал, пошто нису веровали да петнаестогодишња девојчица може тако да слика. Када су се, ипак, уверили, добила је прву награду, а у фебруару је очекује пријем код хрватског председника

Цртала је где год би стигла, код куће, у школи, на обичном папиру. Њене слике су се гомилале, сазреле и постајале све озбиљније. Престала је да црта и почела да слика. Апстракција је постала њена страст. Само понекад знала је да изненади неким реалистичким цртежом. Тако на пример, дешавало се да оде у Праг и врати се са Карловог моста са карикатуром Тома Круза или Ајнштајна.

Пошто су се слике годинама гомилале у стану и није више било места у Ајиној соби, мајка је у једном тренутку помислила да их баца. На срећу, предомислила се и решила да на интернету пронађе неко ликовно удружење и потражи савет шта да уради са сликама. Поставила је две слике на фејсбук и одмах су почели да стижу похвале. Тада је стигла и прва понуда од Галерије ЛУЦ, чија је председница Вилхелмина Нина Волф, да направи виртуелну изложбу и постави двадесетак радова на њиховој веб страници. У петак, 13. јануара, навршава се тачно годину дана откако је поставила своју прву изложбу.

- Сви су се тада спремали за дочек Српске нове године, а ја и мајка смо постављале слике, присећа се Аја. И није било узалуд. Почеле су да стижу бројне похвале са свих страна и тада је све кренуло, мада није ни сањала да ће тако бити.

■ Боје и четкице као рођендански поклон

Уследила је изложба у Другој гимназији за Дан школе, након тога и позив да учествује на конкурс у Загребу. Пошто није имала новца да отпутује, није ни отишла. Касније је сазнала да је гост из Хрватске Јосип Полачек самоиницијативно ископирао и послао њене радове на конкурс. Међутим, тамо је избио прави скандал, пошто је познати академски сликар Ивица Шимић стопирао њено учешће, уз објашњење да то не може да буде ликовни изражај девојчице од 15 година и да је немогуће да је то насликало дете. Тек пошто су га, на једвите јаде, убедили да је то заиста насликала петнаестогодишња Аја, додељена јој је прва и посебна награда. Ају у фебруару чека пријем код хрватског председника Иве Јосиповића, који јој је одао признање и заказао пријем у Загребу. Нада се да овог пута неће бити проблема са одласком јер има подршку у својој школи и мали тим који је увек уз њу.

После тога стигао је позив за самосталну изложбу у Пријепољу. Пошто су слике већ биле урамљене, зашта су се побринули дирек-

тор Миољуб Јоксимовић и разредна Мирјана Пантић, није им било тешко да обезбеде превоз и заједно са Ајом крену у Пријепоље. По завршетку изложбе Аја су јавили да је ово била најпосећенија изложба у последњих пет година. Још веће задовољство било је што је Аја пробила лед и отворила пут другим петнаестогодишњацама који, по правилу, не могу да излажу са академцима нити да имају самосталне изложбе. Захваљујући њој, у каталогу, који је потписао Вељко Кадијевић, стоји да су од сада врата Дома културе у Пријепољу отворена свим младим уметницима.

Прошлу годину завршила је, осим са бројним наградама, поставком 31 слике у Прибоју. Каже да више не може да се одбрани од позива из разних градова, али њена жеља је да се одмори од свега и да само слика. Иако се многи боје да ће „сагорети“ у својим намерама, Ајина мајка тврди да је њена ћерка заштићена. Слике припадају школи, а о њој се брину и директор и педагог. Аја може да се „игра“ бојама докле год и колико год жели. Слике могу да иду било где на изложбе и оне говоре све.

Ајина идеја је да у својој школи оснује фонд за све талентоване младе људе.

- Желела бих да када продам неку слику, новац донирам школском фонду, како би и друга талентована деца добила прилику да учествују на разним конкурсима и такмичењима. Има много такве деце у школи, али нема довољно средстава. Зашто се ја не бих одужила за сву помоћ коју сам добила од своје школе. Директор је одбио да прихвати новац, јер зна колико је потребно за боје и платна, али нећу одустати од тога, прича ова млада сликарка.

Мада ни од кога није тражила никакву помоћ, Аја признаје да је била задивљена гестом старијег сликара из Прибоја који јој је учинио рођендан, уз велику чоколаду, послао пакет изузетно квалитетних боја из Холандије и четкице којима је он својевремено почео да слика.

Из невладине организације ИГИ из Лондона позвали су Ају да буде лидер омладине ИГИ-ја за Србију, што је она и прихватила. Њен задатак је да анимира омладину да се бави хуманитарним радом и да у оквиру ове организације помогне другим младим људима и деци.

Осим тога, Аја је прошле године већ добила понуду за три стипендије за студије сликарства и када заврши гимназију моћи ће да се определи где жели да студира. За сада поштује савет академских сликара да не учи да црта, иако и то ради одлично, већ да негује свој стил. Ни нико није јасно како је успела да уради такозвана ликовна скраћења, што је део вежби за студенте на академији.

Како сама каже, желела би да, осим сликарства, студира и психологију, јер мисли да се од сликања не може живети. До тада она је, како каже, обична девојка која се дружи са својим вршњацима, излази у град, иде на журке, али највише од свега ужива у сликању. Њена соба је и њен атеље, а најдражи дека Зоран помогао јој је да заједно ураме слике и направио дрвену кутију за боје. Не би, каже, заменила те рамове ни за најскупље на свету, јер такву радост заједничког састављања летица, у игри са својим декором, никада неће заборавити. Због свих тих успомена и драгих људи мисли да никада неће напустити Крагујевац.

Гордана БОЖИЋ

ПРИВРЕДНО ДРУШТВО
ЗА ДИСТРИБУЦИЈУ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ

ЦЕНТАР доо Крагујевац

Радно време од 7 – 15 сати

Благајна у центру:
7 – 18 сати – радним данима
7 – 13 сати – суботом

ПОСЛОВНИЦЕ:
Кнић 510 – 197
Рача 251 – 262
Баточина 842 – 311
Лапово 853 – 710

ЕД Електрошумадија
Крагујевац

Централа 307 – 200
Дежурна служба 335 – 195
Прикључци 307 – 368
Пријава стања и рекламације
307 – 233 и 307 – 234

Бесплатан телефонски број
за пријаву крађе струје 0800/360-330

НЕВЕНА РИСТИЋ, ГЛАВНИ ЛИК У СЕРИЈИ „ЦВАТ ЛИПЕ НА БАЛКАНУ”

Наше дете чедног осмеха

Мада није ни сањала да ће бити изабрана за улогу Инде Кораћ, млада Крагујевчанка, која је на четвртој години Факултета драмских уметности, добила је прилику да покаже свој таленат и заблистала у серији која се сваке недеље емитује на РТС-у

Пише Гордана Божић

Када је на Факултет драмских уметности у Београду стигао позив за студенте да се пријаве на каasting за улогу у серији „Цват липе на Балкану”, студенткиња, тада треће године, Невена Ристић није ни сањала да ће избор пасти баш на њу, а камоли да ће је ова прва велика улога лансирати у сам врх домаће ТВ продукције. У серији која се приказује недељом увече на првом програму РТС Невена игра улогу Vere Кораћ, зване Инда. Захваљујући свом глумачком таленту, ова млада, лепа и надасве паметна двадесетдогодишња Крагујевчанка постигла је велики успех у овом послу.

У разговору за „Крагујевачке” Невена открива - када су је обавестили да је добила ролу, помислила је да је зову за још један круг каastingа. Она је, међутим, добила позив да дође на пробно снимање и кренула је у Кошутњак. Још увек

УВЕК СЕ НАЈБОЉЕ ОСЕЋА У СВОМ РОДНОМ ГРАДУ

joj је у сећању путовање градским превозом и тренутак када је први пут угледала натпис Филмски град. До продукцијске куће одвезао је редитељ Иван Стефановић, објашњавајући јој уснут да су добили нову камеру и да морају да је испробају. Тек после неколико минута сетио се да је пита да ли зна да је добила улогу, на шта је Невена одговорила: „Па, ето, сад знам”.

Плес са камером

Занимљиво је да је редитељ тражио од Невене да уради једну сцену на исти начин као на каastingу. Рекао је: „Невена, због ове сцене сам те и примио”.

Пре тога морала је да се ошиша. Дугу косу требало је прилагодити фризурама шездесетих година и, мада преко воље, ипак је пристала.

- Мој први снимајући дан изгледао је тако што су ме ошишали и довели код редитеља. Успут сам срела глумце, са којима сам касније играла у серији, али тада никога од њих нисам познавала. Мислили су да сам неко дете које је дошло да гледа снимање. Нико није веровао да сам тада имала 20 година, присећа се Невена.

Званично снимање почело је 2. јуна, баш на њен рођендан. Требао је авионом оде увече са целом глумачком екипом до Тивта, али на

аеродрому ње није било на списку. Када су је најзад пронашли, на њено велико запрепашћење рекли су јој да је, по њиховој евиденцији, већ одлетела за Тиват тог јутра и да више нема места у авиону, осим у бизнис класи. Тако је за рођендан, уместо торте, добила ручак у бизнис класи.

Трема коју је у почетку осећала нестала је када је почело снимање. Није имала страх од камера, била је све опуштенија, а за то дугује захвалност камерману Дарку Станојевићу.

- Сећам се да ми је све време говорио: „Невена, плеси са камером, плеси”. И заиста је тако требало да буде - сливено, природно, да тече као плес. Тако је нестала моја трема и ја сам дане проводила са папирима учећи сценарио. Када је, крајем августа, снимање серије завршено, осећала сам се као да је један део мог живота заустављен. На то су ме искусне колеге раније упозоравале, рекавши да после сваког снимања крене блага депресија, јер ти недостају сви ти људи. Ја сам са њима провела 75 дана и били смо као породица. Када се заврши снимање, одједном сви нестану и повратак кући значи и повратак у нормалан живот, присећа се Невена, уз благу сету.

Сада када се серија увелико емитује, каже да има већу трему него за време снимања, јер стално размишља како ће људи гледати на то што је урадила. Једва је, каже, навикла да гледа себе на екрану и слуша свој глас. Чини јој се да сада види шта је могла боље.

На питање да ли је људи препознају, одговара да има тога, да је у Београду срећу на улици, у градском превозу, гледају је, а неки и прилазе. Признаје, ипак, да јој је најдраже када је препознају овде у Крагујевцу. Онда јој је баш топло око срца.

Породица као подршка

Невена је свој таленат за глуму показивала још у основној школи. У „Радоју” ни једна приредба није била без ње. Почетак глуме, међутим, везује за извиђаче и сматра да је све кренуло у шуми, поред логорске ватре. Наиме, од десете године је постала извиђач и сваки распуст је проводила на таборовану. Сећа се да је први пут почела да глуми поред ватре, причајући неки виц. У Другој гимназији била је члан драмске секције и тада је све кренуло озбиљније. На сцени је у-

УЧЕЊЕ ТЕКСТА У ПАУЗИ СНИМАЊА

СЦЕНЕ ИЗ СЕРИЈЕ „ЦВАТ ЛИПЕ НА БАЛКАНУ”

ДОГАЂАЈ СА СНИМАЊА

Истинско плакање

Пошто је у серији врло често „плакала”, питали смо Невену како јој успева да заплаче и кад јој није до плакања.

- Била је једна сцена када долазим кући и на сред дневне собе треба да почнем да плачем. Никако ми није ишло. Међутим, тих дана ме је сустигло све што ми се дешавало откако сам добила улогу. Нисам могла да идем кући, а сви моји пријатељи били су на летњем распусту. Толико сам се расплакала, да је то трајало још пола сата после снимљене сцене, прича Невена.

Снимање је било заустављено све док се није смирила, а редитељ је био забринут јер је мислио да је он нешто лоше урадио.

век осећала посебну страст и тада је знала да је енергија коју је носила увек присутна и да ће глума бити њен животни позив.

- Била сам вуковац и у основној и средњој школи и могла сам да се упишем на било који факултет. Родитељи у почетку нису подржавали моју жељу да упишем глуму, каже Невена, додајући да нико у породици није показивао жељу нити та-

ленат да тиме бави. Тата Драган је грађевински техничар, мајка Горлица правник, а старија сестра Марија је завршила архитектуру.

Када је после трећег разреда Гимназије отишла у Београд да положе пријемни на Факултету драмских уметности, Невенини родитељи ни мало нису били одушевљени таквом одлуком. Веровали су да од тога неће бити ништа, па нису ни придавали много важности њеном младалачком хиру. Десило се, међутим, да је од више стотина пријављених ушла у најужи избор, а потом је и примљена међу шест девојака које су имале среће да се упишу на ФДУ.

Признаје да ни сама није била сигурна, јер се није много спремила за пријемни - свега петанастак дана, а у томе су јој помагали глумци Дарија Нешић и Милош Миловановић из Дечијег позоришта у Крагујевцу. Имала је велику жељу да што пре оде да се опроба, док страст и жеља негде не исцуре. Као да је сву енергију чувала негде у себи само за тај моменат. После првог круга ушла је у ужи избор, а наредни је трајао још седам дана. Мислила је да није важно ако је и не приме, јер се лепо провела у том окружењу.

Њени родитељи већ су почели да смишљају како да подигну кредит, ако не „упадне” на буџет, али пошто је била друга на листи, стекла је право да се школује о трошку државе. Са 18 година отишла је у Београд.

- Када сам отишла све ми је било лепо, али у последње време осећам велику важност присуства породице у свом животу. Јер колико лепих ствари носи цела ова прича и колико год све звучало бајно, много је одрицања и непријатних ситуација у којима треба остати доследан. Најмирнија сам када дођем кући, јер знам да ме људи око мене искрено воле и увек су ту за мене, признаје Невена.

Истовремено са „Цватом липе на Балкану”, добила је улогу и у серији „Војна академија”, која ускоро треба да крене на РТС-у. Игра улогу Бисе Томић, кадеткиње на академији, која нема никаквих заједничких особина са Индом. Колико је Инда била фина и женствена, толико је Биса агресивна и мушкобањаста.

Такође, цела њена класа добила је и улоге у представи „Живот је сан” која се спрема у Народном позоришту у Београду, а премијера ће бити 22. јануара. Осим тога, припрема и дипломску представу „Тре сореле” (Три сестре) Стевана Копривице.

Глума, међутим, није једина Невенина љубав. Нарочито је испуњена када пише. Још у основној школи писала је песме у прози и о свајала награде, а када сам се уписала на факултет појавила се жеља за писањем драмских комада. Са колегом са класе Вуком Јовановићем написала је роман у драмској форми под називом „Прича једног рибара”. Такође, воли и да свира гитару, а уме и лепо да пева.

- Сви мисле да сам лако добила све ове улоге, али сам морала да се одрекнем многих ствари. Нисам могла да одржим контакте са својим пријатељима онако како желим, баш због великих обавеза. Не виђам ни своју породицу колико бих волела. Понекад са ранцем на леђима право са пробе само долетим до Крагујевца, али то се ретко дешава у последње време.

На питање да ли ће се вратити у Крагујевац, каже да је њена жеља да уради нешто у свом граду. Намерава да са дипломском представом дођем у „Јоаким”, а договара се са и осталим глумцима, Крагујевчанима са свих драмских академија у Србији да нешто ураде за град.

- Мој пут ће увек бити везан за Крагујевац, признаје Невена. Где год била, обећава, увек ће се враћати у свој град.

ВИДОСАВ СТЕВАНОВИЋ, КЊИЖЕВНИК

Уметник који не иде на све или ништа - добије ништа

између та два града постоји веза, значи да није случајно што носи исто име

Потеру води Милан Пурић

Н а мојој монографији, која је изашла прошле године, а поводом педесет година књижевног рада, пише „Видосав“. У самој монографији, као и у осталим мојим књигама, а има их тридесетак, пише ко сам, збир свих мојих књижевних ликова и нешто преко тога. Човек кога виђаш у „Зеленгори“ само је копија тога што је урадио.

Како памтиш детињство?

Памтим га добро, превише добро, мада не памтим ништа добро. Прогутали су га крај рата и почетак комунизма, значи општа беда и идеолошка искључивост свих учесника у скандалу. Зато се јавно, кад ми допусте, противим свакој искључивости и покушавам да људе упозорим на беду коју им спремају њихови душебрижници и усрећитељи.

Крагујевачка Гимназија и ти?

Већ сам увелико писао песме, приче и мале есеје, тако сам лакше подносио школовање. Читао сам Бодлера и понављао у себи: „Било где, само да је изван овог света“. Читао сам га у Паризу: „О, увек се дивим бесрамном брлогу...“ Читам га и данас. Није ред да не поменем оне од којих сам тада учио књижевну вештину, Бору Станковића, Мому Настасијевића, Камија, касније Миодрага Булатовића, Селина, Толстоја... и многе друге, списак би испао дужи од овог текста.

Кад си осетио писца у себи?

Ласкам себи да сам одувек желео бити писац, само то и ништа више. Не могу се сетити ничег другог ни важнијег у мом детињству. Та жеља, та страст, та опсеција постоје докле год моје памћење допире, испуњавају сваки дан прошлости и сваки сат садашњости. Надам се да ме неће изневерити док сам на овом свету.

Како си стварао „Нишче“?

Биле су то четири дуге гладне године. „Нишче“ сам започео одмах после краја „Рефуза“, у једном раковичком подруму. Настављао сам тај роман - била је то само прва књига ненаписане трилогије - по свим собама по којима сам после тога тумарао. Завршио сам га као већ признат писац, уредник „Просвете“ и млад човек са политичким процесом на врату. Због тога су „Нишчи“ на свој начин би-

Сваки град је збир памети, инвенције и напора оних који живе у њему, не може бити бољи од тога, а често је гори. Наш град личи на нас, њихов ће личити на њих, а ако

ли забрањени пре него што су објављени.

Колико човек даје себе да би постао врхунски писац?

Мора дати све, заиста све од себе да би постао писац. А да би постао врхунски, мора нешто примити пре тога. Оно што не зависи од њега: дар и страст која иде уз дар. И да би остао писац мора све поднети, све што му је околина припремила, само њему и ником више. Неки рано успеју па одустану од бола и напора. Неки други се заморе, па се упишу у академике и националне писце. Неки наставе ту лудачку авантуру. Према старој изреци: „Уметник који не иде на све или ништа - добије ништа.“

Како је породица утицала на тебе и твој рад?

Понекад добро, понекад лоше. Самоћа није добра за уметника, мада понекад прија његовој уметности. Породица је добра за преосетљивог уметника, мада му понекад шкоди. Имам породицу, радио сам деценијама за њу, помагала ми је у тешким тренуцима, нас петоро се углавном добро слажемо, заједно смо зато што сам то хтео и што хоћу, мислим да је и са мојима исти случај, али ти не могу дати један одговор. Увек имам најмање два.

Какав је крагујевачки дух?

Постоје две ствари које, бар у мојим очима, издвајају Крагујевац међу другим српским градовима. Дугогодишњи отпор Милошевићевој полудиктатури, значи жеља да се живи у слободи. И садашњи напор, политички колико и сваки други, да се граду врате основе не-

кадашње престонице у којој је започето све оно што би требало да сачињава модерну државу Србију. У томе је разлика. Остало је исто или слично као у другим градовима.

Шта су крагујевачки писци уградили у наш крагујевачки дух?

Дали су свој допринос онолико колико су имали дара и воље да раде на својим књигама и на себи.

Ко су крагујевачки духови које си сретао?

Ако мислиш на ликове из моје „крагујевачке трилогије“, нешто ти морам признати: измишљени су. Носили су имена и надимке које им је дао неко други, све остало сам измислио, укључујући и сцену на којој се крећу. Јер, географски Крагујевац није Крагујевац из којих књига, разликују се колико стварни људи од духова.

Колико и како је кафана утицала и утиче на друштвени живот града?

Некада бих рекао: има ли живота изван кафана. То се пре свега односило на Крагујевац. Сада, пошто су кафане углавном празне, постављам себи питање где се преселио живот. Тамо где ми не седи-мо? Или негде другде?

Како се слажу нове технологије 21. века и књижевност?

Добро, ако мислите на компјутер, интернет и електронске књиге. Међу првима сам користио компјутере и програме за писање, одговарали су мом начину писања у више верзија и сталном поправљању текста. Интернет је изванредан за тражење информација и за тумарање по светским библиотекама и музејима. У мом и педу има око хиљаду књига, у мом Киндру неколико стотина. Носим са собом осредњу приватну библиотеку и добро се осећам због тога.

Шта мислиш о крагујевачкој културној сцени данас?

Горе је него раније, претпостављам да је економска криза изазвала кризу културе колико и промена система, установе културе морају се прилагодити капитализму. То ће много теже пасти ствараоцима, онима на које гото-

во нико не мисли, капиталисти најмање. Али се надам да ће једном бити боље. Неколико младих даровитих људи могу променити културну сцену било код града. Ако град буде довољно паметан да им не допусти да оду.

Каква је крагујевачка околина за живот?

Некада је била изванредна за некога ко тражи мир, на страну смиреност пејсажа. Сада није тако, много је нових недовршених кућа, пејсаж под мојим брдом је наружен, једва чекам пролеће да зеленило прекрије оно што је сувишно и непотребно и да се помало подсетим на шта је све то личило само пре две-три деценије.

Шта волиш да једеш и ко ти то спрема?

И оно што волим и оно што не волим спрема ми супруга Марија. По саветима лекара сада једем углавном оно што она воли и жели да спрема. Тако одржавам здравље и мир у кући. И не буним се, претпостављам да ће ствари сутра бити горе него данас.

Има ли живот кругове?

„Ми смо ишли путем, пут је био дуг./ Касно увидјесмо да је тај пут круг.“ Од младости цитирам ове стихове Тина Ујевића као да сам знао да ће ми се догодити. Јер, ја сам се вратио тамо одакле сам пошао. Понекад имам утисак да сам био свуда и нигде, да ме има тамо и где ме нема и да је ово место на коме се сада налазим и за које тврдим да је моје, у-

пражњено и да чека неког другог. Мада не верујем да ћу поново на пут.

Шта би из светова у којима си живео пренео у Крагујевац?

Ништа. Све лепоте и чудеса света стоје изванредно тамо где су настале или направљене. Тамо треба и да остану. Као и ругобе, уосталом. Тамо их треба обићи, видети, запамтити. Једном граду не припада оно што није сам направио, чак ни, рецимо, напљачкано благо у музејима без кога би Париз и даље био леп, а Лувр подједнако изванредан. Царевине и анахроничне државе су централистичке, све вучу у престоницу, и оно што треба и оно што не треба, као старци пред смрт, а ми се одавде, као што је познато, залажемо за регионализацију.

Како би волео да Крагујевац изгледа за педесет година?

Онако каквим га направе ондашњи његови становници. Јер сваки град је збир памети, инвенције и напора оних који живе у њему, не може бити бољи од тога, а често је гори. Наш град личи на нас, њихов ће личити на њих. Ако између та два града постоји веза, и не само градитељска, онда значи да није случајно што носи исто име.

Шта си добио од крагујевачког духа, а шта си му дао?

Добио сам теме за три књиге и нешто мира у старости и „далеко од разуздане гомиле“, дао сам му тридесет књига и још понешто преко тога. И нема разлога да своди-мо рачуне, још сам на ногама.

megabelt OR
Kneza Mihaila 106, Kragujevac

8h до **19h**
ГЛАВНО УПРАВИШТЕ

SVE VRSTE REMENJA (Optibelt, Borovo, Good Year, Sava, Unibelt...)
Klasikno klinasto remenje, nazubljeno, pola-ч P/РH remenje, transportno remenje, sintetičko remenje, zupčasto remenje, varijatorsko remenje, šestougaono remenje, okruglo remenje, extremultuzi...

SVE VRSTE GUMA (Michelin, BF Goodrich, Tigar, Kleber, Continental, Barum, ...)
Ulja, auto delovi i autokozmetika...

Telefon 325-236

ШТА ЈЕ У КРАГУЈЕВАЧКОЈ КУЛТУРИ У 2011. БИЛО ЗА ПОХВАЛУ, А ШТА ЗА ПОКУДУ?

Креативни појединци освет

Не само културу, већ готово све области нашег друштва у прошлој години обележила је економска криза. Шта се, у таквој „ситуацији“ и „клими“ радило и урадило у крагујевачкој култури имали сте прилику да сами видите, чујете или прочитате. Ипак, као и сваке године, наша редакција замолила је неколико посленика из ове области да одговоре на питање: шта је у крагујевачкој култури у прошлој години било за похвалу, а шта није. Ево и како су нам одговорили

Александар Милојевић

власник Галерије „Рима“:

Година која је за нама била је кризна. Било је доста садржаја, али они углавном нису имали висок уметнички ниво. Квалитет се пре може везати за активност појединца, његово ангажовање и знање, и да није било таквих појединачних случајева крагујевачка култура би била ускраћена за ниво који заслужује.

Када кажемо кризна година пре свега мислимо на институције које

треба да буду носиоци културног живота једне средине, а на првом месту то су Народни музеј и Народно позориште. Велики проблем крагујевачке средине је заправо у томе што је избрисана граница између онога што јесте и онога што није култура. Садржаји који немају завидан ниво и који не би смели да приђу једној институцији попут Народног музеја протеклих година представљају се у нашем музеју и на тај начин девалвирају не само име установе где се представљају већ доводе до тога да та значајна институција културе полако нестаје са културне мапе Србије.

Са друге стране, имамо изложбе од највећег националног значаја које круже Србијом, а заобилазе Крагујевац. То је знак да се струка не консултује, да је музеј претворен у институцију за локалне садржаје и оне који ретко где могу бити презентовани. Спомине се да су програми недорасли институцији где се реализују због недостатка средстава. Међутим, то је само алиби за недостатак ангажованости и креативности. Велико је питање да ли су они који управљају овом установом културе својим стручним знањем и својом обученошћу дорасли да воде тако важну институцију.

Велики помак се догодио када је градска управа повукла рез и донела велике промене у првом српском позоришту и на његово чело

довела великане позоришне уметности, господу Бабића и Брадића, што је уродило плодом и за кратко време се одржала прва премијера. То је за сваку похвалу. На тај начин треба помоћи и друге институције културе.

Неколико година узастопно у Крагујевац долазе завидне књижевне награде, а 2011. Зоран Петровић добио је престижну награду из фонда Милоша Црњанског. За сваку похвалу је и активност невладине организације „Милениум“ која је Крагујевцу донела неколико значајних културних манифестација, међу којима се посебно издвојио КРАФ. Крагујевац је у претходној години добио још неколико изложбених простора попут галерије „Арт“ и посебно репрезентативан простор Универзитетске галерије, у којој је организовано неколико добрих изложби.

Ипак, мислим да културни догађај године представљају две изложбе реализоване у истом тренутку. У питању су изложбе два великана, академика Ивана Табаковића у галерији „Рима“ и академика Петра Омчикуса у Универзитетској галерији. Изузетно је редак случај да се два тако значајна аутора представе истовремено у једном граду. На жалост, Крагујевац није искористио такве две изложбе као непоновљиву прилику за своју промоцију у културном животу Србије.

Мирко Демић

директор Народне библиотеке „Вук Караџић“:

За похвалу је живавост и упорност културних радника и свих креативних људи овог града, упркос недобу у којем живимо. Коначно је валоризован прозни рад Зорана Петровића, а за похвалу је и долазак Небојше Брадића у наш Театар.

Покуду заслужује и даље понижавајуће мала количина средстава која се одвајају за унапређивање културне инфраструктуре, али и квалитетних програма и пројеката.

Милош Јовановић

новинар:

Када је у последњем кварталу године за нама экс министар културе (страначки) ухлебљен на месту уметничког директора крагујевачког Театра, позоришта уљуљканог у самозадовољство и самонаграђивање, били смо склони да тај потез видимо као још једну потврду преваге партијског над професионалним. И било би (вероватно) тако, да г. Брадић није представом „Ноћ у кафани Титаник“ (спремљеном за мање од два месеца после најмање две године таворења КГ позоришта) унео велика светла у ансамбл са несумњивим уметничким потенцијалом. Ваљда зато крагујевачки театар може да се означи и као најнегативнији и као најпозитивнији пример године за нама. Али, то је тек парадокс број један на КГ уметничкој сцени.

Док град са многим префиксима и предзнацима „нај“ удара још једну рецку на рабош година без биоскопске сале (чекајући, ваљда, коначан завршетак Плазе као биоскопског уточишта за филмофиле), успех петог по реду Крагујевачког фестивала антиратног и ангажованог филма показао је да постоји значајан простор за, назовимо то тако, камерну филмску продукцију и да постоји значајно

интересовање публике за такав вид стваралаштва. Интригантна, понекад документаристички немилосрдна, али и непоткупљиво изворна сведочанства не само са ових простора, говорила су у прилог филма више од било чега другог. Елем, иста средина а два дијаметрално супротна односа према филму.

У организацији галерије „Арт“, у тој галерији и у Галерији Народног музеја у Крагујевцу приређена је изложба скулптура Рафаела Консуегре, америчког вајара и сликара кубанског порекла. Независно од тога шта ко од овдашњих ликовних критичара мисли о дOMETИМА Консуегриног стваралаштва, реч је о уметнику чије ће скулптуре бити заштитни знак овогодишњих, јубиларних, 30. Летњих олимпијских игара у Лондону. Мало ли је?! Ова изложба, скромно забележена и у локалним медијима, можда би и могла да се „провуче“ у скупу недовољно пропраћених вредних догађаја на КГ културној сцени, да исто то, дакле изложба Консуегриних радова, али у београдској Галерији „Озон“, није доживела помпезну најаву и детаљно извештавање београдских медија. Иако је писац ових редова склонији варијанти да за ову ситуацију окриви београдизацију културе, овога пута је, чини се, очигледно да једна (ионако летаргична) КГ културна институција, реч је о Народног музеју, није била спремна да у промоцију од других сервиране поставке уложи део институционалне енергије која по дефиницији поседује. Исто, ако не и горе, прошла је гостујућа изложба „Са Каницом по Србији“ Народног музеја из Београда, али то је већ нека друга тема.

Има тога још, али да не дужим превише - нисам сигуран да ће задржати пажњу читаоца. Мало је њих, мислим, који су суштински заинтересовани да се над свим овим, а и оним њима знамим а овде неизреченим, бар иоле замисле. Са друге стране, они на које овај напис може да буде адресиран све ово већ и сами знају. И ту долазимо до праисконског парадокса овога заната: зашто уопште све ово и пишемо?

„АРСЕНАЛ ФЕСТ“ МУЗИЧКА МАНИФЕСТАЦИЈА КОЈА ЈЕ ОБЕЛЕЖИЛА 2011. ГОДИНУ

Владимир Пауновић

НВО „Милениум“:

Такозвани „Culture Events“ су у овој ситуацији по мени увек на првом месту, јер промовишу културне вредности пред великим бројем људи. У том смислу, најбоље су прошле године биле нове манифестације и пројекти, јер су донеле неопходну дозу свежине на крагујевачку културну сцену. Нећу именовати оне у којима сам лично учествовао као организатор, али ћу поменути „Аполов“ Фото-фест, акције Ђачког парламента Прве гимназије и Канцеларије за младе, иницијативе алтернативне музичке и стрип сцене...

Иначе, један велики плус дао бих и целокупној градској сцени у култури, како оној из јавног, тако и из цивилног, али и профитног сектора, као и неформалним групама и појединцима, јер су успели да у врло тешкој години, са симболичним финансијама, одрже културну агенду Крагујевца живом.

Као највећи гаф бих идентификовао однос надлежне градске управе према цивилном сектору у

култури. Крајем 2010. године усвојена је Стратегија развоја грађанског друштва и филантропије Крагујевца. Значи – Крагујевац подржава цивилни сектор. Законски, из буџетске линије 481 (која се и зове – дотације невладиним организацијама, а из које се у највећем делу финансирају политичке партије, верске и спортске организације и мањим делом сама удружења гра-

ђана), сваке године се, што је заиста за похвалу, расписује и конкурс за подршку пројектима у култури које реализују удружења грађана и појединци. Независна комисија оцени који су најбољи пројекти, Градско веће одлуку усвоји, објави се иста транспарентно, градоначелник потпише уговор са најуспешнијима. Онда се јави бирократска препрека да наменски одређен и све скупли новац Крагујевчана подржи пројекте у култури цивилног сектора, јер надлежна управа неће да потпише захтев за средства. Доводи се у питање реализација „Ноћи музеја“ где је било 7.000 посета и где је Крагујевац био на трећем месту у Србији, РЕФРАКТ-а без кога би највећа културна манифестација града у 2011. – „Арсенал Фест“ био базично-музичка ревија, КРАФ-а као првог и јединог градског филмског фестивала од 12 дана и са преко 3.000 посета... А цивилни сектор остаје у дуговима, губећи кредибилитет код сарадника који немају други посао, код филмских дистрибутера и других. Па, зашто би смо онда нешто уопште радили на овај начин? Да терамо породице у банкрот? Срамота!

лалли образ

Златко Милојевић

директор Спомен-парка „21. октобар“:

Поред извесних проблема који у Крагујевцу постоје, а изазвани су неким системским културним питањима, као што је недостатак биоскопа, посебно бих хтео да истакнем неке од културних подухвата који ће, по мом мишљењу, имати трајнији карактер и далекосежнији утицај и на будуће манифестације и пројекте.

Срећан сам што у ову категорију улазе традиционални програми Спомен-парка, као што је „Велики школски час“, ОКТОХ, са својих десет концерата, али и манифестација „Бдење“. У свим овим програмима, повезаним на веома оригиналан начин, остварени су значајни помаци који ће убудуће новим учесницима и ауторима поставити

Дарко Гавриловић
галерија „Арт“:

Размишљајући о овој теми немогуће је а не довести себе у позицију некога ко суди. Са друге стране, пунолетство рада галерије „Арт“ ме је научило једно: да време будуће једино може бити вредносно меродавно и бити судија. Сматрам успехом организовање дванаест изложби у прошлој години, са којима сам активно учествовао у креирању ликовног живота града, стога ми је тешко не бити субјективан. Свако од нас ко је утицао на културна дешавања у граду оставио је неки траг: дубљи, плићи или никакав.

У прошлој години иза нас остала су дела којима сам врло задовољан, почев од новогодишње изложбе крагујевачких уметника, са којом смо (другом по реду) и завршили излагачку годину.

Задовољство је и успех окупити на једној изложби и представити јавности двадесетак уметника који стварају у нашем граду, а који због неактивности и злоупотребе струковних удружења годинама не излажу заједно. Поносни смо што смо били у могућности да пружимо помоћ Народном музеју да испуни план излагања из 2009. године изложбом Радислава Тркуље и заједничкој организацији две изложбе у једном дану, као и заједничке изложбе у августу Рафаела Консуегре, светски етаблираног уметника који је са Флориде дошао на отварање изложбе скулптура у Модерној галерији и слика у галерији „Арт“ – такође, две изложбе у једном дану. Желим да подсетим да су изложбу Радислава Тркуље, и то мањи део, која је пренета из Крагујевца у Београд, „Вечерње новости“ прогласиле за изложбу године, док је Консуегра добио позив да излаже у Београду 2020. године, када ће Београд постати европска престоница културе. За организацију ових изложби као спонзор био сам у могућности да од аутора добијем по

још сложеније и креативније задатке.

Ту бих, пре свега, поменуо књигу Драгана Јовановића Данилова „Кад невине душе одлазе“, која је послужила као литерарни предлог за овогодишњу манифестацију Велики школски час. Снага и сугестивност ове поезије умногоме је допринела да се и сам Школски час, изведе на начин који до сада није виђен у Шумарицама. Непрестано инсистирање на споју традиционалног и модерног, како у самом тексту, тако и у изведби манифестације, делује као специфични мост између генерација све више удаљених временском дистанцом која, ево, већ износи седамдесет година. Визуелној димензији манифестације немерљиво је својим сликама помогао, а сценско решење сугерирао и Милан Туцовић, сликар из Београда, чија изложба у оквиру манифестације „Бдење“ представља врхунски културни догађај не само у Крагујевцу. Зато не треба да чуди што је баш поводом ове манифестације 21. октобар установљен као државни празник, односно као Дан сећања на жртве Другог светског рата.

У истом контексту треба похвалити упоран рад крагујевачког Позоришта за децу, које и у тешким финансијским условима, не силази испод креативног и продуктивног нивоа који га је већ одавно сврстао у водеће институције тог типа и ван граница наше земље.

Наравно, ваља поменути и почетак рада Књажевско-српског театра у пуном капацитету, са надом да ће у идућој сезони показати своје запостављене креативне потенцијале.

дело, али сам се тих дела одрекао у име Народног музеја, илити нашег града. То су ти трагови са почетка овог текста које време будуће неће избрисати.

Љубитељи уметности, а има их, у нашем граду имају понуду од десетак активних изложбених простора што је реткост у земљи Србији, а који су са собом несумњиво и неизоставно донели квалитет. Остаје жал што Народни музеј, да ли због своје неактивности или незаинтересованости града, није искористио тренутак вишегодишњег нерада Народног музеја и Музеја савремене уметности у Београду да постане културна престоница ове земље.

Као закупцу градског простора (за скоро 18 година дали смо, по тренутној вредности, око 55.000 евра) и неко ко је од рођења у уметности, није ми свеједно када храм уметности Народни музеј остане без телефона, интернета, грејања, плана и програма, а финансирају се пројекти сумњивих вредности, јер има и нас који радије идемо на концерте Зорана Христића у Сали гимназије, него на Северину, Харија и Кикија - и то три дана, што у

ИЗЛОЖБА СКУЛПТУРА РАФАЕЛА КОНСУГРЕ У ГАЛЕРИЈИ „РИМА“

Марија Васиљевић

глумица:

Према ономе што сам пратила и што познајем, издвајам три догађаја из три области културног живота.

Излазак монографије „Видосав“. Као председник „Клуба Видосав“, који је извршни издавач ове књиге, као сарадник у њеној изради, знам колико је разноврсног материјала било скупљено да би обележило педесет година књижевног рада мога супруга, најмање три четвртине тог материјала – критика, новинских чланака, интервјуа, разних текстова, фотографија, филмова, видео записа – морало је бити одбачено због недостатка простора и новца, да не помињем оно што је изгубљено или намерно уништено током нашег егзила. Оно што је остало изгледа утолико боље јер је први пут скупљено на једном месту, повезано и објашњено. И град Крагујевац који је финансирао издање и ми остали можемо бити више него задовољни урађеним. Словеначки сликар Жеже Циуха – који живи у Паризу, а излаже заиста широм света – на преко четири стотине својих изложби додао је и две изложбе у Крагујевцу: „Малу изложбу цртежа за једну ноћ“ у „Клубу Видосав“ и репрезентативну изложбу са двадесет четири слике у драгоценијој галерији „Рима“, која струч-

вољни урађеним. Словеначки сликар Жеже Циуха – који живи у Паризу, а излаже заиста широм света – на преко четири стотине својих изложби додао је и две изложбе у Крагујевцу: „Малу изложбу цртежа за једну ноћ“ у „Клубу Видосав“ и репрезентативну изложбу са двадесет четири слике у драгоценијој галерији „Рима“, која струч-

Гордана Јоцић

новинарка:

Догађај године је долазак холивудске Зверке у Крагујевац, што је равно спуштању ванземаљаца на нашу лепу, плаву планету. Наравно, овај догађај је без стварног значаја за крагујевачку културу, баш као и само снимање италијанског „Титаника“ у „Кнежевом арсеналу“ (у том смислу озбиљније је било предавање „Змајологија Холивуда“ које представља тачку сусрета наше и холивудске баштине гуја и јакепа), али нас подсећа на жељу да се Крагујевац у 2012, или 2112, афирмише као простор, а његова баштина и стваралаштво као садржај размене са преосталом Србијом и странцима. У том смислу поздрављам идеју оснивања Куће писаца и оснивање новог часописа „Култура Јапана“.

Небојша Брадић можда не зна све оно што зна Крис Нот о сексу у граду, али очигледно уме да управља креативним позоришним

но и неуморно обогаћује скромни ликовни живот нашег града. Славни је мајстор у деветој деценији живота свима показао шта значе нецирпна свежина и љубав према отвореним бојама удружене са искуством и правом младалачком енергијом: његове слике памтите, не можете их помешати с другима.

Представа „Бифе Титаник“ по мотивима познате Андрићеве приче, адаптација, текст и режија Небојша Брадић, у извођењу нашег позоришта. Најзад, после неколико година готово без значајних догађаја, једна права позоришна представа, рађена према добром тексту, сигурно режирана и мајсторски вођена, одлично глумљена и са глумцима који као да су у заједничкој игри пронашли себе. Целокупном изванредном утиску допринели су зналачка сценскографска, успешни костими и одговарајућа музика. Надам се да ова представа најављује боље дане и нови почетак најстаријег српског позоришта.

пројектима, те нам његово постављење на место уметничког директора КСТ-а обећава да ће постати „Зверка“ крагујевачке културе у 2012. години. Мени су се лично допали и изложба Устава Кнежевине и Краљевине Србије, „КРАФ“, пројекат „Аутумн потом“, концерти Камерне банде и Зорана Христића док се нису посвађали, „Шехерезада“, „Арсенал фест“, и велике изложбе Петра Омчикуса, Косе Бошкан, Ивана Табаковића, али и монахиње Катарине, Ане Петровић и друге... Зоран Петровић нас је, ничим изазван, нити стимулисан, обрадовао наградом „Црњански“.

Прошле године су, иначе, лопови однели главе лавова са фонтане „Рањеник“ у Великом парку, које никада више нису замењене, оглушавајући се о наше усрдне молбе и молитве да приде однесу и споменик „Узнесење“ и то цео. Тек основана издавачка кућа „Кораци“ спала је на два слова, најављено је поновно отварање Старе скупштине, а Радош Бајић је снимио филм „Лед“, уз финансијску подршку Крагујевца који није умео да гледа своја посла.

Приредио: Мирослав Чер

ДВАДЕСЕТ ГОДИНА „АГАТЕ”

Промоција новог звука и нове поставе

Поводом јубиларног рођендана група „Агата” одржала је концерт у аперитив Бару хотела „Шумарице”. Обележавајући две деценије од првог званичног наступа, бенд промовисао нову поставку, „појачану” за три члана, али и нови звук групе који по речима фронтмена Михаила Игњатовића Микице сада више „вуче” на фанк

Баш тачно на годишњицу, и то јубиларну двадесету, чланови крагујевачке групе „Агата” одржали су концерт 27. децембра у аперитив бару хотела „Шумарице”. Као у насловној нумери са албума из 2000. године „Некад је све било другачије”, пре пуне две деценије „Агата” је свој први, званични наступ имала на ПМФ-у пред три хиљаде гледалаца. Јубиларни, свечарски концерт, пак, уприличен је у камернијој, али зато опуштеној и потпуно пријатељској атмосфери.

Промовишући потпуно нови (за овакве врсте манифестација) простор чланови бенда промовисали су такође и своју нову поставу групе, „појачану” за три нова музичара, али и потпуно нови, фанки звук бенда за који је, по речима фронтмена „Агате” Михаила Игњатовића, заслужан њихов нови продуцент, чувени Војислав Воја Аралица.

Шта рећи? Лепо, опуштено и пријатно дружење уз добру музику (Лела пева боље него икад) као

идеалан увод у наступајуће празнике под слоганом „Као некада и сада”.

У хотелу „Шумарице” у пробраној публици пријатељи, колеге музичари (Цвика, Ђорђе Давид...), новинари, они који су уз „Агату” били од самог почетка и настајања, градске, а богами, и републичке „структуре”... Као што је и ред, за рођендан су „пали” и неки пригодни поклони од којих издвајамо Соргину слику (уметничку, да како) - портрет фронтмена групе Михаила Игњатовића Микице из (нај)млађих музичарско-рокерских дана.

У двочасовном наступу набијеном емоцијама, сећањима и музиком, чланови „Агате” лагано су своје госте „провозали и прошетали” кроз

своју двадесетогодишњу дискографију и подсетили на песме и хитове попут: „Тајне”, „Љубав”, „Све је тако глупо”, „Агата”, „Цео живот је бенд”, „Шта нам љубав оставља”... Нису изостале ни обраде попут култне „Магле”, али ни мало мање познатих и (у њиховом извођењу препознатљивих и исто добрих) хитова Џоа Кокера и „Стонса”, „Ју ритмикса”, „Ју туа”, „Стауса кво”... али промоције и новог сингла „Шут карта”.

Бенд „Агата” искористио је свој 20. рођендан да уз сталну поставу Јелисавета Лела Игњатовић (вокал), Михаило Микица Игњатовић (гитара), Саша Миленковић

ПОРТРЕТ УМЕТНИКА У МЛАДОСТИ, МИКИЦА СА ПОРТРЕТОМ КОЈИ ЈЕ УРАДИО СОРГА

АТМОСФЕРА СА КОНЦЕРТА У ШУМАРИЦАМА

РОЂЕНДАНСКА ТОРТА

НЕКАД ЈЕ СВЕ БИЛО ДРУГАЧИЈЕ - СТАРА ПОСТАВА „АГАТЕ”

(бас) и Никола Степовић (бубњеви), званично и концертно представи и три нова члана, професора музике Милана Ивковића (саксофон), Александра Лепосавића (клавијатуре) и виолисту Ивана Бркића.

Није изостала ни рођенданска торта (добро „темпирана”) баш уз песму „После 20 година”, а Микица је, захваљујући присутнима на присуству и пријатељској подршци, нагласио да је „битно и даље сањати после толико година”.

Иначе, за двадесет година кроз поставу групе „Агата” продефиловала је читава плејада крагујевачких музичара. Вођа бенда Микица Игњатовић помиње само нека имена, од бубњара Зорана Васиљевића Васе и клавијатуристе Драгомира Гавриловића Гавре из прве поставе бенда, преко гитаристе Бојана Симовића који је био члан „Агате” пуних 17 година, бубњара Далибора Павловића Даче, перкусионисте Александра Јездимировића Језде и многих других. Такође, Мика „Агата” не заборавља да издвоји и њиховог тон мајстора, „осмог члана бенда” - тонца Дарка Обрадовића Драјфуса и колегу музичара Драгослава Танаскови-

ћа Трнду који им је увек био неопходна „логистичка подршка”.

После шест албума („У дубини слатких немира”, „Далеко од свега”, „Тајне”, „Некад је све било другачије”, компилације хитова у издању ПГП РТС-а и „Цео живот је бенд”) група „Агата” у београдском студију „Го Го” урадила је нови сингл „Шут карта” под про-

ЛЕЛА ПЕВА БОЉЕ НЕГО ИКАД

дуцентском палицом чувеног Војислава Воје Аралице. Уз њега, који је продуцент музичарима попут Чоле, „Ван Гога” и Бајаге, по речима Микице Игњатовића бенд звучи сасвим ново, препорођено, модерно, фанки...

У то се и лично можете уверити на њиховом сајту: www.agata.rs са којег можете „скинути” нову „Шут карту”, али и сву старију дискографију.

З. МИШИЋ

САТИРА

Година
Деда
Мразева

Тачно у поноћ неко је зазвонио на вратима.

Деда Мраз! Истина мало чудног изгледа... Од главе до пете излепљен страначким постерима!

- Шта да се ради - правдао се Деда Мраз одговарајући на наше збуњене погледе - скресали нам плату, укинули дневнице, топли оброк... Морам да се сналазимо и радимо мало хонорарно...

Шта је ту је. Деца су чекала поклоне.

- Прво једна мала анкетица, очас посла! - потурио нам је Деда Мраз под нос анкетне листиће. - Значи, читко, штампаним словима, ако знате за кога ћете гласати, па за кога сигурно нећете, за кога бисте потенцијално гласали...

Попунили смо и ту анкету.

- Драга децо! Дечице наша! - најзад је прешао на ствар. - Ове године нећете добити само један поклон! Не! Ове године вам Деда Мразеви испуњавају све жеље! Зато што је ово Година Деда Мразева! Значи, добићете све што пожелите!!

Деца су скакала по кући од среће. - Али то није све! У Години Деда Мразева Деда Мразеви испуњавају жеље и одраслима! Тако да ће сви укућани добити поклон! Али не један! И одрасли ће добити све што пожелеле!

Моја жена и ташта су почеле да се радују заједно са децом.

Ја сам ипак био опрезан. - Теби свака част - рекао сам му искрено - знам да си поштен човек, долазиш у нашу кућу година-

Карикатура: Горан МИЛЕНКОВИЋ

Чим је непријатељ закорачио на нашу
територију, ушао је у недозвољени минус!

Весна ДЕНЧИЋ

ма... Али ово мени личи на неку неслану шалу...

- Нема шале! - разуверавао ме је галантни старац. - Лепо сам рекао да је ово Година Деда Мразева! Дакле, само реците шта желите да вам донесу ваши Деда Мразеви...

Кад је већ таква ситуација по-

Моја породица
је добро
организована.
Има нас у свим
странкама!

Милан Р. СИМИЋ

јер да смо га прихватили у природним димензијама, нико га не би приметио!

Проблем националног интереса

Не би било добро да сада тако одједном стављамо у први план српски национални инте-

рес и да на тај начин забијамо нож у леђа нашим будућим савезницима!

Куле без темеља

Ускоро ће избори и опет ће почети да нам граде куле у облацима. А то је једна веома економична варијанта гра-

желели смо да правимо спискове. Повелике!

- Да нисмо мало претерали? - питао сам за сваки случај.

- Само пиши! - бодрио ме је Деда Мраз. - Све што желите! А ја ћу то проследити тамо где треба...

И тако смо предали Деда Мразу пуну свеску различитих жеља.

- Аааа... кад можемо очекивати испуњење наших жеља... - питао сам опрезно на растанку.

- Ко ће га знати! - био је искрен Деда Мраз. - Тек је почела Година Деда Мразева... Дакле, Срећна Нова и, ако верујете у Деда Мразево, видимо се на изборима!

Слободан СИМИЋ

дње, јер те куле уопште не морају да буду утемељене.

Динамика из места

Постоје веома оправдани разлози зашто ми толико тапкамо у месту. Нећемо да се залећемо!

Раша ПАПЕШ

Мистерија
дужничке кризе

У Србији више људи умире него што се рађа! Боже, па ми ћемо ускоро и у смрти пасти у дугове!

Узрок раста величине

Његова величина морала је да буде оволика,

Гласање на изборима слично је са претурањем по
контејнерима. У оба случаја бираш најбоље!

Ђорђе ОТАШЕВИЋ

Скијање

Имала сам невероватну идеју: да моји пријатељи на фејсу напишу по једну реченицу и да добијем, на готово, текст за овај број. Није успело. Кренуло је, додуше, али тешко. Неки су чак спомињали моје лепе ноге, као доказ да мени помоћ у писању није потребна. Као да ја пишем ногама, Боже ме прости. Неће људи да сконтају концепт колективне прозе, иначе би писаније до сада било готово. Чак ми је пало на памет да обманем неког од мушких пријатеља, нудећи прилику да се окуша у писању као женско. Нажалост, тај паклени план није успео. И, тако, хвала Грби и Браци, ал' на крају, ипак, "спала књига" на мене.

С обзиром да пишем са Копаоника, Божић сам дочекала у путу, у колима. Истина, више бих волела да сам, као некад, Бадње вече проводила испред "Бахуса". Знам да није ред не седети кући то вече, али пелцер је био одличан; Цоа, мој кум Никола и Џенинкс кувају врућу испред нам омиљеног локала. У поноћ се иде у цркву. Љубљење и честитања на све стране. И, да видите како је након тога цела година бивала добра. Непоновљиво!

А, на врху Србије, како би могло да буде: неизвесно, завезано и магловито. Допутовала сам по највећој мењави. Успешно, без ланаца! Онда сам, ипак, морала да их ставим. Јер, на целом Копаонику само је до мог хотела било непроходно. Шта да вам кажем, ја се ни појасом не везујем, ал' ланце сам овога пута ставила очас посла. Шта ти је плавуша! Решила сам да их не скидам до даљњег. Делују инспиративно!

И, тако, прво вече сам била принуђена да преспавам у Крагујевачком одмаралишту. После сто година! Жао ми је што је полупразно и што је, нечијом грешком, оно такво, какво јесте. Али, зато су Београђани чудо направили од "Ртња". Буквално су га из пепела повадили и сада је крцато не само зими, већ и у сред лета. Ипак, мени одмаралиште буди дивне успомене. Још од онда када смо зимовали у бараци и ложили "буњбару". О том проводу ови што су данас у "Гранду" могу само да маштају.

Зима је врло рано почела да уноси посебну димензију у животни ритам мог детињства. И на скије сам стала врло рано. Сећам се тог тренутка заљубљивања. Као и бејби скилифта, првих скија и панцерица. Онда су, са годинама, на Копаонику уследила друга заљубљивања. У "Бачишту" сам научила да пијем вино. Ја сам преживала, али он бомбардовање није, оне године. После сам научила још што-шта. Између осталог и то да прави скијаш мора бар једном да заврши под јелом. У "ЈАТ"-у смо последњи пут личили на породицу. У "Сребрницу" ми је син проходао једног лета. Између су дефиловали: "Југобанка", "Караван", "Конаци"...

С годинама, апетити су ми расли. Скијашки, нарочито. Ове године за мало ми промакло скијање у Француској. Са ког би се, искрено верујем, кући вратила Саркозијевић приватним авионом. Овако, са Копаоника ми једино остаје да се вратим са Колетовим... којим килом шећера.

Ипак, данас најмање волим зимовање на Копаонику. Колико год да нађете повољан аранжман, толико ће вас "одрати" на стази, не би ли попили један обичан чај. Ујутру требало би прво да се нашминкам, па да погледам кроз прозор. Фенсерица на све стране. Певаљке, бизнисмени, надри богаташи, политичари, потиснули су праве скијаше. У хотелу су најбучнији јер, ваљда мисле да су својим парам купили мир и одмор нас осталих. На стази су најупадљивији: фирмирани и "намазани". Да не прегоре! Штите се и од ветра, нарочито. Да их не одува - тога се највише плаше. Наша "елита" у снежним заносима не бави се нашим суновратом, а у црним данима глобалне кризе нису клонули хедонистичким духом. У исто време, ти исти ликови на сва звона брује како треба да штедим. У тај пакет би, ваљда, требало да иде и одрицање од скијања. Ма, немој! Кад су они лумповали, оргијали, трошили, задуживали се, нису ме звали. Сад су се сетили кад треба да се штеди!

Ако ти већ не сија сунце, и живот ти нуди зиму и снег - скијај!

ЛЕПА ЈЕЛА

Горан Миленковић

ОДВАЛЕ

АЛЕКСАНДАР ТИЈАНИЋ, генерални директор РТС-а:
- Данашња Србија је држава у саставу Османске империје у којој телевизије емитују 12 сати османлијског ТВ програма. Да устане Карађорђе уз помоћ двојице познатих телевизијских критичара Хајдук Вељка и Зеке Буљубаше, овде се многи не би наносили главе.

АНА НИКОЛИЋ, певачица:
- Каријером могу да управљам у потпуности, али трудноћа се не планира, беба је дар од Бога. Још пре неколико година осетила сам да се пробудио мајчински инстинкт у мени. Осећам да сам спремна и волела бих да ми се то деси.

МИЛУТИН МРКОЊИЋ, министар за инфраструктуру:
- Нисам нормалан кад сам дозволио себи да седим у Влади с Вуком Драшковићем. Мора да сам луцкаст кад седим с њим.

СЕКА АЛЕКСИЋ, фолк певачица:
- Извињавам се што сам природно лепа, што не морам да носим шминку кад пођем у супермаркет и што не користим маске како бих била лепа.

ИНДИРА РАДИЋ, певачица, о песми „Марија” коју је отпевала на несвакидашњем француском језику:
- И Французи су се у почетку смејали песми, да би у једном тренутку француски продуцент рекао: „Људи, ово има толико шарма да то није нормално”.

ДАРА БУБАМАРА, певачица:
- Америка је у време новогодишњих празника нестварна и Милан и ја смо се у више наврата осећали као да смо на меденом месецу.

ИВИЦА ДАЧИЋ, потпредседник Владе Србије:
- Срби могу данас да се упитају да ли бисмо боље проšli да смо пропустили Турке, да није упуцао Фердинанд или да смо пустили Хитлера да прође.

ДУШАН МАРКОВИЋ ПАЛМА, градоначелник Јагодине:
- Кад сам био мали, тражио сам од тате да ми купи чоколаду. Кад ми не би купио, говорио би ми да је умро човек који прави чоколаде. Тако нешто може да се деси и Европској унији.

АНАБЕЛА БУКВА, певачица:
- Планирам да отворим један велики модни простор у коме ће сви моћи да се среде од главе до пете за свадбе, матуре, журке. То је нешто у чему се проналазим.

Милош Игњатовић ЗУМ

На Бадњи дан чекало се за посну храну

Набављани су бадњаци

Ко је могао купио је нешто и за печење

А после свега остале су празне тезге

И коске за кучиће

CREDY BANKA AD Крагујевац, 14.чланица Групе Нове КБМ из Марибора, банке са традицијом од 150 година, која од марта 2010. године шири пословање и на територију Србије, жели да запосли искусног кандидата у области правних и општих послова и расписује следећи:

КОНКУРС ЗА ПРИЈЕМ ДИРЕКТОРА СЕКТОРА ПРАВНИХ И ОПШТИХ ПОСЛОВА

Услови:

- Образовање – VII степен стручне спреме, завршен правни факултет
- Најмање 5 година радног искуства у струци
- Положен правосудни испит
- Способност да води и мотивише тим млађег особља
- Спремност за рад у Београду и Крагујевцу
- Возачка дозвола Б категорије
- Активно знање енглеског језика
- Уредност, поузданост, комуникативност и флексибилност
- Познавање рачунара (MS Office)

Пријаву уз ЕВРОПСКИ ФОРМАТ БИОГРАФИЈЕ (ЕУРОПЕАН ЦУРРИЦУЛУМ ВИТАЕ ФОРМАТ) са доказима о испуњавању услова (оригинале или оверене копије) доставити на адресу:

CREDY BANKA AD,
БУЛЕВАР УМЕТНОСТИ
2А 11070 НОВИ БЕОГРАД

Конкурс је отворен 7 дана од дана објављивања.

ЈАВНО СТАМБЕНО ПРЕДУЗЕЊЕ «КРАГУЈЕВАЦ»

ОБЈАВЉУЈЕ

О Г Л А С

О ДАВАЊУ У ЗАКУП СТАНОВА

на одређено време до 3 године

- Љубе Вучковића бр.4, површина 44,00 м²

- Љубише Богдановића бр.17, површина 42,00 м²

Почетна месечна цена за стан износи 249,00 дин/м².

Закупац сноси и трошкове осигурања.

Понуда се достављају у затвореној коверти са назнаком «Понуда за закуп стана» и то искључиво препорученом поштом на адресу ЈСП «Крагујевац», Николе Пашића бр.2.

Понуда треба да садржи:

- име и презиме,
- адресу,
- број телефона за контакт,
- податак о занимању, делатност,
- висина закупнине по м²
- број закупнина које се нуде унапред.

Физичко лице које се јавља на оглас за стан доставља писмену изјаву и доказ да не поседује стан на подручју града Крагујевца.

На основу чл. 10. став 1. а у вези са чл. 29. став 1. и 3. Закона о процени утицаја на животну средину („Сл. гласник Р. Србије“ број 135/04, 36/09) даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

Обавештава се јавност и заинтересовани органи и организације да је овај орган донео Решење да није потребна израда Студије о процени утицаја на животну средину пројекта складиштења електричног и електронског отпада у количини од 180 тона годишње, као и отпадних фотографских хемикалија из рентген кабинета у количини од 60 тона годишње, на к.п. 1518/4, КО Крагујевац, Град Крагујевац, на захтев носиоца пројекта предузећа „ЕКО-Метал“ д.о.о., а које је заведено под бројем 353-02-2239/2011-02.

Увид у донето Решење може се извршити у просторијама Министарства животне средине, рударства и просторног планирања, Омладинских бригада 1, канцеларија 653, свког радног дана од 11-14 часова у року од 10 дана од дана објављивања овог обавештења.

Зинтересована јавност и носилац пројекта могу изјавити жалбу Влади Србије на предметно Решење, путем овог органа, у року од 15 дана од дана објављивања огласа.

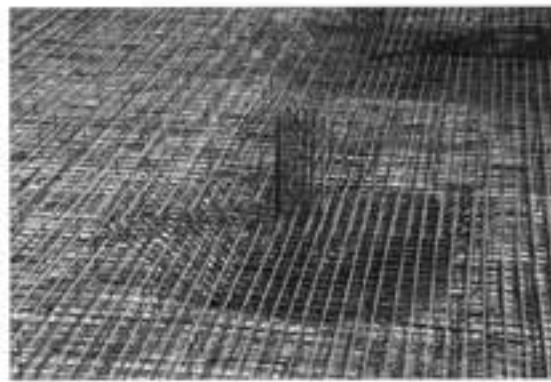
ПРОДАЈЕ ЗАВРШЕНЕ
СТАНОВЕ ПОВРШИНЕ
ОД 41м² ДО 60м²
/preko puta ATD-a/
НА ЛОКАЦИЈИ УЛ.ЗМАЈ
ЈОВИНА 45

УГОВАРА ПРОДАЈУ
СТАНОВА У ФАЗИ
ИЗГРАДЊЕ
Рок завршетка мај 2012 год
НА ЛОКАЦИЈИ У УЛ.
ЈАНКА VESELINOVIĆА
бр.82 удаљено од улице

ОБЈЕКТИ СУ
ИЗВЕДЕНИ ПО
ПРОПISУ У
ЦИЉУ ЗАШТИТЕ
ОД МОГУЋЕГ
ЗЕМЉОТРЕСА

ТЕЛЕФОНИ:
034/335-106
034/335-959

AGENCIJA ZA VOĐENJE
POSLOVNIH KNJIGA
mani
За правна
лица и предузетнике
BRZO - TAČNO - PROFESIONALNO
(034) 334 805
(064) 680 36 42
Karadordeva 17
LONČAR 17

ЦЕНТАР ЗА РЕЦИКЛАЖУ
ПРОФИТНИ ЦЕНТАР
КРАГУЈЕВАЦ

РЕОМАТ

Врши откуп:

Лима, отпадног гвожђа, обожених метала, папира, гуме и пластике у улицама Јована Ристића 25 а и Шафариковој 54 .

Информације на телефоне:
034 /334-194 , 034/501-475
062/8050540

Мали огласи

Продаја

ПРОДАЈЕМ шпорет на чврсто гориво „АЛФА 90А“. Фрезу 506 и приколицу за путнички аутомобил. Телефон: 587 334.

Издавање

ИЗДАЈЕМ – ПРОДАЈЕМ кафе бар 200квм + хала 250квм, погодна за складиштење и производњу. Објекат се налази на 10 километру ауто пута Крагујевац - Баточина, Никшићко брдо. Тел. 065-865-1210.

Услуге

МАТЕМАТИКА, механика, физика-сви узрасти. Часови у току зимског распуста и припремна настава за упис у Математичку гимназију (СМ) и полагање мале матуре. Студенти (припрема колоквијума и јануар 2012.). Пријемни (више и високе школе и факултети). Матурски. Такмичења. Телефони: 034 360 202, 063 77 11 002, Арсић.

MARKETING
Kragujevacke
telefoni 333-111
333-116

Прошло је тужних годину дана од како није са нама

Милутиновић Милан - Миланче

1931-2011.

Помен ће се одржати у суботу, 14. јануара 2012, у 12 часова на гробљу Бозман.

Породица Милутиновић

ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

ТВ ПРОГРАМ

од 12. до 18. јануара

Четвртак 12. јануар	Петак 13. јануар	Субота 14. јануар	Недеља 15. јануар	Понедељак 16. јануар	Уторак 17. јануар	Среда 18. јануар
<div style="background-color: #ccc; padding: 5px; text-align: center; font-weight: bold;">СТАЊЕ СТВАРИ</div> <p>20.00 Стање ствари</p> <p>07.00 Јутарњи програм</p> <p>09.00 Вести</p> <p>09.05 Непријатељ р. =</p> <p>10.00 Куолиница р.</p> <p>10.30 Путујуће приче р.</p> <p>11.00 Часни луди р. =</p> <p>11.45 Моја шанса р.</p> <p>12.00 Вести</p> <p>12.05 Куолиница р.</p> <p>12.35 Кућница у цвећу р.</p> <p>13.00 Непријатељ =</p> <p>14.00 Комунални сервис р.</p> <p>15.00 Цртани филм</p> <p>15.30 Кина-Пут змаја р.</p> <p>16.00 Вести</p> <p>16.05 Крајња сила р. =</p> <p>17.00 Мозаик</p> <p>18.00 Приче из књижевности</p> <p>18.30 Мобил Е</p> <p>18.50 Хит дана</p> <p>19.00 Хроника 1</p> <p>19.30 Цртани филм</p> <p>20.00 Стање ствари</p> <p>21.00 Крајња сила =</p> <p>22.00 Хроника 2</p> <p>22.30 Часни луди =</p> <p>23.30 Атлас</p> <p>00.00 Вести</p> <p>00.05 Хит дана</p> <p><small>наставка програма ТВ Крагујевац</small></p>	<div style="background-color: #ccc; padding: 5px; text-align: center; font-weight: bold;">ШУМАДИЈА</div> <p>17.00 Моја Шумадија</p> <p>07.00 Јутарњи програм</p> <p>09.00 Вести</p> <p>09.05 Непријатељ р. =</p> <p>10.00 Куолиница р.</p> <p>10.30 Приче из књижевности р.</p> <p>11.00 Часни луди р. =</p> <p>12.00 Вести</p> <p>12.05 Куолиница р.</p> <p>12.35 ABC шоу р.</p> <p>13.00 Непријатељ =</p> <p>14.00 Стање ствари р.</p> <p>15.00 Цртани филм</p> <p>15.30 Атлас р.</p> <p>16.00 Вести</p> <p>16.05 Крајња сила р. =</p> <p>17.00 Моја Шумадија</p> <p>18.00 Fashion files р.</p> <p>18.30 Мобил Е</p> <p>19.00 Хроника 1</p> <p>19.30 Цртани филм</p> <p>20.00 Раскрића</p> <p>20.30 Чувени атењати</p> <p>21.00 Крајња сила =</p> <p>22.00 Хроника 2</p> <p>22.30 Часни луди =</p> <p>23.30 Илузиониста</p> <p>00.00 Вести</p> <p>00.05 Хит дана</p> <p><small>наставка програма ТВ Крагујевац</small></p>	<div style="background-color: #ccc; padding: 5px; text-align: center; font-weight: bold;">DIONIA</div> <p>23.00 Дионија и жестоки</p> <p>08.45 Најава програма</p> <p>09.00 Вести</p> <p>09.05 Цртани филм</p> <p>09.35 Торзон р.</p> <p>10.00 Супертехнологије</p> <p>11.00 Нокаут р.</p> <p>11.30 Улови трофеј р.</p> <p>12.00 Вести</p> <p>12.05 Шумадијски праг</p> <p>12.30 Баточина р.</p> <p>13.00 Кућница у цвећу</p> <p>13.30 Fashion files</p> <p>14.00 Shopping avantura</p> <p>15.00 Дугометражни цртани филм</p> <p>16.00 Вести</p> <p>16.05 Сати =</p> <p>18.00 Нокаут</p> <p>18.30 Улови трофеј</p> <p>19.00 Хроника 1</p> <p>19.30 Цртани филм</p> <p>20.00 Стаклоно звоно</p> <p>20.30 Just for laughs</p> <p>21.00 Концерт РТК</p> <p>22.00 Хроника 2</p> <p>22.30 Култура</p> <p>23.00 Исповести опасног ума</p> <p>00.00 Вести</p> <p>01.00 Хит дана</p> <p><small>наставка програма ТВ Крагујевац</small></p>	<div style="background-color: #ccc; padding: 5px; text-align: center; font-weight: bold;">Cooltura</div> <p>22.30 Култура</p> <p>09.00 Вести</p> <p>09.05 Цртани филм</p> <p>09.35 Just for laughs р.</p> <p>10.00 Биографије познатих</p> <p>11.00 Кућница у цвећу</p> <p>11.30 Лек из природе</p> <p>12.00 Вести</p> <p>12.05 Шумадијски праг</p> <p>12.30 Драгушица</p> <p>13.00 Агро дневник</p> <p>13.30 Латинска Америка</p> <p>14.00 Саманте Браун</p> <p>14.00 Раднички Партизан (онлине кош. утакмице)</p> <p>16.00 Вести</p> <p>16.05 Сати =</p> <p>18.00 Нокаут</p> <p>18.30 Улови трофеј</p> <p>19.00 Хроника 1</p> <p>19.30 Цртани филм</p> <p>20.00 Стаклоно звоно</p> <p>20.30 Just for laughs</p> <p>21.00 Концерт РТК</p> <p>22.00 Хроника 2</p> <p>22.30 Култура</p> <p>23.00 Исповести опасног ума</p> <p>00.00 Вести</p> <p>01.00 Хит дана</p> <p><small>наставка програма ТВ Крагујевац</small></p>	<div style="background-color: #ccc; padding: 5px; text-align: center; font-weight: bold;">Јутарњи</div> <p>07.00 Јутарњи програм</p> <p>07.00 Јутарњи програм</p> <p>09.00 Вести</p> <p>09.05 Непријатељ р. =</p> <p>10.00 Куолиница р.</p> <p>10.30 Супер технологија р.</p> <p>11.00 Часни луди р. =</p> <p>11.55 Хит дана</p> <p>12.00 Вести</p> <p>12.05 Куолиница</p> <p>12.35 Стаклоно звоно р.</p> <p>13.00 Непријатељ =</p> <p>14.00 Шолинг авантура р.</p> <p>15.00 Цртани филм р.</p> <p>15.30 G.E.T. Report</p> <p>16.00 Вести</p> <p>16.05 Крајња сила р. =</p> <p>17.00 Мозаик</p> <p>18.00 Све о животињама</p> <p>18.30 Мобил Е</p> <p>18.45 Хит дана</p> <p>19.00 Хроника 1</p> <p>19.30 Спортски преглед</p> <p>20.00 Спортски програм</p> <p>21.00 Крајња сила =</p> <p>22.00 Хроника 2</p> <p>22.30 Часни луди =</p> <p>23.15 Спортски преглед</p> <p>23.30 G.E.T. Report</p> <p>00.00 Вести</p> <p>00.05 Хит дана</p> <p><small>наставка програма ТВ Крагујевац</small></p>	<div style="background-color: #ccc; padding: 5px; text-align: center; font-weight: bold;">Патрола 92</div> <p>20.00 Патрола 92</p> <p>07.00 Јутарњи програм</p> <p>09.00 Вести</p> <p>09.05 Непријатељ р. =</p> <p>10.00 Куолиница р.</p> <p>10.30 Све о животињама р.</p> <p>11.00 Часни луди р. =</p> <p>12.00 Вести</p> <p>12.05 Куолиница</p> <p>12.35 Агро дневник р.</p> <p>13.00 Непријатељ =</p> <p>14.00 Спортски програм р.</p> <p>15.00 Цртани филм р</p> <p>15.30 G.E.T. Report р.</p> <p>16.00 Вести</p> <p>16.05 Крајња сила р. =</p> <p>17.00 Мозаик</p> <p>18.00 Супер технологија</p> <p>19.00 Хроника 1</p> <p>19.30 Цртани филм</p> <p>20.00 Патрола 92</p> <p>20.30 Суграђани</p> <p>21.00 Крајња сила =</p> <p>22.00 Хроника 2</p> <p>22.30 Часни луди =</p> <p>23.30 Супертехнологије р.</p> <p>00.00 Вести</p> <p>00.05 Хит дана</p> <p><small>наставка програма ТВ Крагујевац</small></p>	<div style="background-color: #ccc; padding: 5px; text-align: center; font-weight: bold;">КОМУНАЛНИ СЕРВИС</div> <p>20.00 Комунални сервис</p> <p>07.00 Јутарњи програм</p> <p>09.00 Вести</p> <p>09.05 Непријатељ р. =</p> <p>10.00 Куолиница р.</p> <p>10.30 Супер технологија р.</p> <p>11.00 Часни луди р. =</p> <p>11.55 Хит дана</p> <p>12.00 Вести</p> <p>12.05 Куолиница</p> <p>12.35 Култура р.</p> <p>13.00 Непријатељ =</p> <p>14.00 Патрола 92 р.</p> <p>14.30 Суграђани р.</p> <p>15.00 Цртани филм р.</p> <p>15.30 Латинска Америка</p> <p>16.00 Саманте Браун р.</p> <p>16.00 Вести</p> <p>16.05 Крајња сила р. =</p> <p>17.00 Мозаик</p> <p>18.00 Путујуће приче</p> <p>18.30 Мобил Е</p> <p>18.45 Хит дана</p> <p>19.00 Хроника 1</p> <p>19.30 Цртани филм</p> <p>20.00 Комунални сервис</p> <p>21.00 Крајња сила =</p> <p>22.00 Хроника 2</p> <p>22.30 Часни луди =</p> <p>23.30 Кина-Пут змаја</p> <p>00.00 Вести</p> <p>00.05 Хит дана</p> <p><small>наставка програма ТВ Крагујевац</small></p>

■ филм □ серија

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ

www.rtk.co.rs

Izvod iz programa regionalne Televizije **Kanal 9**

OBJEKTIV 2 U 19.00
Pored ovog, svakog dana još dva izdanja najaktuelnijih vesti iz grada i regiona u 15.30 i 22.30

ТАЧНО U 09:00
Jutarnji matine, servisne informacije, dešavanja iz grada i regiona. Svakog radnog dana, TAČNO U 09:00!

PULS
Politički talk – show, autor Sonja Radošević, premijera petkom u 20.05, a repriza subotom u 14.00

ŠUMADIJSKA RAZGLEDNICA
Region na dlanu, sva aktuelna dešavanja iz regiona, premijera ponedeljkom 20.05h, repriza 12.30h

ARS ANTIKA
Antikviteti i umetničko stvaralaštvo u novom terminu nedeljom u 17.30

CASINO CLUB
Muzički talk - show, i dalje premijerno četvrtkom u 20.05, repriza petkom u 12.30

SPAJALICA
Kratka forma, spaja javne ličnosti kroz različite teme radnim danima u 07.10, 08.10, 11.10, 12.10, 18.15, 20.00 i 23.00

FLASH
Kulturni show biz magazine u "novom ruhu" i novim terminima 10.00, 16.00, 18.00, 22.00, 00.00

K9 NEDELJOM
Provedite nedeljno popodne uz bogat zabavni sadržaj – muzika, film, moda, sport, kultura, uz zanimljive goste iz regiona. nedeljom od 16.00 h

SERIJSKI PROGRAM

„Moje tri sestre“ (Nova TV novela na programu TV Kanal 9...) premijera radnim danima u 16.15, repriza narednog dana u 10.15

„Nemi svedok“ (Bi Bi Sijeva kriminalistička serija) Premijera radnim danima u 23. 10, repriza narednog dana u 17.10

„Robin Hud“ (Bi Bi Sijeva serija) radnim danima u 21. 00

FILMSKI PROGRAM

„Nista licno “ - Subota 00.00
„Ažami “ - Nedelja 23.00

Dok vi nas gledate, mi vas slušamo!

Regionalna Televizija Kanal 9 tel./faks (034) 331-509 marketing (034) 337-667

СКАНДИНАВКА

111	ОШТРАКА (лат.)	ВРСТА РЕКА (мн.)	ПРОЈЕДИ ЗМЕЈ КОЈИ ДЕЛИСТОРИ	РАВИНА ИЗУВРШИНА	ИМЕ ЗВО НИСАРА АДРИЈА	МАТЕ СПОРТСКА ЛЕДНИ ИЛИЦЕ	ИЗУВРШ СТОРО	НАСА БРЕГЦИ ВАРЕЛА ГЛУМИЦА САТРИНА
УПОРАИ								
НЕВОДАИ							ЗЕМЉИЦА ПРИЈЕМНО МАЛИ	
КАРА, ВЕДНИ ЛОВ								
ГРАД У СРЕМУ					СЛУМБКА ЛИЦЕ			
					НАКОД У ИЗУВРШИ			
НАНИИ						АКАДЕМИЈА ИЛИЦА		
						ОИЈАН ЗЕЛЕНА		
СЛОВИ				АУТОМО- БИЛ АУТО	КОШАРКАШ ИВАИ			
САСТАВИИ ВЕДИИ		ПРЕДЛОГ ИЗЛОЖБЕНИ НАПРАВЕ ЗА СТЕЖАИ						
НИВЕСАИ			РЕЧНИ ПРИ, ВЕЉИЦИ					
			НЕСТО ИЛИ ТАМОВИКА					
ВРСТА (ПОТ КОРИТО ОТОВА)						СИМБОЛ		
						МАРИТОРИЈА		
ЦЕЛОКОМО						ВЕЖИ, СРЕД		
						ВРЕТАИ ПРЕ		
ИЗЛОЖИИ ИЗРЕИ								
ТЕОРИЈА ИЛИНА								
У И И СЛОБО АДРИЈА			ИМЕНА ИЛИ УВАЖИВА ОПЕРАТИВ- НИ СИСТЕМ					УЗВИК ИЛИЦА ИЛИНА
	ВОТОР			ТЕМНИ РАТУРА	УСАМЛЕН			
	ИЛИ				ИСТИ			
ДОПРИ ЖИТИ КОСТА ТАИ								

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1										■			
2									■				
3												■	
4											■		
5						■	■						
6				■				■					
7									■			■	
8		■			■								■
9	■							■					
10						■							
11										■			
12			■					■			■		
13											■		
14							■						■
15								■					
16									■				
17				■									
18					■								

ВОДОРАВНО: 1. Обновити, побољшати - Врста орла, 2. Дремајући провести неко време - Посуда јајастог облика, 3. Сматрати једно друго својом - Ампер (озн.), 4. С муком се носити с нечим - Символ за астатин, 5. Поприште, борилиште - Залив (мн.), 6. Жега, припека - Америчка кошаркашка лига (скр.) - Ђубасти голуб, 7. Врста биљке, матруна (лат.) (мн.) - Лична заменица - Алт (скр.), 8. Карат (скр.) - Ауто-ознака за Ваљево - Насип поред пута, 9. Женско име - Морски плачкаши, пирати, 10. Земљорадник - Широка улица с дрворедом, 11. Старија италијанска глумица - Сукино, 12. Предлог - Допусна реч, поред свега - Ауто-ознака за Никшић - Именица (скр.), 13. Старија шведска глумица - Наш предлог, 14. Необрађивано земљиште обрасло травом - Град у Француској, 15. Опумоћени изасланик (мн.) - Арапски трговачки једрењак, 16. Десети део нечега (мн.) - Кисело пиће од јечменог слада, 17. Завршетак музичког става - Уводити новотарије, 18. Индијски књижевник, Прем - Алкалоид из корена једића.

УСПРАВНО: 1. Доњи део предмета, подножје - Лице које разгледа, прегледач, 2. Одвар чај - Манастир на Фрушкој Гори, 3. Утврђивати тачност чега - Амерички проналазач, Томас Алва, 4. Део неке теорије - Уморити радећи - Динар (озн.), 5. Врста биљке, красулак (бот.) - Вршити трепанацију, 6. Мера за елект. снагу - Инсект, кукач - Такса за употребу ваге, 7. Град у Русији - Алексије одмила - Старица - Калуђер, 8. Шкртац, тврдица (тур.) - Река у Украјини - Символ за радон - Узвик за скретање пажње, 9. Исток (скр.) - Име научника Њутна - Средњевек, босански намесник - Символ за индијум, 10. Осетити себе - Главни град Гвинеје, 11. Потпуно, без остатка - Јапанско острво - Ливада која се не коси, 12. Узвик негодовања - Име тенисерке Ивановић - Употребљавати арапске речи у говору, 13. Лице које плаћа, платилац - Врста филма - Град у Египту.

СУДОКУ

НИВО ТЕЖИНЕ: средњи							НИВО ТЕЖИНЕ: средњи								
9		5	7	2		1	8	4	3				4	8	
4	8	7	1		5	3		2	7	8	5	4	1	2	3
		9	8			1			6		3	5			
									7	8			1	5	
				6		9		8	9	8		1			
				1		8		7			9	3		2	
				2	1	6	5		1		8	9			2
		3	6					7				6		8	4
		5		3				6	8	2					1

РЕШЕЊА ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

СКАНДИНАВКА: све, поп, рерна, е, о, оји, оч, ђаскати, нуредин, угајити, дамаск, гнома, ит, р, ортодрома, осе, адамов, овоцит, љ, шр, спа, жуборити, акустична, гитара, алерт, еноли, аво, титонист, ди, књаз, ићан, еони, поени, госпин, три, ар, аут, стимулатори, псалтир, адонис.

ШЕСТОСМЕРКА: зимски распуст.

МАТЕМАТИКА ЗА КЛИНЦЕ: 7+6-5-4-3-2-1=0

СУДОКУ: а) 378-925-416, 145-736-928, 269-814-573, 753-289-164, 892-461-357, 416-357-892, 984-172-635, 637-598-241, 521-643-789, б) 762-489-351, 198-352-746, 534-761-298, 659-248-137, 847-513-629, 213-697-584, 321-874-965, 476-925-813, 985-136-472, в) 543-729-861, 921-846-735, 687-531-924, 298-317-546, 435-682-179, 716-954-283, 852-493-617, 174-265-398, 369-178-452.

СТРЕЉАШТВО

Милутин на прагу репрезентације

ПРВО место освојено на турниру у словеначком Трзину, са резултатом од 596 кругова у гађању стандардном ваздушном пушком, одлична је увертира пред предстојећа репрезентативна такмичења крагујевачког стрелца Милутина Стефановића.

Већ дуже време Милутинова форма је у успону, па је за очекивати да, ако настави овим темпом, себе сврста међу чланове најбоље српске селекције.

Опет пут Словеније

СТРЕЛЦИ Стеван Плетикосић, Милутин Стефановић и Олга Тодоровић учествоваће овог викенда, 14. и 15. јануара, на међународном турниру у Марибору у дисциплини стандардна ваздушна пушка.

Веома нам је важно да Милутин и Олга добро пуцају како би се наметнули селектору Максимовићу, јер, рачунамо, Степа је већ сигуран кандидат - каже очи овог значајног такмичења за крагујевачке стрелце тренер Александар Пауковић.

С. М. С.

ФУТСАЛ

Студенти на окупу

ШАМПИОН у фудзалу, крагујевачка екипа Економица, прекјуче је почела са припремама. У премијерној овогодишњој прозивци тренеру Ивану Божовићу одавали су се сви играчи на које руководство рачуна у наставку такмичења Прве фудзал лиге. Први део припрема "студенти" ће одрадити у спорској дворани "Језеро", где ће првенствено радити на стицању кондиције и увежбавању неких тактичких детаља.

Специфичност ових припрема, истичу у клубу, јесте то што екипа неће бити у комплетном саставу у наредних месец дана, колико је остало до почетка првенства. Крајем јануара, репрезентативци из нашег састава одлазе на завршне припреме националног тима уочи најважнијег такмичења, првенства Европе у Хрватској, које почиње 30. јануара и трајаће до 14. фебруара

Зато је предвиђено је да се првој екипи прикључи неколико играча другог тима, као и фудбалери за чије услуге је заинтересован Економица. Тим ће поново бити комплетан уочи почетка пролећног дела првенства, крајем фебруара, када ће се на старту састати са београдским Марбом, у утакмици која би, по мишљењу многих, већ тада могла да реши питање будућег шампиона.

С. М. С.

РУКОМЕТ

ЖРК РАДНИЧКИ ЛЕПЕНИЦА КГ

2011. као ниједна

РУКОМЕТАШИЦЕ Радничког Лепенице КГ окончале су наступ у прошлој, најуспешнијој години у својој историји, још једном победом. На свом терену Крагујевчанке су, 28. децембра, савладале нишки Наисус са 24:23. Тешко, али заслужено.

Пред њима је тада било месец дана првенствене паузе, са тим да до почетка пролећног дела, сад у недељу, 15. јануара, одиграју заос-

СУПЕР ЛИГА (Ж)				
10. КОЛО: Раднички Лепеница КГ - Наиса 24:23, Нопал - Јагодина 25:28, Чачак - Раднички 19:26, Црвена звезда - Зајечар 25:37, Књаз Милош - Макс спорт 26:24. Слободан је био Железничар.				
Зајечар	7	7	0	0 249:152 14
Јагодина	9	6	1	2 239:201 13
Раднички Леп.	9	6	1	2 201:180 13
Црвена звезда	9	4	3	2 237:238 11
Књаз Милош	9	5	0	4 254:263 10
Нопал	8	4	1	3 239:233 9
Наиса	9	4	1	4 228:237 9
Раднички	9	3	0	6 221:230 6
Чачак	9	2	1	6 188:242 5
Макс спорт	9	2	0	7 196:224 4
Железничар	9	1	0	8 192:244 2
Цепелин	0	0	0	0:0 0

Други део првенства креће од 29. јануара 2012.

тали сусрет са неприкосновеним Зајечаром.

Први радни викенд, 4/5. фебруар, "тигрице" прескачу, јер је Цепелин одустао од даљег такмичења, па их премијера очекује тек 11. дана следећег месеца.

В. У. К.

ОДБОЈКА

ВИНЕР ШТЕДИШЕ ЛИГЕ

Прво, па дерби

ПРЕКО потребна пауза, нешто због утакмицама пренатрпаног децембра, више због пада квалитета игара одбојкаша Радничког Креди банке је прошла. За викенд се наставља првенство Србије утакмицама 12. кола, а крагујевачки састав ће овогодишњу премијеру имати на „врџућем“ терену у новосадском „СПЕНС-у“. Наиме, игра се дерби са Војводином, која је дужник „црвенима“ из првог дела сезоне, када је однела бодове из „Језера“ победом у тај брегу.

Остали парови су: Железничар - Партизан, Јединство - Рибница, Клек - Црвена звезда и Спартак - Млади радник.

М. М.

БОЖИЋНИ ТУРНИР

Данас финале

Међуокружни одбојкашки савез Крагујевца и ове године, ићи ћу за редом, организује „Божични турнир“ за девојчице пионерског узраста, рођене 1998. и млађе. Учесћују екипе из Крагујевца, Чачка, Београда и других места из околине.

Такмичење је почело у уторак, а завршава се данас утакмицама за медаље. Сусрет за треће место одиграће се у 14.30, а финале је заказано за 16 сати у сали Основне школе „Светислав Сремчевић“.

Пише Саша М. Соковић

Ако се нека играчица издвојила својим учинком у никад бољој сезони Женског кошаркашког клуба Раднички, онда је то бек Александра Катић. Њене заслуге високом прволигашком пласману овог клуба у јесњој полусезони, шестом месту, толике су да се, не испуштајући из вида ни помоћ саиграчица, мирне душе може рећи да је она „пола тима“. Најмање. Најфикаснија је кошаркашица Прве „А“ лиге, са просеком од готово 24 кошева по утакмици, прави вођа на терену, покретач свих акција и најодважнији члан, који хладнокрвно на

АЛЕКСАНДРА КАТИЋ, ПРЕДВОДНИЦА КОШАРКАШИЦА РАДНИЧКОГ

Црвени пројектил

себе преузима одговорност у најтежим тренуцима.

Рођена Инђија, 25-годишњакиња, где је и направила прве кошаркашке кораке у друштву све сајамских девака, као једина девојчица у тиму, у наш град је стигла пре три године из београдског Вождовца у коме је провела пет сезона. Овде се баш одомаћила и како сама каже:

- Осећам се као код куће. И боље. Сви су много пријатнији него у Војводици, о Београду и да не причам.

Истина. Зато је, онако вредну и

предану, са израженом жељом да постане врхунска играчица, можете често видети како трчкара Шумарицама, поврх клупских тренинга.

- Мислим да сам доста напредовала. Па, ето, ово није само највећи успех Радничког, него и мој лични. Претходних сезона ми је

КРАГУЈЕВАЧКА ЛЕКЦИЈА НЕКАДАШЊЕМ ПРВАКУ ЕВРОПЕ

КОШАРКА

ЦИБОНА - РАДНИЧКИ 81:87

Хеа, хеа...

ЗАГРЕБ - Хала: МЦ „Дражен Петровић“. Гледалаца: 2.000. Судије: Обрадовић, Зурајковић и Биједић (БиХ). Резултат по четвртинама: 15:27, 22:15, 22:19, 22:26.

ЦИБОНА: Кус 19, Сујон 4, Зуйчић, Барбур 13, Рудеж 18, Марчинковић, Розић 16, Харџер, Крстаничић, Жикић 7, Ел Амин 4, Ковачевић.

РАДНИЧКИ: Павковић 12, Синовец 6, Милосављевић, Сајмон 26, Марковић 1, Гадефорс, Брајић 9, Вуксановић, Скојић 31, Мијајковић, Стојакић, Бакић 2.

УТАКМИЦА као из удбеника. Раднички је најзад на гостовању одиграо сигурно у сусрету са великим ривалом, од почетка контролисао двојој и што је још важније - резултат. Краткотрајни

прекид победоносне серије у сусрету са Макабијем већ је заборављен и надомештен на најбољи могући начин. Победа у Драженовом дому вишеструко је значајна и корисна. Најпре за самоувере-

недостајало искуство и физичка снага, те сам доста тренирала сама и са мојим добрим пријатељем, или да кажем менаџером. И очигледно да је то уродило плодом. Добила сам на психичкој основи, што ми је донело додатну дозу самопоуздања. И то је то. Све се склопило, у животној сам форми - најкраћа је „формула“ успеха по Катићевој.

Скромна девојка специфичног шута, несумњиво све више привлачи пажњу јавности, само не оне коју прижељкује. Као спортиста, са трибина. „Па ко још гледа женску кошарку“, тврди и додаје:

- Једино београдски Партизан има пристојну гледаност. У свим осталим срединама ситуација је просто катастрофална.

Мислим да би томе допринела мало боља реклама или разговор са навијачима и њихово укључивање, с обзиром да смо се на последњој утакмици прошле сезоне против Радивоја Кораћа, када смо имале подршку само једног бубњара, заиста сјајно осећале.

Ако треба, што да не, да и ми, из свог цепа, платимо, само да нас подрже и направе атмосферу. То нама спортистима толико много значи.

Уф, плаћена публика. Ко да се ради о неком ТВ шоу.

Е, ако је не гледају, онда нека о њој макар читају, у овим новинама. Лако је могуће да у блиској бу-

дућности постигнути резултати донекле промене „стечене навике“ и побуде пажњу Крагујевчана. Ред је. Заслужиле су то „црвене“.

Међутим, како свако добро са собом носи и своје лоше стране, тако је и Александарин останак у Радничком, сјајним издањима, доведен у питање. Или није...

- Тренутно нема никаквих конкретних понуда. Не бих ни хтела тек тако да одем из Радничког. Заиста су ме коректно примили, а и заводела сам ову средину. Једино, можда, ако би дошао какав примамљив позив из иностранства.

Циљ ми је, иначе, да играм у неком страном клубу. Мислим да имам квалитет за Европу.

А та Европа је...

- Рецимо, Шпанија. Мада, може и Шведска, Немачка... Ма, свеједно је. Само да буде неки инострани клуб - искрена је.

Не недостаје јој мотива, дакле, а идола нема, јер, рече, ако их претигне на кога ће се угледати. Стварно.

А на констатацију да би, ако овако настави, могла и до националног дреса, Александра одговара громким смехом.

- Ха, ха, ха... Може, када би се реално бирали репрезентативци. Обично су то кандидати који играју Јадранску лигу, или кошаркашице које су биле таленти у млађим категоријама и остале на том степену напретка.

КАКАВ РОЂЕНДАН

И торта и бодови

На најлепши моћући начин тренер Радничкој Мирослав Николић прославио је 56. рођендан у Загребу. Најпре је пре ушакмице од главног тренера хрватске првенственице Милана Бандића добио торту, а од клуба домаћина цвеће. Ипак, најрадоснији је био после поклона својих играча, на крају ушакмице.

Хтео бих да се захвалим домаћину на лејом тесту, честитали су нам свима Божић, а мени рођендан. Као и до сада, дочекани смо на најбољи моћући начин.

Ушакмицу смо одиграли веома добро и њој живољиво, ја се извесне грешке нису одразиле на крајњи резултат. Форма нам је у ујоноу, све смо бољи, шу су и њојачања, њириљчак са конкуренцијом за шесто место смо ухваћили и добићемо се, ја иша буде - рекао је Николић после меча.

ност играча, а затим као остварена предност у односу на вероватног ривала у борби за место које води у Европу, јер су "црвени" у Крагујевцу поражен од Загрепчана са 94:98.

Увод је био више него добар. Сигуран шут, одлична одбрана, брзе контре, па је предност од 12 поена разлике на првом одмору донела самоувереност и сигурност Крагујевчанима. Повратак Павковића донео је преко потребну стрпљивост у игри, што је још један квалитет више у односу на раније партије. Ипак, "цибоси" су кренули у јуриш у наставку, дошли до 35:38, али прекинуо их је Николић тајм-аутом, који је донео поновно преузимање иницијативе.

Још једном је домаћин, овога пута у трећој четвртини, покушао да преокрене резултат, на кратко му је то и успело - 48:44, али Мута и наши играчи нису се дали. Одговорност у реализацији преу-

зео је Скот, лагано али сигурно пуно кош ривала, придружио му се и хладнокрвни Братић, па је предност убрзо враћена. Искуство Павковића донело је превагу у финишу, најпре прецизним шутевима са линије слободних бацања, а затим и разигравањем саиграча. Цену јурњава за резултатом са по пет личних грешака платили су Жижић, Сутон и Харпер половином последњег дела, те је победник тада и био одлучен.

Велики тријумф, први у Загребу над Цибоном, али и хрватским екипама уопште, донео је прави амбијент пред још један значајан сусрет. У суботу у "Језеро" долази Партизан - самим тим никаква даља најава није потребна.

М. М.

НИЈЕ КАД ЈЕ, НЕГО...

Измене у распореду

БОРД АБА лиге, одмах после новогодишњих празника, донео је одлуку о промени распореда одигравања утакмица у наредном периоду, па се чак седам кола, од 15. до 22, неће играти по унапред утврђеном редоследу.

Што се тиче Радничког, први наредни меч биће му са Партизаном у Крагујевцу, 14. јануара, затим 21. иде у Подгорицу, а 28. и 31. дочекује Хемофарм, односно Широки. Фебруар се отвара још једном утакмицом у "Језеру", 4. долази Звезда, седам дана касније следи пут Цедевита у Загреб, а после финалног турнира Купа "Радиојоја Кораћа", 25. долази Олимпија. Последњих пет кола игра се у темпу уторак-субота током марта.

М. М.

ЕВРО ПОЈАЧАЊА - МАРЈАНОВИЋ И ВУКСАНОВИЋ

Јуриш на Европу и титуле

ДРУГАЧИЈЕ се никако не могу објаснити кадровске промене настале за време празника, осим повећањем апетита крагујевачког клуба, а то су управо настојања да се у овој сезони иступи корак даље у односу на претходне и обезбеди европски наступ. Наравно, висок пласман, макар финале, циљ је и у домаћем првенству.

Велико појачање стигло је управо пред утакмицу са Цибоном. У Раднички је, на позајмицу, до краја сезоне пристигао Бобан Марјановић, репрезентативац Србије који игра на месту центра, висок 222 сантиметра и стар 24 године. Професионалну каријеру почео је у Хемофарму, а без већег успеха наступао је за ЦСКА, Жалгирис и Нижњи Новгород.

Неколико дана пред Нову годину верност на исти период "оверио" је и Владимир Вуксановић, који је већ одиграо једну сезону у саставу крагујевачког лигаша, премојерну у Јадранској лиги. Подсетимо, ради се о кошаркашу чија је позиција крилни центар, висине 207 сантиметара и 33 године старости.

Одмах потом из клуба је отишао крилни играч Урош Лучић, као трећи у току сезоне, очигледно неоправдавши очекивања стручног штаба. До краја пролећног дела наступаће за Крку из Новог Места, екипу чији је члан био и пре две године.

М. М.

АЛПИНИЗАМ

На крајњи југ

ДРАГАН Јововић, познати овдашњи предузетник и алпиниста, у саставу руске експедиције кренуо је 1. јануара у поход на скијама ка Јужном полу. Полазна тачка био је чилеански град Пунта Арена, а све је намењено прослави стогодишњице првог освајања Јужног пола, од стране Норвежанина Роалда Амундсена.

Иначе, ова експедиција сматра се изузетно тешком и дуготрајном, при којој се температура мења из сата у сат, а максимално достиже минус 20 степени. Уколико успе у својој намери, Јововић ће на Јужни пол побости заставу града Крагујевца, коју му је пред полазак предао члан Градског већа за омладину, спорт и туризам, Бранко Крмановић, те свог Алпинистичког клуба, Републике Србије и Таково осигурања.

В. У. К.

СКИЈАЊЕ

Поен по поен

ЈЕДАН од најбољих резултата у каријери, што се тиче бодовног учинка, остварила је Невена Игњатовић на слабомској ФИС трци у немачком зимском спортском центру Гечену. Забележила је пет поена са заостатком за победницом од једне секунде и 49 стотинки, што је вредело 19,05 поена.

Ипак, у најјачој конкуренцији није се прославила. Трку за Светски куп на загревачком Сљемену отпочела је квалификацијама за прву војњу, али није успела да уђе у конкуренцију за борбу за пласман.

М. М.

АТЛЕТИКА

Тренинзи пуном паром

ОДМАХ након празника атлетичари су кренули са припремама. Као и протеклих година, потенцијални репрезентативни кандидати за учешће на Европском првенству, односно Светском јуниорском шампионату, те Евро кросу 2013, припремају се већ данима на црногорском приморју, у Бару и Улцињу, од 4. до 15. јануара. Позив селектора Драгише Кузмановића добила су и тројица представника Радничког, Милош Савић, Дарко Живановић и његов тренер Власта Стевановић.

Кандидати за Олимпијске игре у Лондону, међу којима је и чланица "црвених" Биљана Топић, спремају се у Јужноафричкој републици, одакле су се пре неки дан вратили у Србију.

В. У. К.

Физиотерапеуткиња

Иако јој бављење кошарком одузима и превише времена, Александри Кајић ипак није засметало да недавно дипломира у Земуну за физиотерапеуткињу. Ипак, због сталних обавеза према клубу, за сада се није определила да стажира у некој од фирми. Ни прилика да на терену примени своју вештину није било, али... - Често ме на припремама саиграчице моле да их измасирам. Кажу да то најбоље радим - хвали се Александра.

Када би се радило другачије, верујем да би имали далеко више успеха на такмичењима. Лично, после оваквог учинка у првенству, најмање што очекујем јесте да се нађем бар на ширем списку селектора. Али, и то је заиста тешко.

Како, бре? Значи ништа "не кошта" вансеријски кошгетерски осећај, максимална посвећеност, квалитет, не само статистички, већ и голим око видљив. Е, Србијоооо...

Још кад нам Александра појасни да се, на пример, против Звезде у Београду, иако су на крају стале на минус шест поена, нису ни надале да могу да победе, јер, шта ми мислимо, па судије су чак по истеку утакмице критиковане што су изгубиле са тако мало разлике. То је морало да буде убедљивије, 20-так и више поена. Па знате, то је Звезда...

Него, да се манемо ружних ст-

вари. Онолико их је, на сваком кораку, да би за сигурно упропастиле овај текст.

Следи питање које се, после овакве јесене, само по себи намеће. Докле може Раднички у првенству?

- Тешко је на то одговорити, видећемо.

Досадашњи резултат је одраз добро одрађених припрема, али и другачијег начина рада са новим тренером, Дарком Јаковљевићем. Он нам је у игру додао сегмент искуства који нам је недостајао са претходним млађим тренером, а преломна утакмица је била против Старе Пазове, коју смо такође убедљиво добили, када нас је предводила крагујевачка легендарна кошаркашица Весна Деспотовић. Са новим системом

рада и тим ситницима, добили смо на ефикасности и постали клуб кога се свако у Првој лиги прибојава.

Томе смо, свакако, допринеле и ми, играчице, нашој вољом, упорношћу... Једини проблем тренутно нам је то што имамо мали фонд играчица, нас шест-седам, и још неколико изразито младих првотимки, 1994. и 1995. годишта.

У сваком случају, код себе нема намеру нешто да мења, сем на боље. Ако се уопште може боље од тридесетак кошера по утакмици. Говори да је још као мала, када би је родитељи нешто наљутили, знала да изађе напоље и по пет сати убацује лопту у кош.

До плеј-офа, ако се може

ВЕЋ од ове суботе, кошаркашице Радничког у хали Парк наставаљају првенствено такмичење. Ривал им је зрењански Пролетер, а у клубу очекују нову победу.

Циљ је да се у пролећном делу остваре још три-четири победе и тиме у евентуалном плеј-ауту обезбеди останак, али није искључено да се, уколико наставе са оваквим играма, како истичу људи из управе, нађу и у плеј-офу. Зашто да не?

Разговарао Милутин Марковић

ИНТЕРВЈУ: ДРАГАН ЂОРЂЕВИЋ

Врло брзо протекао је кратак зимски одмор за српску клупску одбојкашку елиту. Мотори су већ упаљени и креће се у одлучујуће битке. Двоструки шампион државе, додуше некадашњи, приказао је два лица у јесењем делу, једно сјајно и друго анемично. Учинак је, када би се у обзир узела очекивања пред почетак сезоне, може се рећи, више позитиван. Проблеми у састављању екипе били су велики, финансијски још већи, па се рачунало на мање него што је остварено. У првенству Раднички је први на табели, док београдска Црвена звезда има четири бода, али и две утакмице мањка.

Све у свему, позиција пред финиш лиге, и потоњи плеј-оф, више је него задовољавајућа. Међутим, мрља на солидну сезону остављена је у њеном финишу испадањем из Челинца, а још више из трке за домаћи Куп. Оцену и коментар досадашњег тока сезоне потражили смо од најодговорнијег за резултат - тренера Драгана Ђорђевића.

Сигурно је да сам задовољан после 11 одиграних кола, највише местом на табели. На старту смо имали проблема, боље рећи киксирани смо резултатски на домаћем терену у сусретима са Црвеном звездом и Војводином, али смо све остале мечеве добили. Одиграли смо један од најбољих периода од када сам овде и постигли више него што сам очекивао.

И даље смо у трци за сам врх првенствене табеле, што сматрам успехом. Имамо добру серију и током паузе радимо на томе да се она настави.

Јесењи део обележили су један изразити скок и касније, у де-

Хајде да се радујемо заједно

Одличну сезону, морам рећи и неочекивано добру, покварио је њен завршетак испадањем из Купа Србије. Но, нема предаје, настављамо са борбама у шампионату до краја, надам се уз много већу подршку нама неопходне публике - каже први стратег одбојкаша Радничког Креди банке

цембру, пад форме. Разлози су...

- Касно смо формирали екипу, Радевић је дошао месец, Ђорђевић седам дана пред почетак првенства, а Немет се укључио у трећем колу. Мађар се доста тешко уклапао у овај систем рада, за њега веома квалитетан, па није долазило до праве сарадње са саиграчима. Он никада није овако тренирао и то се осетило на његовој

игри. Дошао је из лиге која је неупоредиво мање квалитетна, а игра на веома значајном месту, па је доста ствари шкрипало. На то су се надовезали здравствени и приватни проблеми „староседелаца“. Уводни део смо у великом делу због тога одиграли слабије.

Ипак, од Железничара смо почели добро и направили веома успешну серију. Неколико утакмица смо преокренули у своју корист, најбитнија је она са Звездом у Београду, дакле држали ниво форме на највишем могућем. Зато сматрам да је полусезона у шампионату сасвим добра, можда и нешто више од тога.

Следио је њен неочекивано лош завршетак. У међународном такмичењу стало се на самом старту, а у домаћем Купу испуштен је већ виђени фајнал фор.

- Јесте да смо у Крагујевцу одиграли веома добро против Префаксиса, али Белгијанци су искусна и квалитетна екипа. С друге стране, сала у Менену је мала, публика ствара атмосферу на коју ми, на жалост, нисмо навикли, те је коначан исход такав какав је.

Уз то, због дугог пута закаснили смо на вечерњи тренинг пред утакмицу, ушли нервозно у меч, направили неколико грешака, а како су и судије биле од почетка на њиховој страни, тешко да би

смо их добили и да смо одиграли много боље.

Највеће разочарање је, ипак, пораз од Рибнице у четвртфиналу Купа. Како је дошло до пропуштања шансе да се стигне на домаћем трофеју?

- То јесте велики неуспех за Раднички. Сви смо планирали, и ја такође, да одемо на финални турнир. Двомеч смо изгубили већ у Краљеву, у првој утакмици, када нисмо освојили ни сет. Играли смо без првог либера Пантелића, Опачића, оба коректора била су ровита, а све је последица дугог путовања из Белгије. Момци су се борили колико су могли, покушали да освоје барем сет који би нам умногоме помогао у реваншу, међутим није се могло. Рибница је пружица најбољу партију у сезони, па је пораз био неизбежан. У Крагујевцу нисмо успели да се опоравимо и све се завршило неповољно по нас.

После периода добре игре увек долази до пада, а нама је жао што

ОД ЧЕТВРТКА ДО ЧЕТВРТКА

ЧЕТВРТАК

ОДБОЈКА: Божићни турнир јуниорки, утакмица за треће место и финале, сала ОШ „Стјанислав Сремчевић“ (14.30 - 16.00)

СУБОТА

КОШАРКА (Ж): Раднички - Пролетер (Зрењанин), хала „Парк“ (16.00)

КОШАРКА: Раднички - Партизан (Београд), хала „Језеро“ (19.00)

ФУДБАЛ

РАДНИЧКИ КРЕЋЕ СА ПРИПРЕМАМА

Прозивка у недељу

НЕДЕЉА, 15. јануар, означаће нови почетак фудбалера Радничког 1923. За тај дан, наиме, шеф стручног штаба Славенко Кузељевић заказао је прозивку играча, у 13 часова, пред старт припрема за пролећни део надметања у Супер лиги Србије, који ће уследити сутрадан.

Предвиђено је да „црвени“ први део припрема обаве на „Чика Дачи“, а 4. фебруара се преселе у Анталију. До поласка у турско летовалиште, Крагујевчани ће имати и неколико контролних утакмица, а за сада се зна термин једне, 28. јануар, против белешевачке Победе.

И у Турској, где ће се налазити бројни европски клубови, наши фудбалери, поред базичних припрема, одиграће десетак сусрета. Два ривала су већ уговорена, Раднички из Букурешта и руски прволигаш Краснодар.

Генералну проверу пред премијерни пролећни дуел, са Војводином на „Чика Дачи“, Раднички ће имати 25. или 26. фебруара са комшијском Јагодином.

В. У. К.

КАДРОВИСАЊЕ У РЕДОВИМА „ЦРВЕНИХ“

Костић на вратима

ОДАВНО није тајна да је млади репрезентативац Србије, левокрилни нападач Радничког 1923 Филип Костић на мети бројних клубова из иностранства, те да је најближи одласку из редова „црвених“. Чека се на званичну понуду, а њу би требало да упуте Андерлехт, Гронинген, Удинезе, Порто, Тотен-

хем... или неко наредни, такође наводно заинтересован за овог 19-годишњака.

Међутим, интересовања, изгледа, има и за још неке првотимце, најбоље током јесење полусезоне. Помињу се штопер Милош Тинтор, први стрелац домаћег шампионата Дарко Спалевић, омладински репрезентативац Иван Петровић, те везни играч Стефан Недовић и нападач Станислав Милошковић.

Иако још нико није најавио одлазак, директор Крагујевчана Жарко Павловић казао је да сви ови играчи, па и други, имају ва-

ФСС РЕДОМ КАЖЊАВА

Појачања - по уплати

ДИСЦИПЛИНСКА комисија Фудбалског савеза Србије донела је одлуку о забрани регистровања играча за одређени број клубова Супер и Прве лиге Србије. Основ је неиспуњавање обавеза тих екипа према другим, или према играчима, тренерима... као и неизвршавање коначних одлука надлежних органа Савеза.

Тако су се у најјачем рангу, сем Партизана и Хајдука из Куле, на листи „привремено спречених“ нашли сви клубови, па и Раднички 1923. Његов „грех“

МИЛОШ ТИНТОР, ДАРКО СПАЛЕВИЋ

ФИЛИП КОСТИЋ

ИВАН ПЕТРОВИЋ, ЛЕСТА МИЛОШКОВИЋ

је у томе што још увек, на рачун ФСС-а, није уплатио новчану суму од 100 хиљада динара одређену као казну за употребу пиротехничких средстава од стране његових навјача на утакмицама у Новом Пазару и на Маракани. Уз то, Црвена звезда потражује одштету за поломљене столице на свом стадиону.

В. У. К.

ви да трага за појачањима мимо планираних. Тако се тренутно циљају двојица-тројица квалитетних играча, а није немогуће да их буде и више. Чак и странаца.

Ипак, ваља сачекати. Прелазни рок тек почиње, а траје до 16. фебруара.

В. У. К.

се, у овом случају, десио баш у Купу. Ипак, највећу одговорност, и поред свих објективних потешкоћа, носе стручни штаб и играчи.

Гледајући са трибина, стиче се утисак да су највећа „бољка“ екипе недостатак концентрације, а понекад и мотивације. Како је ваше виђење?

- Можда је то скривено у менталитету играча, не знам, али ја их најбоље познајем и начин функционисања екипе. Сви мисле да ми, у односу на друге, имамо надмоћан састав, али није баш тако. Да би се дошло до победе максимум се мора дати и против Спартак и Клека. Конкуренција је веома, веома изједначена, па у игри понекад понешто шкрипи.

Мислим да не недостаје мотив, већ да се деси нешто неочекивано у већ одређеном и договореном систему.

У последња два првенства финансије су биле велико оптерећење играчима. Каква је сада ситуација?

- До сада смо без проблема. Од августа све иде по плану, немамо никаквих замерки и играчи су задовољни. Све функционише веома добро.

Можда има старог дуга, то не могу да знам, али у овој сезони немамо таквих брига.

Остала је само борба у првенству. Докле може да стигне овај састав?

- Првенствени циљ је да обезбедимо место у прве четири екипе због лакшег уласка у плеј оф. Остаје још седам веома незгодних утакмица, разлика је мала, па сваки непланирани кикс доноси велику неизвесност. Циљ је полуфинале, а после тога видећемо.

Морам рећи да сам, нарочито после добрих игара у јесењем делу, очекивао много бољи одзив публике и њихов повратак на наше утакмице. До тога није дошло, а разлог не могу да докучим. Не знам шта би требало да се деси, а подсетићу на десет узастопних победа и два месеца без пораза, па да се гледаоци појаве у већем броју. Надам се да ће, када на ред дођу важне утакмице у завршници, подршка бити знатно већа јер нам је неопходна.